

KHÁNG - CHIẾN

MẶT TRẬN QUỐC GIA THỐNG NHẤT GIẢI PHÓNG VIỆT NAM □ TỔNG VỤ HẢI NGOẠI □ VỤ TUYÊN VẬN

CHỦ TỊCH HOÀNG CỎ MINH THÔNG BÁO HOÀN TẤT MỸ MÃN GIAI ĐOẠN ĐÔNG TIẾN

Từ các đơn vị ở khắp nơi, đại diện các đoàn Võ Trang Kháng Chiến tề tụ về căn cứ 88 để dự lễ Bế Mạc Đông Tiến.

Chiến hữu Chủ tịch Mặt Trận Quốc Gia Thống Nhất Giải Phóng Việt Nam đã tuyên bố chấm dứt giai đoạn đấu tranh Đông Tiến trong một buổi lễ tại căn cứ 88 vào ngày 26-12-83 vừa qua. Chính thức khai diễn ngày 1-6-1981, chiến dịch Đông Tiến đã kéo dài hai năm sáu tháng hai mươi sáu ngày. Trong khuôn khổ Đông Tiến, Cương Lĩnh Chính Trị đã được công bố nhằm minh định lập trường và đường lối đấu tranh của Mặt Trận, tuyên xưng Chính Nghĩa của cuộc đấu tranh, đánh dấu ngày toàn dân chính thức phát cờ khởi nghĩa. Chính tháng sau khi phát động Đông Tiến đoàn quân kháng chiến trong nước đã bắt tay được với đoàn quân đầu tiên từ hải ngoại trở về đất Mẹ. Đông Tiến đã được chấm dứt với sự chính thức hoạt động của đài Việt Nam Kháng Chiến.

Tại hải ngoại, các cơ sở Mặt Trận trên khắp thế giới đã củng cố và đẩy mạnh hoạt động kháng chiến đến toàn dân. Đại Hội Chính Nghĩa quy tụ hơn 3000 đại biểu của 100 ủy ban Quốc Gia Yểm Trợ Kháng Chiến trên thế giới họp tại thủ đô Hoa Kỳ đã nói lên quyết tâm giải phóng của toàn thể đồng bào hải ngoại.

Tin tức về Đông Tiến cũng đã được bí mật loan truyền rộng rãi trong quốc nội, làm bùng dậy một niềm tin vô bờ vào ngày tổ quốc được giải phóng.

Như vậy, Đông Tiến đã được phát động nhằm giải quyết những vấn đề cơ bản để cuộc đấu tranh giải phóng có thể được tiến hành một cách vững chắc và hiệu quả.

Được kết thúc sau hơn hai năm rưỡi, thành quả của Đông Tiến là căn bản vững chắc cho cuộc đấu tranh trường kỳ của toàn dân.

Buổi lễ bế mạc Đông Tiến đã diễn ra vô cùng trang nghiêm tại căn cứ 88. Đại diện của các đoàn võ trang, các đơn vị của lực lượng Võ Trang Kháng Chiến đều đã kéo về tham dự. Trong dịp này Chiến hữu Chủ tịch đã chính thức gắn cấp bậc Thiếu tướng cho chiến hữu Dương Văn Tư, Kháng đoàn trưởng kháng đoàn Thất Sơn. Nhiều cấp trưởng khác và kháng chiến quân khác lập được nhiều thành tích cũng được trao gắn cấp bậc mới. Chiến Hữu Phùng Tấn Hiệp đã được Hội Đồng Kháng Chiến Toàn Quốc tuyên dương là Anh Hùng Đông Tiến. (Xin xem đầy đủ chi tiết trong số này)

HỘI ĐỒNG KHÁNG CHIẾN TOÀN QUỐC TUYÊN DƯƠNG CỐ KHÁNG CHIẾN QUÂN PHÙNG TẤN HIỆP LÀ ANH HÙNG ĐÔNG TIẾN

MẶT TRẬN QUỐC GIA THỐNG NHẤT
GIẢI PHÓNG VIỆT NAM
Số: 02.3/HD.KC.TQ/QĐ Chiến khu ngày 17-12-1983
CHIẾU

I/ Hiến chương Mặt Trận Quốc Gia Thống Nhất Giải Phóng Việt Nam:

- Chương hai, Điều 22, Khoản 221, thành lập Hội Đồng Kháng Chiến Toàn Quốc.
- Chương hai, Điều 23, thành lập Lực Lượng Võ Trang Kháng Chiến.
- Chương ba, Điều 35, Khoản 352, quy định việc Tuyên Dương và Ân Thương.

II/ Đề nghị của Lực Lượng Võ Trang Kháng Chiến vào dịp chấm dứt giai đoạn Đông Tiến.

QUYẾT ĐỊNH

THỨ NHẤT: Kể từ ngày 26 tháng 12 năm 1983, cố Kháng Chiến Quân Phùng Tấn Hiệp, nguyên Đoàn trưởng Đoàn Võ Trang Kháng Chiến Hồng Hà, được tuyên dương là ANH HÙNG ĐÔNG TIẾN.

THỨ HAI: Tư lệnh Lực Lượng Võ Trang Kháng Chiến chiếu nhiệm vụ thi hành Quyết Định này.

Chữ Tịch
Mặt Trận Quốc Gia Thống Nhất Giải Phóng Việt Nam
Hoàng Cỏ Minh
Ấn ký.

Nơi nhận:

- Bà quả phụ Phùng Tấn Hiệp.
- BTL/ LLVTKC

Bản sao kính gửi:

- TVQN/ Vụ tổ chức (Hồ sơ cá nhân)
- TVQN/ Vụ Tuyên Vận
- TVHN/ Vụ Tuyên Vận

Hồ sơ - Lưu trữ.

Đài Việt Nam Kháng Chiến phát thanh trên các luồng sóng 30 và 40 thước hay 10.300 và 7.400 kilô chu kỳ vào các giờ 5-6, 9-10, 12-13, 16-17, và 22-23 hàng ngày. Đồng Bào và các chiến hữu hãy tiếp tay với Kháng Chiến thông báo tới các bà con thân nhân và đồng bào quốc nội để đón nghe.

KHÁNG CHIẾN

P.O. Box 7826
San Jose, CA 95150 - U.S.A.

TO: _____

INDOCHINA ARCHIVE KINH-BIEU084
EAST ASIAN STUDY/ U.C BERKELEY
BERKELEY CA 94720
USA

Bulk Rate
U.S. Postage
PAID
San Jose, CA
Permit No. 5015

ADDRESS CORRECTION REQUESTED

QUAN ĐIỂM

THẾ LIÊN KẾT ĐÔNG DƯƠNG

Trên đường chiến đấu để giải phóng Tổ quốc, Mặt Trận Quốc Gia Thống Nhất Giải Phóng Việt Nam chủ trương phối hợp với các dân tộc Campuchia và Lào để cùng góp sức đánh đuổi kẻ thù chung và cùng góp sức để xây dựng một vùng thịnh vượng và hòa bình vĩnh cửu.

Chủ trương liên kết ba dân tộc Đông Dương để đánh đuổi một kẻ thù chung là bạo quyền Việt cộng được Mặt Trận minh định trong Cương Lĩnh Chính Trị. Đây là một đường lối thực tiễn và sáng suốt bắt nguồn từ những lý do sâu xa nằm trong chính nguyên nhân cơ cấu của tình trạng đọa đày trải rộng trên bán đảo Đông Dương ngày hôm nay.

Thi hành nghĩa vụ nhuộm đỏ toàn vùng Đông Nam Á cho quan thầy đế quốc Liên Xô, bạo quyền Việt cộng đã xâm lăng các quốc gia lân bang, gieo rắc tai ương cho các dân tộc bạn và mong tìm ở các lãnh thổ mới lần chiếm những phương tiện giải quyết nhu cầu xâm lăng tới các nơi khác. Do chính sách xâm lược đế quốc này mà nhân dân Việt Nam lại tiếp tục bị đẩy vào một cuộc chiến tranh mới, ngược lại với nguyện vọng hòa bình, ngược lại với nguyên tắc giao hảo tốt đẹp với các dân tộc bạn. Nhưng, vấn đề Đông Dương chỉ có thể giải quyết nếu chúng ta giải quyết được cả nhân chiến tranh, nghĩa là tiêu diệt được tập đoàn tay sai hiếu chiến và vô lại ở Hà Nội.

Công cuộc đấu tranh giải phóng dân tộc Việt Nam gắn liền với công cuộc đấu tranh cho hòa bình ở Đông Dương vì lý do đó. Ngày hôm nay, lực lượng đàn áp của bạo quyền Việt cộng không chỉ chiếm đóng lãnh thổ Việt Nam mà đã được trải rộng trên toàn cõi Đông Dương. Giải phóng nhân dân Việt Nam bắt buộc chúng ta phải ở vào tình trạng đối đầu với bạo quyền không chỉ ở trong quốc nội, mà ở cả ngoài biên giới, ở trên đất đai Campuchia và Lào. Những khó khăn chúng gặp ở trong nước sẽ giải tỏa những áp lực thô bạo chúng đang dồn đẩy ở hai quốc gia lân bang. Ngược lại, những lúng túng của chúng tại Lào và Campuchia cũng là những lợi thế đấu tranh của toàn dân ta ở trong nước. Định mệnh của ba dân tộc Đông Dương được gắn liền, vai trò liên kết đấu tranh của cả ba dân tộc cũng được gắn liền.

Hiện nay, bạo quyền Việt cộng đang phải duy trì một quân số khá cao tại Lào và Campuchia, tổng cộng lên tới hơn 250 ngàn quân. Với chính sách thực dân thoái hóa đang được thi hành tại Campuchia, bạo quyền đã đẩy tới 700 ngàn dân và bộ đội nguy trang thường dân khai thác lãnh thổ Campuchia. Đối phó với bạo quyền không chỉ đòi hỏi chúng ta phải tấn công chúng trong những bộ phận đàn áp ở trong nước, mà phải tấn công chúng trên những mặt trận ngoại biên, nghĩa là ở ngay cả trên các lãnh thổ Lào và Campuchia. Và đấu tranh vận dụng toàn diện của chúng ta phải khởi sự ngay từ việc tranh thủ và

phân hóa lực lượng chiếm đóng của chúng ở tại hai quốc gia trên. Sự kiện là trong số đảo binh Việt cộng đã quay súng đứng về phía nhân dân Việt Nam có rất nhiều đơn vị thuộc đoàn quân xâm lược Việt cộng tại Lào và Campuchia đã nổi lên ý nghĩa chiến lược của việc đấu tranh vận dụng ngay từ ngoài biên giới Việt Nam.

Nhân dân Việt Nam đã cực kỳ chán ghét bạo quyền và mọi người đều mong muốn được sống hòa bình với đồng bào ruột thịt, với các dân tộc láng giềng. Chính sự khát khao hòa bình đó đã là yếu tố thúc đẩy sự phân hóa của đội quân xâm lược Việt cộng tại các nước lân cận. Và chính những người Việt Nam bị đẩy đi làm phu đồn điền theo chính sách thực dân khai thác của Việt cộng tại các nước lân cận sẽ là lực lượng phá hoại mũi xâm lăng của Hà Nội.

Nhân dân các nước Lào và Campuchia đã thấy rất rõ sự kiện đó và theo dõi sự lớn mạnh của kháng chiến Việt Nam với rất nhiều hy vọng. Ngày 7 tháng 1 năm 1984 vừa qua, Thủ tướng Son San của nhân dân Campuchia đã nói rõ điều đó khi kêu gọi bộ đội Việt cộng rời bỏ hàng ngũ xâm lăng. Ông nhấn mạnh là nếu họ muốn lực lượng Kháng Chiến Campuchia sẽ giúp đỡ họ trở về cùng Kháng Chiến Việt Nam để tấn công một kẻ thù chung của các dân tộc trên bán đảo Đông Dương là bạo quyền Việt cộng. Lời kêu gọi trên đã được đưa ra ngay trên lãnh thổ Campuchia nhân ngày kỷ niệm năm năm bạo quyền Hà Nội lần chiếm quốc gia này. Sự kiện Đài Phát Thanh Việt Nam Kháng Chiến hoạt động trước đó không chỉ là yếu tố thúc đẩy khích lệ cho riêng nhân dân ta mà cũng là một chỉ dấu về sự lớn mạnh không ngừng của Kháng Chiến Việt Nam. Chính sự lớn mạnh này đã thúc đẩy sự hình thành ngày một rõ rệt của một mặt trận toàn diện, trải rộng trên khắp cõi Đông Dương.

Sau những giai đoạn khó khăn kéo dài từ 1975 đến nay, nỗ lực thống nhất các lực lượng đấu tranh ở từng nước đã đạt được những bước tiến đáng kể. Hoàn cảnh đặc biệt của từng quốc gia đặt ra những điều kiện thống hợp khác nhau nhưng chúng ta đều thấy là giai đoạn thống hợp trong nước đã có những kết quả rất cụ thể.

Nhờ đó giai đoạn phối hợp đấu tranh giữa ba quốc gia đã bắt đầu.

Đây là một nhu cầu sinh tử của cả ba dân tộc và kể từ nay, bạo quyền Việt cộng sẽ phải đối đầu với những lực lượng đấu tranh hiện diện tại khắp nơi, trên toàn cõi Đông Dương. Và chúng sẽ phải đối đầu khó khăn vì những lực lượng này đang ở vào tiến trình liên hợp cùng nhau trong những chiến dịch công phá, tiếp vận, dịch vận và kiêu vận tiến hành đồng loạt ở khắp nơi.

Quan điểm hời hợt và thiếu cận của một số dư luận cho là giữa các nhân dân Việt Nam và Campuchia hay Lào từ trước đến nay vẫn có những mâu thuẫn có tính cách lịch sử đang được phủ nhận ngay trên lãnh thổ Đông Dương. Nhân dân Việt Nam chia xẻ nỗi căm hờn của nhân dân Campuchia, của nhân dân Lào. Ngược lại, các dân tộc láng giềng cũng thông cảm với nỗi khổ đau của nhân dân Việt Nam. Chính hoàn cảnh đồng cam cộng khổ trong chiến đấu đã gắn bó nhân dân ba nước hơn tất cả những khẩu hiệu đoàn kết bịp bợm của bạo quyền Hà Nội.

Cũng chính tinh thần đấu tranh có tự trọng của nhân dân Việt Nam đã gây khích lệ và tin tưởng cho các lực lượng đấu tranh Lào và Campuchia.

Hoàn cảnh lịch sử của Campuchia đã khiến lực lượng kháng chiến Campuchia có được những ưu thế hiển nhiên. Chính phủ hợp pháp của họ không đầu hàng khi Nam Vang thất thủ, ngày 17 tháng 4 năm 1975. Sự anh dũng cuối cùng đó đã giữ được cho họ một tư thế pháp lý mà chúng ta không có. Hoàn cảnh bị xâm lăng trắng trợn cũng cho họ một tư thế chính trị và ngoại giao khác hẳn chúng ta. Với những điều kiện đó, họ đã có nhiều thắng lợi ngoại giao hậu thuẫn cho công cuộc đấu tranh của họ ở trong nước.

Chúng ta không có được những lợi thế đó và phải gây dựng từ đầu những cơ sở thống hợp để chiến đấu. Chúng ta đã gây dựng lấy, bằng sức mình, bằng sự đóng góp của chính nhân dân, ở trong nước và ở hải ngoại. Đài phát thanh của Campuchia tự do đã khởi sự hoạt động từ đầu năm nay, sau đài Việt Nam Kháng Chiến của nhân dân Việt Nam. Sự kiện đó nói lên tinh can trường và hy sinh của người Việt Nam khi xây dựng lấy sức mạnh đấu tranh bằng chính những đóng góp của mình. Và chính sự can trường và hy sinh đó đã thúc đẩy công cuộc phối hợp đấu tranh giữa các lực lượng kháng chiến tại Đông Dương. Giữa những người bạn đồng hành trong cuộc trường kỳ kháng chiến, nhu cầu liên kết cần có đã được củng cố thêm bởi sự tin tưởng và tương kính. Đây là những yếu tố keo sơn sẽ đưa nhân dân ba nước Đông Dương tới những thắng lợi mới.

Kết thúc giai đoạn đấu tranh Đông Tiến vừa qua, kháng chiến Việt Nam đã tạo dựng được một nền tảng đấu tranh rộng lớn hơn cho giai đoạn tới. Chính nhân dân Việt Nam đã, bằng những nỗ lực của mình, mở ra một giai đoạn đấu tranh có tầm vóc quốc tế, có những hứa hẹn thực tế cho cuộc chiến thắng cuối cùng là đánh đổ bạo quyền Hà Nội để đem lại hòa bình và no ấm cho toàn thể nhân dân ba nước Đông Dương. Chúng ta nên tự hào về thành quả này mà tin tưởng hơn nữa vào sức mạnh của dân tộc.

Chúng ta cũng phải tự hào về thành quả này mà tin tưởng vào đường lối đấu tranh sáng suốt của chúng ta. Đây là một khía cạnh quan trọng khác của thế liên kết Đông Dương. Chủ trương lấy sức mạnh dân tộc làm căn bản và lấy đại đoàn kết toàn dân làm vũ khí cũng có ý nghĩa quốc tế rất chiến lược. Chính vì kháng chiến Việt Nam do nhân dân mà ra, không do những đặt đẽ của các quốc gia khác, việc liên kết trên bình diện Đông Dương cũng sẽ đi vào tiến trình liên kết những lực lượng đấu tranh thực sự có hậu thuẫn của nhân dân. Chúng ta không liên kết ở ngọn, ở những hiện diện tượng trưng của một vài nhân vật ít nhiều đại diện cho từng dân tộc mà chúng ta đã liên kết ngay từ những cơ sở chiến đấu hiện diện ngay trên bán đảo Đông Dương. Đây là thế liên kết có giá trị vững chắc và có tiềm năng khai triển thành những chiến lược đấu tranh rộng lớn và lâu dài hơn.

Các dân tộc trên bán đảo Đông Dương đã hiểu rõ đường lối này và tin tưởng ở thế nhân dân của chúng ta được phản ánh qua thế hổ tương trong và ngoài nước, được biểu dương từ Đại Hội Chính Nghĩa, từ những đóng góp yểm trợ kháng chiến đến những bước phát triển sâu rộng trong quân chúng. Sự tin tưởng đó sẽ đưa kháng chiến Việt Nam lên một tư thế vững chắc trong kế hoạch kết hợp đấu tranh ở Đông Dương.

Đây là một kết quả đạt được do đường lối đúng đắn của chúng ta, do những hành động yểm trợ và hưởng ứng của từng người trong chúng ta, ở cả trong nước lẫn ngoài hải ngoại. Đây là một thành quả chung của nhân dân Việt Nam.

BÀI NÓI CHUYỆN ĐẦU NĂM GIÁP TÝ CỦA CHIẾN HỮU CHỦ TỊCH MẶT TRẬN QUỐC GIA THỐNG NHẤT GIẢI PHÓNG VIỆT NAM

(Trình bày trên Đài Phát Thanh Việt Nam Kháng Chiến, ngày mừng một Tết Giáp Tý, 2-2-84).

Kính thưa toàn thể đồng bào và các chiến hữu,

Hôm nay, ngày đầu năm Giáp Tý, cũng là ngày đầu của một thập can và thập nhị chi mới, trong giờ phút thiêng liêng của đầu năm mới, tôi xin ân cần gửi lời hỏi thăm tới các đồng bào hiện còn đang bị bạo quyền Việt cộng giam cầm trong các trại tập trung, cầu chung các bạn có đủ kiên nhẫn và nghị lực để chờ ngày toàn dân giải cứu. Nhân dân ta sẽ không bao giờ bỏ quên các bạn.

Tôi xin gửi lời thăm hỏi tới đồng bào trên toàn quốc, đặc biệt tới mọi gia đình đang phải sống lây lất trên các vỉa hè, nơi đầu đường xó chợ vì chính sách bóc lột và cai trị vô nhân của đám bạo chúa Hà Nội.

Tôi xin gửi lời thăm hỏi tới đồng bào đang sống nơi hải ngoại, cầu chúc đồng bào giữ vững được mối tình với quê hương xứ sở, giữ vững được niềm tin và tinh thần đấu tranh để chúng ta cùng góp sức giải phóng quê cha đất tổ.

Tôi cũng xin gửi lời chúc Tết đến tất cả các anh chị kháng chiến quân và chiến hữu trên toàn quốc và tại hải ngoại. Cầu chúc tất cả các chiến hữu dũng cảm chiến đấu trên khắp mọi chiến tuyến để sớm đem lại độc lập, tự do và thanh bình cho đất nước.

Kính thưa đồng bào và các chiến hữu,

Mỗi dịp Xuân về Tết đến, tất cả chúng ta đều không khỏi cảm giận nhớ lại thảm cảnh của mùa Xuân Mậu Thân, một mùa Xuân mà khăn tang tràn ngập khắp nẻo quê hương, đặc biệt tại Cố Đô Huế vào ngày mừng một

Tết. Kể từ đó, mỗi khi Tết đến lại là dịp để toàn dân ta nhớ lại cái Tết Mậu Thân đau thương, và ngày nay, cũng mỗi khi Tết đến lại là dịp để chúng ta chua xót nhìn thấy cảnh nghèo đói khôn cùng của toàn dân ta, lại là dịp để chúng ta cảm giận nhìn những cặp mắt rình mò của tay chân bạo quyền Hà Nội vì sợ người dân nhân dịp Tết mà tụ hội nhỏ to với nhau. Không còn cảnh súng sinh quân áo mới đi chúc Tết lẫn nhau, không còn cảnh lí xì đầu năm lấy hên, không còn cảnh trẻ thơ chạy chơi mừng Tết. Đời sống cùng quẫn và những biện pháp áp chế của bạo quyền đã làm mất các truyền thống Tết của dân tộc ta mặc dầu hoa đào, hoa mai vẫn thờ ơ đua nở khắp nơi.

Trên đường lập quốc và kiến quốc, dân tộc ta cũng đã từng phải trải qua nhiều cơn nguy biến, nhiều lúc gian khổ nhưng chưa bao giờ lại bị điều đứng như hiện nay dưới gông cùm Việt cộng.

Dân tộc ta vốn có một sức sống vô cùng mạnh mẽ, một tinh thần phấn đấu vô cùng mãnh liệt. Sức sống và tinh thần phấn đấu này đã giúp quê hương và dân tộc ta trường tồn. Ngày nay, cũng chính sức sống và tinh thần phấn đấu đó đã khơi bùng lên ngọn lửa kháng chiến oai hùng của toàn dân để cùng chiến đấu cứu nước, cứu giống nòi thoát khỏi ách thống trị của một tập đoàn bạo chúa, chỉ biết cai trị đất nước bằng những lập luận xảo quyệt, lừa đảo, bằng những hứa hẹn mơ hồ, dối trá, cộng với các biện pháp bạo lực để áp đảo người dân.

Năm Giáp Tý, toàn dân ta bước sang xuân kháng chiến thứ chín. Trong hơn tám năm qua, chúng ta đã tạo dựng được những thành công chiến lược vô cùng quan trọng.

Ở trong nước, từ tình trạng vô cùng hỗn loạn mà lòng người hoang mang giao động đến cực độ, từ những khủng bố và đàn áp của giặc và đặc biệt từ hai bàn tay trắng, các lực lượng kháng chiến đã dần dần thống hợp với nhau và cùng xây dựng được một căn bản vững chắc cho cuộc trường kỳ kháng chiến, gây lại được niềm hy vọng cho hết thảy mọi người.

Ở ngoài nước, chúng ta đã xây dựng được một trận tuyến hải ngoại, bao gồm mọi quốc gia trên thế giới, để một mặt yểm trợ công cuộc kháng chiến trong nước, một mặt bao vây và tấn công địch trên trường quốc tế. Niềm tin và chiến thắng của toàn dân ta đang dần tạo lên sức mạnh kháng chiến khiến bạo quyền Việt cộng ngày một lúng túng ở trong nước, ngày một bị cô lập ở hải ngoại.

Giờ phút này, đầu mùa Xuân đã đến, nhưng quê hương ta chỉ thực sự có mùa Xuân khi mà mọi người phải được thơ thới hân hoan ngắm hoa đào hoamai đua nở. Dân ta chỉ thực sự đón mừng năm mới khi mà mọi gia đình đều được đoàn viên sum họp trong no ấm và tự do. Trong hoàn cảnh lâm than của đất nước, chúng ta chưa thể đón mừng Tết hôm nay. Hãy cùng nhau dồn sức người, sức của để đẩy mạnh công cuộc đấu tranh cho tới thành công. Hãy đón Tết Giáp Tý với tinh thần "TOÀN DÂN ĐOÀN KẾT, TOÀN QUỐC KHÁNG CHIẾN" hãy cùng nhau cầu chúc cho cuộc kháng chiến của toàn dân ta sớm thành công.

Mai này, một khi tổ quốc đã được giải phóng, toàn dân ta sẽ cùng ăn mừng một cái Tết thật ý nghĩa và trọng đại: TẾT GIẢI PHÓNG VIỆT NAM.

Thân mến kính chào đồng bào và các chiến hữu.

NHẬT LỆNH CỦA CHIẾN HỮU ĐẶNG QUỐC HIỀN TỰ LỆNH LỰC LƯỢNG VÕ TRANG KHÁNG CHIẾN

Kháng Chiến Quân các cấp thuộc lực lượng võ trang Kháng Chiến toàn quốc,

Chúng ta bắt đầu bước sang Xuân Kháng Chiến thứ chín. Mỗi khi Xuân về, Tết đến, nhìn cảnh khổ cực của toàn thể đồng bào vào dịp đầu năm, chúng ta không khỏi bồn chồn nôn nóng vì chưa làm tròn trách vụ giải phóng Tổ Quốc, đem lại Độc Lập và Tự Do cho quê hương xứ sở.

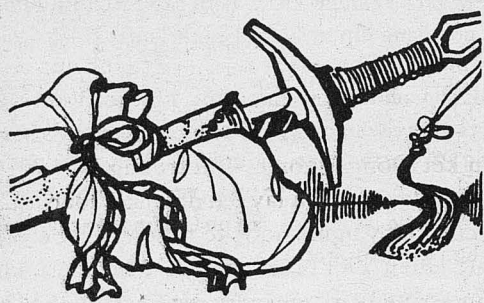
Hôm nay, ngày đầu năm Giáp Tý, trước thềm năm mới, tôi cầu chúc cho tất cả các chiến hữu: Gian khổ không sờn lòng, chiến đấu dũng cảm, tấn kích thành công. Tôi cũng xin gửi lời chúc mừng năm mới đến gia đình các chiến hữu.

Như các chiến hữu đã rõ, giai đoạn đấu tranh-Đông Tiến, một giai đoạn vô cùng quan trọng và cơ bản của toàn bộ đấu tranh giải phóng nhằm xây dựng lại niềm tin, thống nhất nỗ lực, minh định chỉ đạo và xây nền tảng cho công cuộc trường kỳ kháng chiến đã hoàn tất vào 26-12-83 vừa qua với mục tiêu cuối cùng của Đông Tiến là thực hiện được một cách hoàn hảo đài phát thanh Việt Nam Kháng Chiến.

Sang năm Giáp Tý, chúng ta sẽ bước qua một giai đoạn đấu tranh mới, giai đoạn toàn dân cùng phấn khởi tiến lên công kích địch. Là thành phần tiên phong xung kích trong công cuộc đấu tranh giải phóng tổ quốc, lực lượng võ trang kháng chiến của chúng ta sẽ là trụ cột trong mọi nơi mọi lúc, mọi tình huống biến chuyển. Do đó, các Kháng Chiến Quân phải luôn luôn sẵn sàng để đáp ứng nhu cầu đấu tranh của toàn dân. Phải gia tăng huấn luyện học hành để thăng tiến khả năng. Phải hiểu rõ qui luật phối hợp của đấu tranh vận dụng và đấu tranh võ trang nhịp nhàng theo mọi biến chuyển của tình thế. Triệt để phát huy sức mạnh toàn dân trên đường chiến đấu.

Trong những năm qua Lực Lượng Võ Trang Kháng Chiến đã hoàn thành tốt đẹp mọi trách vụ. Trong giai đoạn đấu tranh mới này chúng ta hãy cùng nhau quyết tâm noi theo tinh thần của anh hùng Đông Tiến Phùng Tấn Hiệp để xứng đáng là những Kháng Chiến Quân chiến đấu vì Tổ Quốc và vì dân tộc.

Thân chào tất cả các chiến hữu.

Thủ Tướng Son Sann Tuyên Bó:

SẴN SÀNG GIÚP CÁN BINH VIỆT CỘNG QUAY SÚNG VỀ VỚI KHÁNG CHIẾN VIỆT NAM

Trong một buổi mít-tinh đánh dấu năm năm ngày bộ đội Cộng sản Việt Nam xâm lăng Kampuchea, Thủ tướng Son Sann đã chính thức kêu gọi cộng đồng thế giới làm áp lực buộc bọn đầu lãnh Hà Nội rút bộ đội xâm lược khỏi Kampuchea.

Tin của các hãng thông tấn UPI và AP đánh đi từ Vọng các thuật lại Thủ tướng Son Sann của chính phủ Liên Hiệp Kampuchea đã được khoảng 10.000 người Kampuchea đón tiếp trong buổi mít-tinh chống bạo quyền Hà Nội tổ chức tại Ampil nơi đặt tổng bộ của ông. Thủ tướng Son Sann nói: "Chúng tôi biết chắc nhân dân Khơ-me đang chờ đợi chúng tôi giải phóng họ. Con đường của lịch sử hướng sâu vào nội địa về phía Nam Vang". Ông thúc giục các binh sĩ đang phải phục vụ chế độ

Samrin "hãy quay súng về với chính nghĩa. Nhân dân Khơ-me đang cần các bạn".

Đối với cán binh Việt cộng đang hiện diện tại đất Kampuchea, ông kêu gọi "nếu các bạn không muốn chém giết nữa, chúng tôi sẵn sàng giúp di cư tới để tam quốc gia. Nếu các bạn muốn gia nhập hàng ngũ Kháng Chiến Việt Nam, chúng tôi sẵn sàng lo liệu".

Trong dịp này, Thủ tướng Son Sann tiết lộ lực lượng võ trang của ông nay đã lên tới 20.000 người và hiện có 8.000 người cần được võ trang. Ông cho hay mỗi ngày lực lượng Kháng Chiến Kampuchea càng được cảm tình của các quốc gia Tây Phương. Ông cũng nói các cuộc gặp gỡ hồi cuối năm tại Bắc Kinh đã đem lại nhiều kết quả tốt nhưng ông không nói rõ chi tiết.

ĐÀI VIỆT NAM KHÁNG CHIẾN TĂNG CƯỜNG GIỜ PHÁT THANH HÀNG NGÀY

Tin tức từ Chiến khu cho hay do nhu cầu đòi hỏi đài Việt Nam Kháng Chiến đã tăng cường phát thanh mỗi ngày năm lần, mỗi lần một tiếng đồng hồ. Chương trình phát thanh chia ra làm ba phần sáng từ 5 đến 6 giờ và từ 9 đến 10 giờ sáng, buổi chiều từ 12 đến 13 giờ và 16 đến 17 giờ, buổi đêm từ 22 đến 23 giờ đêm.

Đài Việt Nam Kháng Chiến phát thanh trên hai luồng sóng 30 và 40 thước hay 10.300 Kilo chu kỳ và 7.400 Kilo chu kỳ.

Một số độc giả kháng chiến có những radio và giây trời tốt muốn biết giờ giấc tương ứng tại Hoa Kỳ để tìm nghe. Chúng tôi xin lấy giờ thủ đô Hoa Thịnh Đốn để so sánh và từ đó quý vị ở những múi giờ khác có thể tính ra. Giờ Việt Nam và Hoa Thịnh Đốn chênh nhau đúng 12 tiếng. Như vậy muốn biết giờ tại Hoa Thịnh Đốn thì lấy giờ Việt Nam trừ đi 12 tiếng.

Kháng Chiến Quân Lê An Dân tưởng trình từ căn cứ 88:

LÊ BÉ MẠC ĐÔNG TIẾN

• Các đoàn Võ Trang Kháng Chiến về tham dự lễ Bế Mạc Đông Tiến.

- Tuyên dương Anh Hùng Đông Tiến Phùng Tấn Hiệp.
- 216 Kháng Chiến Quân được gắn cấp bậc mới.
- Chiến hữu Nguyễn Huy được trao quyền chỉ huy đoàn Võ Trang Kháng Chiến 601
- Chiến hữu Dương Văn Tư được gắn cấp Thiếu Tướng, đảm trách Tư Lệnh Phó Lực Lượng Võ Trang Kháng Chiến

Tiếng sáo trong rừng thẳm.

Cũng là điệu nhạc chiều Hồn tử Sĩ, thay vì phát ra từ chiếc kèn đồng mà anh em chúng tôi không ai là đã không từng nghe hơn một lần trong đời trước 1975 với tất cả ngậm ngùi bề bồng cho thân phận người lính chiến Cộng Hòa, lần này phát ra từ chiếc sáo trúc dẻo lấy của một Kháng Chiến Quân. Tiếng sáo u oán, mềm mại song kiên quyết vươn lên, vươn lên tới những ngọn cây cao nhất của khu rừng già bao bọc xung quanh địa điểm hành lễ. Tiếng sáo như chiêu gọi anh linh người tử sĩ, Kháng Chiến Quân Phùng Tấn Hiệp, và của cả Hồn Thiêng Sông Núi, về đây để chứng kiến một khúc rẽ của lịch sử mà anh đã góp công tạo dựng: đó là ngày bế mạc chiến dịch Đông Tiến 26-12-1983, và mở đầu cho một giai đoạn mới với việc Đài Phát Thanh Việt Nam Kháng Chiến sẽ chính thức hoạt động vào ngày mai, 27-12-83.

Cũng là cảm giác bồi hồi do khúc Chiêu Hồn Tử sĩ mang lại, song không còn nữa mối ngậm ngùi, bề bồng vô định của ngày xưa khi người quốc gia bị buộc phải ở vào thế thủ. Mà thay vào đó là một quyết tâm đầy kiêu hãnh của những người con của đất nước từ các nơi trên thế giới, từ các nẻo đường của quê hương, về tập họp nơi đây để khởi đầu cho một trang sử mới với thật nhiều tự hào.

Cùng thức dậy với núi rừng, chim muông và cây cỏ, chiến khu 88 sáng nay mang một vẻ bận rộn khác thường. Địa điểm hành lễ là khoảng đất trống ở giữa khu rừng già và dãy núi cao vây quanh bởi cây lá xanh tươi. Từ sân hành lễ đưa mắt ra xa trong khu rừng rậm kia, trên ngọn đồi xa kia là những đoàn võ trang án ngữ để giữ an ninh cho buổi lễ. Sương rừng còn lẩn quất ở trên cao khi đại diện các đoàn võ trang tụ tập ở địa điểm hành lễ.

Từ nhiều ngày trước các đoàn võ trang đã nhận được lệnh đến căn cứ 88 tham dự lễ cuối năm. Lệnh chỉ có vậy không ai thắc mắc. Chỉ có một linh cảm về một sự gì quan trọng sắp diễn ra.

Chuẩn bị cho ngày lễ bế mạc chiến dịch Đông Tiến.

Tại căn cứ của tôi, sau khi công tác kiểm thính hoàn tất, anh căn cứ trưởng B. cũng cất đặt công việc cho những

chiến hữu sẽ ở lại căn cứ, cũng chọn lấy vài chiến hữu để cùng đi với anh về dự lễ, trong đó có tôi. Tôi có nên không để lộ niềm hánh diện và sung sướng vì được chọn tháp tùng chiến hữu B.

Nơi đây, trong cuộc sống giữa chiến khu bao phủ bởi rừng già, mọi người trong chúng tôi, một khi chấp nhận cũng đứng vào hàng ngũ kháng chiến, có thể vì với việc một người chấp nhận bước vào... đời sống tu hành. Bài học đầu tiên là sự khiêm nhường, quên mình, và chấp nhận gian khổ. Có khác chăng giữa người tu hành thực sự dù của bất cứ đạo giáo nào, và một kháng chiến quân, đó là, người tu hành đi tìm sự giải thoát cho chính mình trước, rồi khi đạt đạo mới đem sự giác ngộ của mình tới giúp những người khác, nhưng cũng có người đạt đạo rồi thì sống một đời ẩn dật, xa lánh thế tục luôn. Chúng tôi không đi tìm sự giải thoát cho chính mình. Trách nhiệm của chúng tôi lớn hơn: đó là giải thoát cho cả một khối người 50 triệu cơ đư khỏi cuộc trầm luân trong chế độ Cộng sản, đó là đặt một tiền lệ cho thế giới Tự Do, phá đổ thành kiến bấy lâu, là không có một quốc gia nào đã, một khi rơi vào quỹ đạo Cộng sản, lại có thể thoát ra được. Việt Nam phải trở thành một tiền lệ của Tự Do đối nghịch với Cộng sản.

Bởi trách nhiệm lớn, nên lại càng đòi hỏi sự tự huấn luyện lấy đức khiêm nhường nhiều hơn. Do vậy, khi phải cố nén niềm hánh diện khi được anh căn cứ trưởng chọn đi với anh, tôi tự thấy mình vẫn còn cần phải "tự giải thoát" hơn nữa. Mặc dù trong thâm tâm tôi biết tại sao mình được chọn. Anh căn cứ trưởng đã chẳng đề cập đến việc chuyển tôi sang nhóm biên tập của Đài Phát Thanh Kháng Chiến là gì, sau bài viết của tôi về Toán Kiểm Thính. Nghĩ cũng... khô hạn; xưa đi học, tôi sợ nhất môn Luận quốc văn, mặc dù thích đọc sách. Tôi thường ngẫm nghĩ: đúng là "đổi đời" có khác. Từ cầm súng, tôi nay kiêm cả cầm bút.

Trước khi lên đường về căn cứ 88, anh B. dặn tôi khỏi liên hệ tới đoàn của mình, vì công tác của tôi là gặp gỡ trò chuyện với càng nhiều anh em càng tốt để... viết bài với những ghi nhận do mắt thấy tai nghe để tường trình với đồng bào ở hải ngoại. Được lời như mở cờ trong bụng. Bởi

vì thú thật, lâu nay tôi cũng thêm được giao tiếp với các anh em ở các căn cứ khác. Làm sao trách tôi được vì tôi cũng còn đang tập sự "đời tu hành", nhất là sau 6 năm sống ở hải ngoại?

Cũng như đoàn chúng tôi, các đoàn khác đã phải bồng bả lên đường ngay khi nhận được lệnh để có mặt tại căn cứ 88 kịp thời hạn ấn định. Cũng may là những trận mưa rừng xối xả từ nhiều tuần trước vừa dứt. Mặc dù điều đó có nghĩa là chúng tôi cần phải thận trọng hơn vì dễ gặp địch hơn khi trời khô ráo.

Căn cứ 88: Nơi ghi dấu một chuyên hướng lịch sử.

Các đoàn tới trước thăm hỏi nhau tình hình chung. Một vài cấp trụ nhận ra nhau vì là bạn đồng khóa học. Họ mừng rỡ hỏi chuyện nhau chia sẻ nhau năm cơm vắt còn thừa với miếng cá khô béo ngậy. Sự thân thiết tưởng chừng như anh em ruột thịt cũng không bằng. Điều thuộc về chuyên tay nhau như xoa tan bao mệt nhọc vì đường xa trắc trở. Khói thuốc đậm đà và ngọt ngào vì tình chiến hữu nhiều hơn cái vị đắng ngắt của thuốc.

Tôi lặng xắng chạy tới chấy lui, vừa thi hành công tác được chỉ định, và cũng để tìm những khuôn mặt quen biết. Mặc dù thật ra, trong chiến khu, khuôn mặt nào cũng trở nên như thân quen... Sự thân quen trong tình tự dân tộc. Mọi người đã không còn có những dị biệt địa phương, giống nòi, tôn giáo, "ở ngoài" về hay "ở trong" ra, từ hàng ngũ bên kia trở về hay mới thả cải tạo trốn vào, tất cả đều đã được san cho bằng nhau và cùng hướng về một mục tiêu chung: Giải Phóng Việt Nam. Nhìn những ánh mắt ngời sáng trong lúc chuẩn bị trước giờ hành lễ sáng ngày 20-12-83 ấy, tự dưng tôi nhớ đến một câu nói làm cảm học được hồi mới lớn, nhưng với tôi lúc này lại đầy ý nghĩa: "yêu nhau không phải là ngồi nhìn nhau, mà cùng nhau NHIN VỀ MỘT HƯỚNG".

Và lúc này đây, tất cả mọi người trong chúng tôi cũng đang hướng về một phía khi bất chợt trong bầu không khí lao xao những tiếng hỏi thăm vô tận đó chợt vang lên tiếng hô đồng dục:

- "Giải Phóng".

- "Việt Nam" tiếng đáp lại đồng loạt của mọi người như vang dội khắp núi rừng hùng vĩ. Dương như chim muông cũng đột ngột ngưng tiếng hót, lá rừng cũng bất ngờ thổi xôn xao và cũng lắng tai nghe ngóng.

Mọi người trở về vị trí của đoàn mình. Trên con đường mòn dẫn lên bãi trống, các đoàn võ trang lần lượt lần lượt tiến lên địa điểm chỉ định. Bầu không khí vô cùng trang nghiêm.

Vóc dáng nhỏ bé của những em bé giao liên nổi bật lên bên cánh vóc dáng cao gầy hay khỏe mạnh của các bạn cùng đoàn. Bao giờ những "chú bé giao liên" này cũng được thăm hỏi trước nhất. Cũng trang phục màu đen, cũng khăn rằn quấn cổ, chân đi dép Kháng Chiến, khẩu AK bá xệp cắt ngang vai, những kháng chiến quân tí hon đó bước đi nhẹ nhàng với giọng nói tuy rần rỏi nhưng vẫn không che dấu được nét bẽn lẽn pha lẫn ngây thơ. Nhìn các em tôi không khỏi vừa hánh diện vừa ngậm ngùi. Hánh diện vì sự dấn thân của các em. Và ngậm ngùi vì tuổi các em lẽ ra là cái tuổi đang ngồi ở ghế nhà trường. Vì đâu mà các em, thay vì được đi học đi hành phải lặn vào con đường đấu tranh? Đã hẳn là các em tình nguyện bước vào con đường đấu tranh vì không còn chọn lựa nào khác. Sự hiện diện của các em giữa những bậc cha chú anh của các em ở đây như đã thêm một bằng chứng về chế độ học vấn kiểu "hồng hơn chuyên" của người Cộng sản mà đến chính các em cũng không chấp nhận nổi. Tôi chợt nghĩ tới bài thơ của nhà thi sĩ miền Bắc - tập thơ khi được chuyển ra hải ngoại mùa thu năm 1980 đã như một giọt nước làm tràn cái

Chiến hữu Chủ tịch hơi gầy đi trong bộ áo đen bạc mầu, chiếc khăn rằn khoác trên vai, mái tóc và bộ râu đã bạc nhiều. Đứng trước hàng quân, tiếng hô Giải Phóng của Chiến hữu Chủ tịch như nhắc nhở toàn thể anh chị em Kháng Chiến Quân trách nhiệm phải cứu lấy nước Việt Nam.

Sau khi duyệt hàng quân gồm những kháng chiến quân súng đeo vai, người đứng thẳng, ưỡn ngực về phía trước với nét tự hào trên khuôn mặt mọi người. Chiến hữu Chủ tịch trở lại vị trí sau đó là lễ chào quốc kỳ và tưởng niệm các chiến sĩ đã bỏ mình vì Tổ Quốc, vì Tự Do.

Anh Hùng Đông Tiến Chiến Hữu Phùng Tân Hiệp

Tiếng sáo rào rạt chiều hôn người tử sĩ như quện vào lối của xương ngón viên buổi lễ khi đọc bản tiểu sử của anh hùng Đông Tiến Phùng Tân Hiệp trong lúc mọi người cũng kính cẩn cúi đầu lắng nghe. Xung quanh chúng tôi ánh nắng cũng dịu lại phần nào, như thể thiên nhiên cũng trở nên trầm mặc.

Anh Phùng Tân Hiệp đã từng âm thầm hoạt động chống Cộng sản trong nước sau 75, bị bắt cầm tù, rồi vượt ngục trốn thoát ra hải ngoại. Không ngả lòng trước sự đầy đủ vật chất ở xứ người, anh đã lặng lẽ trở về nước tham gia kháng chiến. Anh đã tạo được nhiều thành tích lẫy lừng. Anh là Đoàn trưởng đoàn Hồng Hà, một trong những đoàn võ trang được thành lập trước tiên để thi hành công tác đặc biệt là mở con đường Đông Tiến về lại quê hương. Chỉ một bàn tay anh đã thiết lập bao chiến khu, xây dựng bao đầu cầu, bảo vệ nhiều đường dây. Anh chưa một lần

người con xuống biển cuối cùng đã trúng phùng. Huyền thoại chia cắt đã kết thúc bằng thực tại hội ngộ. Tướng không có hình ảnh nào khích lệ và cảm động hơn.

...Đến Việt Nam Kháng Chiến.

... "Niềm tin tưởng vào lẽ tất thắng của đại cuộc giải phóng Việt Nam đã tạo một phần khởi mới làm tình đoàn kết keo sơn sắn có của nhân dân ta thêm bền vững". Chiến hữu Chủ tịch tiếp, và ngưng lại vài giây như kêu gọi thêm sự chú ý của mọi người trước khi tuyên bố điều mà chúng tôi đang ngày đêm trông đợi. "Kể từ sáng ngày mai 27-12-83 Đài Phát Thanh Việt Nam Kháng Chiến sẽ bắt đầu lên tiếng".

Lập tức, không ai còn kìm hãm nổi nữa và mọi người nhất loạt vỗ tay miệng hoan hô vang dậy cả một vùng núi rừng. Có nhiều người vui mừng đến độ tung cả nón lên trời. Có người ôm chàng lấy người bên cạnh rồi cũng nhảy cẫng lên như những đứa trẻ. Tôi lặng ngắm khung cảnh xung quanh, nước mắt rưng rưng. Từ nay chúng tôi đã có tiếng nói, sự tự mình nói lên tiếng nói của mình. Còn niềm vui nào lớn hơn niềm vui của kẻ đã chịu á khẩu từ chiến năm nay bỗng lấy lại được tiếng nói của mình để với gọi tới đồng bào ruột thịt, cho họ biết chúng tôi vẫn còn hiện diện và thao thức cho thân phận quê hương dân tộc trong đọa đày; để cùng với các người anh em bà con cố bác thấp sáng và giữ gìn cho nhau ngọn lửa tin!

"Đài Phát Thanh Việt Nam Kháng Chiến là võ khí chiến lược vô cùng quan trọng" Chiến hữu Chủ tịch tiếp sau khi cơn xúc động của mọi người bắt đầu dịu xuống. "Nó có khả năng huy động toàn dân, chọc thủng màn đêm tăm tối bao trùm cả nước ta từ gần mười năm qua. Đông thời nó mang chính nghĩa đấu tranh của nhân dân Việt Nam đến toàn thế giới". Ngưng một lát, Chiến hữu Chủ tịch tiếp "Xây dựng đài phát thanh là công tác cuối cùng của Đông Tiến nên chúng ta tập hợp nói đây hôm nay là để chào mừng tiếng nói của Kháng Chiến Việt Nam".

Dù chấm dứt giai đoạn Đông Tiến nhưng giá trị của nó còn trường kỳ, công tác Đông Tiến vẫn được tiếp tục. Vì Đông Tiến vì như giai đoạn cây lúa sắp xếp tất cả những cây mạ kháng chiến reo rắc khắp nơi cho có trật tự. Và từ nay vấn đề còn lại là toàn dân ta cùng chăm lo cho ruộng lúa kháng chiến đâm bông kết hạt để cho mùa gặt giải phóng chắc chắn phải tới.

Để kết thúc, Chiến hữu Chủ tịch nói:

- "Trên đường chiến đấu để giải phóng tổ quốc chúng ta nguyện cùng nhau noi gương anh hùng Đông Tiến Phùng Tân Hiệp. Hãy luôn luôn xứng đáng là những người con yêu của tổ quốc. Đường chúng ta đi chỉ có hai cái đích, cả hai đều rất vinh quang và ý nghĩa. Một là giải phóng tổ quốc Việt Nam. Hai là được anh dũng hy sinh cho đại cuộc giải phóng tổ quốc Việt Nam".

Buổi lễ bế mạc chiến dịch Đông Tiến đã kết thúc vào lúc 10 giờ sau phần trao giải cấp bậc mới cho một số kháng chiến quân lập được nhiều thành tích. Nhiều nhất là bậc 3 có đến 81 người. Bậc 2 chỉ có 71 người. Bậc 4 màu nâu cũng được tới 63 vị. Bậc 5 màu xanh được tới 52 người. Các bậc này là trụ cột của đoàn quân cách mạng trong cuộc giải phóng hiện nay. Lên bậc 6 lần này chỉ có 14 người, bậc 7 chỉ có 6 người. Tướng Đặng Quốc Hiến và Chiến hữu Dương Văn Tư đã lần lượt trao giải cấp bậc cho các kháng chiến quân hiện diện. Có gần 10 chiến hữu có tên được giải cấp bậc, đã cố gắng lặn lội về dự lễ nhưng bị lên cơn sốt phải nằm lại bệnh xá, tiếc hùi hụi. Riêng chiến hữu Nguyễn Huy được chính tay Chiến hữu Chủ tịch trao giải cấp bậc 8 màu đỏ chói. Sau đó, anh được Tướng tư lệnh LLVTKC trao quyền chỉ huy đoàn võ trang kháng chiến 601. Đồng thời, cũng trong buổi lễ chấm dứt giai đoạn Đông Tiến, Kháng đoàn trưởng kháng đoàn Thất Sơn, chiến hữu Dương Văn Tư, cũng đã được Hội đồng kháng chiến toàn quốc biểu quyết thăng cấp thiếu tướng và đề cử làm Tư lệnh phó LLVTKC đặc trách tác chiến. Đích thân Chiến hữu Chủ tịch đã trao giải hai sao cho chiến hữu Dương Văn Tư trước hàng quân.

Một kháng chiến quân tham dự buổi lễ cho biết anh muốn tuôn nước mắt khi được trao giải cấp bậc mới.

- "Trước kia ở trong quân đội bao năm", anh nói với giọng còn xúc động, "cũng đã từng được giải huy chương, cấp bậc nhưng chưa bao giờ cảm thấy xứng đáng và hánh diện như hôm nay. Cấp bậc không thành vấn đề, nhưng cái quan trọng là tôi đang làm một chuyện ý nghĩa, tôi đang thi hành nhiệm vụ của một công dân thời loạn".

Phát biểu về sự chính thức hoạt động của Đài Phát Thanh Việt Nam Kháng Chiến vào ngày mai một kháng chiến quân lớn tuổi tâm sự:

- "Sau 75 tôi thường nghe đài VOA và BBC. Dù sao đi chăng nữa, mấy đài này cũng có phần trung thực chứ nghe đài Việt cộng không vô anh ơi, vì toàn tin láo khoét. Xương ngón viên thì giọng the the chanh chua sắt máu làm muôn thủng màng nhĩ luôn. Nay chắc chắn đồng bào không còn bị bưng bít nữa vì đã có đài Việt Nam Kháng Chiến. Nó mạnh bằng nhiều sư đoàn đấy, anh đừng có tưởng đùa". Tôi cảm thấy vô cùng hánh khởi. Chợt cười khà một tiếng, người kháng chiến quân trọng tuổi đứng dậy, vỗ vai tôi trước khi bỏ đi "Đêm nay thế nào cũng khó ngủ đấy. Bị mong tới sáng cho lẹ để đón nghe đài mình mà lại..."

Chiến hữu Chủ tịch và Phái Đoàn đang được hướng dẫn tới quảng trường cử hành lễ Bế Mạc Đông Tiến tại căn cứ 88 trong chiến khu

ly đưa đến việc tôi quyết định theo chân chiến hữu Chủ tịch về nước - bài thơ viết về những "thieu nhi điển hình" của chế độ Việt Cộng:

Một tay em trỏ: đời xưa đuôi!
 Một tay em trỏ: hận vô bờ!
 Thế giới ơi! Ai có thể ngờ.
 Đó là một tù nhân tám tuổi
 Trên bước đường tù mà tôi rong ruổi
 Tôi gặp hàng ngàn em bé như em!
 Những thiếu nhi điển hình cho chế độ.
 Thuở mới đi tù trông rất ngộ!
 Lon sơn không phải mặc quần.
 Chiếc áo tù dài phủ kín chân.
 Giờ thâm thoát mười xuân đã lớn
 Mặt mũi vêu vao, tình tình hung tợn
 Mở miệng là chửi bới chẳng từ ai!
 Có thể giết người vì củ sắn củ khoai!

Mới hơn 7 giờ mà phần lớn các đơn vị đã tề tựu đông đủ ở bãi đất trống. Áo đen chen lẫn áo rằn, ka-ki. Vũ khí thì đủ loại từ M16, Carbine M79, M72 của khối tự do, đến AK 47, B40, B41, CKC của khối cộng thoát trông có vẻ ô hợp. Song từ sự ô hợp đó đã nổi lên đặc tính phong phú của kháng chiến quân Việt Nam hôm nay: họ tử dấn mà ra, được nhân dân nuôi dưỡng và trang bị theo khả năng hạn hẹp của dân, nên cái gì cũng có, cái gì cũng được biến chế sử dụng cho mục đích giải phóng quê hương. Ốc sáng tạo tuyệt vời của dân tộc được kháng chiến quân phát huy cao độ tạo thành một sắc thái đặc biệt, đa dạng, đa năng cho đoàn quân cách mạng.

Đúng 8 giờ 30, tướng Đặng Quốc Hiến, tư lệnh lực lượng võ trang kháng chiến đến. Các chiến hữu trong ban tổ chức cuộc lễ đưa chiến hữu tư lệnh duyệt hàng quân. Gần 9 giờ, xương ngón viên buổi lễ thông báo cùng toàn thể chuẩn bị đón tiếp Chiến hữu Chủ tịch và phái đoàn Mặt Trận đến chủ tọa buổi lễ. Hàng cây cao im lìm soi bóng xuống đoàn quân bất động. Ánh nắng gay gắt nóng hổi như nhịp tim đập rộn rập trong lồng ngực mọi người. Đúng 9 giờ, Chiến hữu Chủ tịch và phái đoàn MTQGTNGPVN đến và được Chiến hữu tư lệnh, các chiến hữu Bộ chỉ huy đoàn 601 ra nghênh đón và hướng dẫn vào khu vực hành lễ.

thất bại trong các chuyên công tác. Ngoài những công tác trên, đoàn Hồng Hà của anh còn đảm nhận thêm công tác bảo vệ an ninh cho các yếu nhân Mặt Trận. Anh đã hoàn thành nhiệm vụ được giao phó: đó là khai thông con đường Đông Tiến, đặt nền móng cho cuộc đấu tranh giải phóng đất nước. Trong chuyên công tác cuối cùng ở chiến trường E7, anh đã hy sinh vì Tổ Quốc.

Nhiều giây đã trôi qua sau khi xương ngón viên dứt lời, mọi người vẫn còn im lặng trong tiếng sáo chiều hồn cao vút rồi mỏng dần như tan ngấm vào không gian mênh mông của rừng thẳm...

Từ Đông Tiến...

Chiến dịch Đông Tiến chính thức khai diễn ngày 1-6-81, và sau 2 năm, 6 tháng, 26 ngày, hôm nay, ngày 26-12-83, chiến dịch được Chiến hữu Chủ tịch tuyên bố bế mạc để từ nay, Kháng Chiến Việt Nam sẽ bước qua một giai đoạn mới với sự ra đời của Đài Phát Thanh Kháng Chiến Việt Nam khởi sự hoạt động vào ngày mai 27-12-83.

Ngược dòng thời gian, trở lại tháng 2-1982, 9 tháng sau khi chiến dịch Đông Tiến được phát động, đoàn quân kháng chiến trong nước cuối cùng đã bắt tay được với đoàn quân đầu tiên từ hải ngoại trở về đất Mẹ đồng thời hoàn tất mục tiêu chiến lược đầu tiên của chiến dịch này: đó là tạo thế đầu tranh phối hợp giữa các lực lượng trong nước và hải ngoại.

Trong khi Chiến hữu Chủ tịch tiếp tục bài diễn văn ca ngợi tinh thần yêu nước và nỗ lực yểm trợ kháng chiến một cách tự phát, tích cực của đồng bào hải ngoại sau khi Mặt Trận tuyên bố Cương Lĩnh Chính Trị ngày 8-3-82, mà cao điểm của Phong Trào Yểm Trợ Kháng Chiến trong năm 1983 là Đại Hội Chính Nghĩa đã được tổ chức tại thủ đô Hoa Kỳ, tôi nghe trong tôi một nỗi rung rưng khó tả. Chín năm về trước, khi thời thế xô đẩy tôi trôi tuột ra khỏi vòng tay quê hương về phía biển Đông, tôi đã nghĩ tới huyền thoại Tiên Rồng. Cuộc chia tay của hai ông bà Lạc Long Quân và Âu Cơ đang tái diễn. 50 người con theo mẹ lên núi, 50 người con theo cha xuống biển... liệu rồi chúng tôi, những đứa con theo cha xuống biển kia có sẽ làm nên trò trống gì? Hay rồi sẽ vui thân ở chốn đất lạ quê người?

Khi được tin hai đoàn kháng chiến quốc nội và quốc ngoại bắt tay nhau vào tháng 2 năm 1982, tôi đã lim lim người vì sung sướng. Những người con lên núi và những

DIỄN VĂN CỦA CHIẾN HỮU CHỦ TỊCH MẶT TRẬN QGTNGPVN TẠI LỄ BẾ MẠC ĐÔNG TIẾN

ĐÔNG TIẾN ĐẶT NỀN TẢNG VỮNG CHẮC CHO ĐẠI CUỘC TRƯỜNG KỲ KHÁNG CHIẾN

Các chiến hữu thân mến,

Tôi rất vui mừng được cùng các chiến hữu họp mặt tại đây hôm nay trong buổi lễ chấm dứt giai đoạn Đông Tiến, một giai đoạn quan trọng trong toàn bộ đấu tranh giải phóng của toàn dân ta.

Chúng ta họp mặt nơi đây hôm nay để cùng nhau kính cẩn tưởng niệm các chiến hữu và đồng bào thân yêu đã anh dũng hy sinh cho đại cuộc giải phóng Việt Nam.

Chúng ta cùng họp mặt nơi đây hôm nay để cùng nhau biểu dương ngưỡng mộ đối với lòng yêu nước nồng nàn và đối với tinh thần kháng chiến oai hùng của toàn dân ta. Chính nhờ sức mạnh của toàn dân mà Đông Tiến đã đạt được các mục tiêu ấn định.

Thưa các chiến hữu,

Cuộc kháng chiến của nhân dân ta đã khởi diễn ngay từ những ngày sau khi miền Nam Tự Do sụp đổ. Nhưng vì trước đó, các người cầm quyền miền Nam Tự Do đã không hề có một chuẩn bị gì cho trường hợp phải trường kỳ kháng chiến, rồi trong giờ phút chốt, đã bất ngờ hèn nhát đầu hàng vào ngày 30 tháng 4 năm 1975, khiến toàn dân ta bị rơi vào tình trạng cực kỳ kinh hoàng và vô tổ chức.

Kháng Chiến Việt Nam đã phát khởi trong hoàn cảnh khó khăn, hỗn độn và hoàn toàn vô tổ chức đó, nên trong những năm đầu, mọi hoạt động kháng chiến đều là những cố gắng riêng rẽ, đơn lẻ, hoàn toàn cục bộ, và không có một định hướng đấu tranh rõ rệt.

Đấu tranh giải phóng Tổ Quốc là sự nghiệp vô cùng khó khăn và trọng đại, phải được tiến hành với những nghiên cứu, thiết kế, chuẩn bị và hành động thật sáng suốt và thận trọng, mới có thể bảo đảm được chiến thắng. Vì được khởi diễn dưới hình thức tự phát, nên kháng chiến Việt Nam bắt buộc phải tìm cách thoát ra khỏi trạng thái phối thai, phải tạo được nền tảng vững chắc trước khi tiến xa hơn trên đường kháng chiến.

Do đó, ngay sau khi thành lập, Mặt Trận chúng ta đã nhìn thấy những vấn đề cơ bản cần phải giải quyết để có thể tiến hành cuộc đấu tranh một cách vững chắc và hiệu quả, nên đã quyết định cho khai diễn giai đoạn đấu tranh Đông Tiến.

Đông Tiến được chính thức khai diễn ngày 1 tháng 6 năm 1981 và chấm dứt ngày hôm nay, 26 tháng 12 năm 1983, kéo dài tổng cộng 2 năm 6 tháng 26 ngày.

Đông Tiến không phải chỉ có ý nghĩa đơn thuần như tên gọi là tiến về phía Đông, là cuộc di chuyển của một số người về phía Đông. Đông Tiến là cả một giai đoạn đấu tranh có tính cách chiến lược bao gồm một số mục tiêu có ảnh hưởng trường kỳ và sâu rộng tới toàn thể công cuộc đấu tranh giải phóng Tổ Quốc của nhân dân ta. Đông Tiến là để xây dựng nền tảng cho một cuộc trường kỳ kháng chiến.

Sau hơn 9 tháng kể từ ngày khai diễn Đông Tiến, vào tháng 2 năm 1982, đoàn quân kháng chiến trong nước bắt tay được với đoàn quân đầu tiên từ hải ngoại trở về đất mẹ. Hoàn tất mục tiêu chiến lược thứ nhất của Đông Tiến là tạo thế đấu tranh phối hợp giữa các nỗ lực trong nước và hải ngoại. Đây là yêu cầu căn bản của đấu tranh nhằm tổng hợp được sức mạnh trong và ngoài nước và các nỗ lực đấu tranh trên bình diện quốc tế, giải tỏa tình trạng cô lập chiến đấu của nhân dân trong nước trên phương diện tâm lý cũng như thực tế yểm trợ, khai thông sự tắc nghẽn đã kéo dài từ gần 8 năm giữa hậu phương giàu mạnh hải ngoại và tuyến đầu chiến đấu ở trong nước.

Ngày 8 tháng 3 năm 1982, cũng trong khuôn khổ của Đông Tiến, Mặt Trận chúng ta công bố Cương Lĩnh Chính Trị để minh định lập trường và đường lối đấu tranh. Cương Lĩnh Chính Trị cũng còn là bản văn hạch tội bạo quyền Việt cộng, bản văn tuyên chiến với kẻ thù. Cương Lĩnh Chính Trị cũng là bản văn tuyên xưng Chính Nghĩa của công cuộc đấu tranh đánh dấu ngày toàn dân chính thức phát cờ khởi nghĩa.

Cương Lĩnh Chính Trị đã như một ánh lửa phá tan đi màn đêm tăm tối nghi hoặc, mở ra cho toàn dân một niềm tin vào sức mạnh của Kháng Chiến Việt Nam, sức mạnh của dân tộc Việt Nam.

Tại hải ngoại, đồng bào ta đã nồng nhiệt đón mừng ngày công bố Cương Lĩnh Chính Trị trong mùa Xuân Khởi Nghĩa. Từ tình trạng phân hoá, mặc cảm và yếm thế, đồng bào hải ngoại đã lấy lại được niềm tin lấy lại được niềm kiêu hãnh của dân tộc.

Trên 100 Ủy ban Quốc Gia Yểm Trợ Kháng Chiến đã được thành lập tại khắp nơi trên thế giới để tổ chức và

□ Đông Tiến hoàn tất tốt đẹp, công bố Cương Lĩnh Chính Trị, bắt tay Kháng Chiến Quốc Nội, thiết lập đài Việt Nam Kháng Chiến.

□ Xây dựng Khu Chiến, tổ chức và phát triển cơ sở hạ tầng, thống hợp các tổ chức Kháng Chiến lẻ tẻ.

□ Xây dựng lại niềm tin và kiêu hãnh dân tộc. Đại Hội Chính Nghĩa xác nhận nguyện vọng yểm trợ kháng chiến giải phóng tổ quốc của toàn dân.

Chiến hữu Chủ Tịch Mặt Trận đang thân mật thăm hỏi sau khi gắn cấp bậc thiếu tướng cho chiến hữu Dương Văn Tú trong lễ Bế Mạc Đông Tiến tại căn cứ 88.

thực hiện các công tác yểm trợ kháng chiến trên mọi phương diện. Đây là lần đầu tiên mà đồng bào ta tại hải ngoại đã tự động tổ chức và tham gia công tác kháng chiến nói lên một cách hùng hồn Chính Nghĩa đấu tranh của chúng ta.

Đầu năm 1983, Đại Hội Chính Nghĩa tổ chức tại Hoa Kỳ quy tụ ba ngàn đại biểu từ khắp nơi trên thế giới đã đồng thanh quyết nghị ủng hộ Mặt Trận, đồng thanh quyết nghị yểm trợ công cuộc kháng chiến của toàn dân. Dư luận các nước trên thế giới cũng rầm rộ loan tin và bàn luận về Kháng Chiến Việt Nam.

Tại khắp nơi trong nước, tin đoàn quân hải ngoại trở về đã được loan truyền mau chóng. Đúng với ý nghĩa của hai chữ Đông Tiến, những người đã ra thoát khỏi vùng hỏa ngục, nay lại tình nguyện quay trở về vùng hỏa ngục để làm tròn bổn phận công dân đối với Tổ Quốc đã nói lên trọn vẹn lòng yêu nước nồng nàn, lòng tha thiết với quê hương và tinh thần kiêu hùng của dân tộc ta. Các khu chiến được xây dựng, các cơ sở đấu tranh hạ tầng được tổ chức và phát triển mau lẹ, các tổ chức kháng chiến đang cũng tìm cách thống nhất để cùng chiến đấu theo một đường lối chung.

Chính sự trở về, chính lễ công bố Cương Lĩnh Chính Trị dựng cờ khởi nghĩa, chính đường lối đấu tranh thực tiễn và phù hợp với truyền thống của dân tộc đã gây lại niềm tin cho toàn dân, đã tạo nên được sự đoàn kết to lớn giữa mọi tầng lớp nhân dân, xây dựng nên phong trào toàn dân toàn quốc kháng chiến bùng bùng khí thế. Đây là mục tiêu chiến lược thứ hai của Đông Tiến: xây dựng nền tảng cho đại cuộc trường kỳ kháng chiến. Bởi chỉ có niềm tin vững mạnh, một tình đoàn kết keo sơn mới là sức mạnh để chiến thắng kẻ thù.

Hôm nay đây, tôi cũng xin thông báo với các chiến hữu một tin thật vui mừng, thực hiện được giấc mơ ấp ủ trong lòng toàn dân ta từ hơn 8 năm nay. Đó là kể từ sáng ngày mai, 27 tháng 12 năm 1983, toàn dân ta từ Bắc chí Nam sẽ cùng vui mừng đón nghe tiếng nói của đài Việt Nam Kháng Chiến. Kể từ ngày mai, tiếng nói của Kháng Chiến Việt Nam bắt đầu vang dội, khắp nước, vang dội khắp năm châu.

Đài phát thanh Việt Nam Kháng Chiến là vũ khí chiến lược vô cùng quan trọng, có khả năng huy động toàn dân, chọc thủng màn đêm tăm tối đang bao trùm cả nước ta cũng như mang chính nghĩa đấu tranh của nhân dân Việt nam tới toàn thế giới. Đài Việt Nam Kháng Chiến sẽ là vũ khí góp phần to lớn vào việc lật đổ bạo quyền Việt cộng.

Xây dựng đài phát thanh là công tác cuối cùng của Đông Tiến, nên chúng ta tập hợp nơi đây hôm nay, vừa để dự lễ chấm dứt giai đoạn Đông Tiến, vừa để chào mừng tiếng nói của Kháng Chiến Việt Nam.

Tuy Đông Tiến chấm dứt ngày hôm nay, nhưng các thành quả của Đông Tiến sẽ là nền tảng cho cuộc trường kỳ Kháng Chiến của chúng ta. Tinh thần Đông Tiến sẽ mãi mãi soi sáng chúng ta trên đường kháng chiến. Các công tác của Đông Tiến vẫn được tiếp tục thực hiện và phát triển. Nếu Kháng Chiến Việt Nam từ năm 1975 đến 1981 được coi như giai đoạn người nhà nông gieo mạ, cấy mạ mọc lên không theo một hàng lối nào, chen chúc lẫn nhau, thoát tiên trông rất tươi tốt, nhưng nếu cứ để như vậy thì kết quả thu hoạch sẽ không là bao, thì Đông Tiến được coi như giai đoạn cấy lúa. Từ những cây mạ mọc vô hàng lối, Đông Tiến đã sắp xếp lại và cấy vào ruộng thành một trật tự và hệ thống, có như vậy mới đảm

bao kết quả thu hoạch tốt. Kháng Chiến Việt Nam đã từ giai đoạn gieo mạ sang giai đoạn cấy lúa, từ nay, toàn dân ta còn nhiệm vụ chăm nom tưới bón sao cho ruộng lúa Kháng Chiến Việt Nam sẽ mỗi ngày một lớn diệt trừ mọi loài sâu bọ, để cho tới mùa gặt kết quả huy hoàng.

Chúng ta nguyện sẽ lấy xương máu của chính chúng ta để tưới bón cho ruộng lúa kháng chiến, chỉ có xương máu của chúng ta, của nhân dân ta tưới bón, chúng ta mới đảm bảo có một mùa gặt giải phóng huy hoàng, mới đảm bảo có những hạt lúa giải phóng, mới đảm bảo có những hạt gạo độc lập và tự do.

Với những thành quả vô cùng to lớn mà chúng ta đã đạt được trong giai đoạn Đông Tiến, tôi rất vui mừng ngợi khen tinh thần yêu nước, tinh thần hy sinh và quả cảm của tất cả các chiến hữu.

Trên đường chiến đấu để giải phóng Tổ Quốc, chúng ta nguyện cùng nhau noi theo tinh thần Anh Hùng Đông Tiến Phùng Tấn Hiệp. Hãy luôn luôn xứng đáng là những người con yêu của Tổ Quốc. Hãy luôn luôn xứng đáng là những Kháng Chiến Quân chiến đấu vì Tổ Quốc và vì Dân Tộc. Hãy quyết tâm san bằng, đập đổ tất cả mọi chướng ngại trên con đường kháng chiến. Đường chúng ta đi chỉ có hai cái đích. Cả hai cái đích đều vô cùng vinh quang và ý nghĩa. Một là giải phóng Tổ Quốc Việt Nam. Hai là được anh dũng hy sinh cho đại cuộc giải phóng Tổ Quốc Việt Nam.

Thân mến cảm ơn tất cả các chiến hữu.

Chiến hữu Đặng Quốc Hiền, Tư Lệnh Lực Lượng Võ Trang Kháng Chiến đang duyệt hàng quân trong lễ Bế Mạc Đông Tiến tại căn cứ 88.

CHẶNG ĐƯỜNG ĐÔNG TIẾN

Ngay trong những ngày giao động nhất của đầu tháng năm 1975, một số quân nhân trong Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa bị bỏ rơi và rã ngũ đã có phản ứng và mãi sau này chúng ta mới gọi là Kháng Chiến. Người thì rút vào rừng già, người lênh đênh giữa biển, người nào cũng chỉ nghĩ đến một điều là "không thể chấp nhận sự thế như vậy, mà phải quay lại chiến đấu, tiếp tục chiến đấu".

Những người ra đi thì tìm cách liên lạc với nhau. Giữa cơn bấn loạn của một xã hội bị phân tán, họ đã là những người đầu tiên trấn an bạn bè, gia đình, tới đâu cũng tìm hỏi về tin tức của các bạn đồng ngũ, các chiến hữu. Họ tìm cách gây dựng lại một lực lượng mới, tìm cách trở về chiến đấu.

Những người còn ở lại trong nước đã sống lẫn lút dưới màn lưới trấn áp khủng bố của bạo quyền. Họ cũng tìm đến nhau, gây dựng thành từng nhóm chiến đấu lẻ tẻ. Và đã lặng lẽ làm hành động lịch sử, nhiều khi trong những điều kiện bất lợi nhất, nhưng luôn luôn hào hùng và bất khuất. Đã có nhiều người gục ngã trên những chiến tuyến mới. Và cũng có nhiều người bị sát hại dưới lửa thù của giặc, sau những hải kịch nguy danh "tòa án nhân dân".

Công cuộc kháng chiến thực sự bắt đầu từ giai đoạn đó. Từ tình trạng chiến tranh tự vệ, các chiến sĩ Việt Nam đã khởi sự đấu tranh giải phóng. Hoàn cảnh đã thay đổi, tình hình đấu tranh cũng thay đổi. Thay đổi không chỉ vì giặc đã cướp được chính quyền mà giữ vai trò thống trị. Thay đổi vì trong cuộc đấu tranh giải phóng này những cụ chiến binh Việt Nam Cộng Hòa đã có những hậu cứ mới. Đó là tình thương yêu của đồng bào, đó là lòng căm giận của nhân dân đối với loài quỷ dữ. Tình trạng chiến đấu để tự vệ đã trở thành tình trạng "toàn quốc kháng chiến" mà không một sự gia nào ghi chép được. Vì lịch sử đang được viết, và còn được viết, từ 1975 đến nay.

Những người ra đi, sau nhiều gian lao kết hợp đã gây dựng được một trận thế mới. Và cũng do hoàn cảnh mới, vận động được những yếu tố chiến đấu trong nước hiện chưa có, những người ra đi đã tìm ra giải pháp đấu tranh thích hợp. Đó là kết hợp đấu tranh vận dụng với đấu tranh võ trang. Nhưng, giải pháp nào cũng phải bắt đầu bằng sự trở về. Để chiến đấu ngay trong lòng đất mẹ, chiến đấu trực diện với kẻ thù.

Việc trở về đương nhiên không phải là dễ tiến hành, nhưng cũng không phải là không thể tiến hành được. Và những đứa con đầu tiên của Tổ Quốc Việt Nam ra đi trong

bảo tộ 1975, đã trở về trong bóng tối, đi vào trong địa ngục, để tìm đến những người không chịu buông súng đầu hàng ở trong nước, cùng đốt lên ánh sáng tự do cho toàn thể dân tộc.

Đây là hoàn cảnh hình thành Mặt Trận Quốc Gia Thống Nhất Giải Phóng Việt Nam. Cách đây tròn bốn năm, nghĩa là năm năm sau ngày tang tóc của miền Nam mất tự do.

Trong năm năm đó, tình hình trong nước cũng đã biến chuyển. Tình trạng đấu tranh lẻ tẻ đã dẫn đến những mất mát cho đội ngũ xung kích đầu tiên. Phương thức cai trị xã hội của bạo quyền cũng đưa đến những tình thế đấu tranh mới, đặt ra những bài toán mới. Chiến tranh du kích, tương tự như loại chiến tranh bạo quyền đã khởi sự trong những năm 1960 để phá hoại và lấn chiếm miền Nam, loại chiến tranh đó không thích hợp với phương thức cai trị và cai trị xã hội của bạo quyền. Đối với đường lối phân ô xã hội, đường lối thông trị để bóc lột, kiểm tra để đàn áp, lập chánh sách hộ khẩu để bưng bít miệng, kiểm soát mọi giao lưu kinh tế và tin tức, ta cần tìm ra một đường lối đấu tranh mới.

Cũng trong năm năm đó, tình hình còn thay đổi ngay trên lãnh thổ Đông Dương. Giặc không chỉ rai quân ở trong nước, đem du kích và địa phương quân trà trộn trong dân, hay gửi bộ đội giữ những vị trí chiến lược tại Lào. Giặc đã tràn qua biên giới Kampuchea và đe dọa biên giới Thái Lan. Đi tới đâu cũng lại có những "chính quyền quá độ" những cơ sở khủng bố và bóc lột được thiết lập ở đó. Địa bàn trấn áp của giặc đã lan rộng trên khắp vùng Đông Dương. Đây là một hoàn cảnh cực kỳ bất lợi cho kháng chiến Việt Nam. Muốn lập cơ sở liên lạc và yểm trợ trong nước, ta chỉ còn giải pháp vượt rừng núi Đông Dương để về tới Việt Nam. Điều kiện phương tiện chưa cho phép chúng ta tiến tới những giải pháp khác.

Do đó, trên đường về tới đất Mẹ, ta đã gặp kẻ thù ngay từ ngoài.

Và khi đã nói đến kết hợp, ta không thể kêu gọi từ ngoài, mà phải trực tiếp lập đầu cầu móc nối ngay ở quốc nội.

Những vấn đề đó, dường như nhiều người đã nghĩ ra, hầu hết đều đã nghĩ ra. Nhưng nhiều người cũng đã nghĩ là việc gian nan đó sẽ khó thành, và chắc chắn không thành nếu không có sự yểm trợ của thế giới, của các nước "đồng minh".

Việc cứu trợ, vốn là điều phải làm, như một mệnh lệnh của lương tâm, thế giới còn đắn đo, cân nhắc, và còn thụ động thờ ơ. Ta mong gì ở những trợ giúp mang nhiều chiến đấu tính, với những hậu quả còn phức tạp hơn. Và ta mong gì thế giới giúp đỡ khi chính ta còn khoanh tay chờ đợi. Hoặc bày binh bố trận trong phòng khách, luận việc cứu nước trên bàn giấy, ở đầu lưới. Việc cứu nước Việt phải do người Việt khởi sự. Có trợ giúp càng hay, nếu không, người Việt vẫn phải làm lấy. Và chắc chắn sẽ làm được, nếu toàn dân cùng một lòng đoàn kết, cùng một chí chiến đấu.

Tất cả những điều trên, nào có gì mới mẻ. Lịch sử Việt Nam đã dạy chúng ta những chữ sáng tạo, tự trọng, bất khuất và đoàn kết. Hoàn cảnh đấu tranh mới đòi hỏi những sáng tạo về đường lối. Ta sẽ đánh địch trên mọi mặt, kết hợp đấu tranh vận dụng với đấu tranh võ trang. Ta sẽ đánh vào lòng địch, vào tâm tư người cầm súng bên kia chiến tuyến. Và nhất là ta sẽ đánh bằng việc vận động và hướng dẫn lòng căm phẫn của toàn thể mọi người. Ta tranh thủ lòng người và khuynh đảo lòng địch.

Ta sẽ đánh bằng lòng yêu nước của muôn dân Việt Nam, ở trong và ngoài nước. Sức mạnh đấu tranh sẽ là sức mạnh toàn dân, vũ khí đấu tranh sẽ là sức đại đoàn kết toàn dân. Và ta sẽ đánh với ý chí cương quyết, coi sức mình là chính, sức người là phụ.

Tất cả những sự thật đơn giản trên là điều đã công bố rõ ràng, cho toàn thể đồng bào trong và ngoài nước, cho toàn thể thế giới loài người. Đó là Cương Lĩnh Chính Trị.

Nhiều người nghĩ là phải có một Cương Lĩnh soi sáng công cuộc đấu tranh của chúng ta. Nhưng, hoàn cảnh khó khăn trong lãnh thổ, và trên toàn cõi Đông Dương tất sẽ không cho phép ta đưa Cương Lĩnh tới đồng bào trong nước. Công bố Cương Lĩnh ở đâu đó tại Hoa Kỳ cũng có thể là một giải pháp. Tương tự như giải pháp bày binh bố trận trên bàn giấy, ở hải ngoại.

Các chiến hữu của chúng ta ở trong nước đã không chấp nhận những giải pháp để dài, và vô ích. Ở hải ngoại, ta cũng không có quyền hài lòng với đường lối đấu tranh nửa vời đó.

Mặt Trận Quốc Gia Thống Nhất Giải Phóng Việt Nam đã chọn con đường đấu tranh thực tế, và dĩ nhiên có nhiều khó khăn, là phải kết hợp lực lượng trong và ngoài, phải tổ chức chiến khu ngay trong nước, và đem bảo tộ giảng xuống bạo quyền ở ngay sào huyệt của chúng, ở những nơi chúng đang trấn đóng và kềm kẹp đồng bào.

Chủ trương lấy sức mình là chính đúng hay sai phải được minh chứng một cách cụ thể. Cụ thể nhất là người Việt phải tiến bước đầu. Và bằng công bằng của hoàn toàn Việt Nam, gây dựng những bước đầu gian lao đó. Công cuộc yểm trợ kháng chiến không chỉ đáp ứng nhu cầu thực tế là gây phương tiện đấu tranh mà còn đáp ứng một nhu cầu luân lý và chính trị: chính người Việt đã làm hành động cụ thể đầu tiên để cứu nước Việt.

Từ đó, ta thấy Mặt Trận được thành lập sau những bước đầu kết hợp trong và ngoài nước. Cương Lĩnh được công bố và người về ngày mỗi đông, người đến ngày mỗi nhiều.

Những người đã ra đi trước đó nay đã trở về. Những người lầm lũi chiến đấu từ đó đến nay đã tìm lại được những chiến hữu cũ. Và tất cả các lực lượng đấu tranh ở trong và ngoài nước đã có một tổ chức hướng dẫn, một đường lối hướng dẫn, một sự hậu thuẫn ngày thêm vững mạnh dồi dào, đó là nhân dân Việt Nam, ở trong nước, ở hải ngoại. Vấn đề thống hợp những tổ chức đấu tranh rời rạc trước đây đã tiến được những bước dài. Cho tới ngày hôm nay.

Đây là tóm lược của đoạn đường Đông Tiến ta vừa hoàn tất.

Trong giai đoạn đấu tranh Đông Tiến, chúng ta đã khởi sự bằng những nỗ lực âm thầm để thiết lập những căn cứ đầu tiên trong khu chiến, chuẩn bị cho vận động lịch sử nói tiếp là việc công bố Cương Lĩnh Chính Trị. Đây là sấm sét báo hiệu những giông bão đang tới tập giáng xuống giặc. Đây là đóm lửa bật sáng trong âm u Cộng sản, đây là tiếng chuông cảnh tỉnh đánh thức những đứa con mê muội đang theo đám âm binh làm ô uế quê hương, mang nhục cho Tổ Quốc.

Từ Cương Lĩnh Chính Trị, những tập hợp kháng chiến ở trong nước đã tìm được tụ điểm hằng mong đợi. Anh em đã tìm đến, trải qua rất nhiều gian nguy đáng kể. Từ Cương Lĩnh Chính Trị, đồng bào trong nước đã thấy rõ thế tất thắng của mình vì chính nghĩa đã được tuyên xưng long trọng, và vì cuộc đấu tranh này đã có

(xem tiếp trang 8)

(tiếp theo trang 17)

đường lối, có tổ chức, có lãnh đạo. Từ Cương Lĩnh Chính Trị, nhiều cán binh và bộ đội trong hàng ngũ giặc đã thấy lương tâm bùng tỉnh đã rời bỏ hàng ngũ âm binh quỷ dữ mà trở về với thế giới của loài người, của người Việt. Họ đã trở thành những chiến binh mới của đoàn quân tự do. Trong số đó, không chỉ có những thanh niên trong Nam bị giặc quơ đi làm nghĩa vụ sát nhân đánh mướn mà còn có rất nhiều bộ đội thuộc đoàn quân chủ lực của bạo quyền, từ những địa danh xa xôi miền Bắc gửi vào trấn áp trong Nam. Từ Cương Lĩnh Chính Trị, đồng bào tại hải ngoại đã thấy điều tưởng như tuyệt vọng này đã thành hình. Nhiều người còn không tin là có thể có. Ước mơ to tát là được thấy quê hương trở lại, dưới sự thanh bình và tự do, ước mơ đó nào có gì là quá đáng so với con tim và nỗ lực Việt Nam? Dân ta đã muốn, điều gì cũng phải thành. Điều đó, thế giới đang bắt đầu vỡ nghĩa, hiểu ra. Điều đó, thế giới đã được chứng kiến ngay tại Đại Hội Chính Nghĩa, ở thủ đô Hoa Kỳ. Cách đây mới tròn một năm.

Chính những biến động nói trên đã tạo nên lịch sử, đã chấp cánh cho kháng chiến Việt Nam bay tới những thắng lợi mới.

Trong khi đồng bào tại hải ngoại gọi nhau từ lục địa này qua lục địa khác, rí tai nhau từ trại tỵ nạn này tới trại tỵ nạn khác, trong khi mọi người đều nức lòng yểm trợ thì lực lượng chúng ta ở trong khu chiến đã ngày một thêm mạnh. Phương tiện thêm dồi dào, việc tiếp vận thêm dễ dàng. Cái dễ dàng và dồi dào đó, dù là rất tương đối so với nhu cầu trước mắt, cũng đã là những điều kiện tối thiểu để con đường Đông Tiến thêm rộng mở. Căn cứ thiếp lập lúc đầu này đã vững chãi trở thành một hậu cứ cho những căn cứ khác, trải rộng hơn trong lòng Tô Quốc. Việc giao thông, liên lạc nhờ đó cũng đã tiến tới những hình thức tinh vi hơn, hữu hiệu hơn. Đồng bào cũng được tiếp xúc đồng đạo hơn, được giải thích tỷ mỉ hơn về đường lối đấu tranh mới, về tinh thần yểm trợ kháng chiến rất kiên trì của thân nhân tại hải ngoại.

Đây là những điều kiện cho phép ta lên tiếng, cùng một lúc, ở mọi nơi, với toàn thể đồng bào quốc nội, từ miền Bắc đến miền Nam. Đại phát thanh Việt Nam Kháng Chiến đã bắt đầu hoạt động, từ cuối năm 1983 vừa qua. Lịch sử sẽ viết đích xác là vào ngày 27-12-83 vào lúc 5 giờ sáng. Chẳng đường Đông Tiến đã thực sự kết thúc mỹ mãn sáng hôm đó.

Để mở ra những chặng đường mới, như những huyết mạch trong da thịt Tô Quốc, lan rộng ra mọi nơi, đem sinh khí cho từng vùng đất chết, đem ý chí đấu tranh tới từng gia đình, từng mái nhà. Từ nay, mỗi con lộ Việt Nam sẽ là một ổ phục kích, mỗi thôn xóm Việt Nam sẽ là một bẫy xập, mỗi người dân Việt Nam sẽ là một kháng chiến quân. Từ nay, thế giới sẽ không than thở về Việt Nam nữa, mà sẽ lắng nghe tiếng reo hò của hơn năm mươi triệu lồng ngực, cùng cất lên một lời thề "GIẢI PHÓNG VIỆT NAM".

Ta đọc lịch sử thì dễ, làm lịch sử bao giờ cũng gian lao hơn. Nhưng, hãy cứ nghĩ đến những ngày đầu của kháng chiến, những bước chân đầu của chặng đường Đông Tiến. Hãy cứ nghĩ đến những người rời bỏ gia đình và xa hoa đang có để trở về với bốn phận. Hãy cứ nghĩ đến những người gian lao trong rừng, chỉ nghe thấy tiếng gọi giải phóng đã vượt qua trăm ngàn nguy khôn để tìm đến nhau. Hãy cứ nghĩ đến những túi xách đầu tiên, những viên đạn đầu tiên, những nắm cơm đầu tiên, và cái buổi sáng đầu tiên đó, khi bản thờ Tô Quốc được dựng lên giữa rừng già, khi lá cờ thân yêu được trải ra giữa âm u tăm tối, thấp sáng cả một tương lai tất đến của dân tộc.

Và hãy cứ nghĩ đến những đứa con đầu tiên đã gục ngã, ngay trước thềm đất Mẹ.

Nghĩ như vậy để mừng tượng ra niềm tự hào của anh em kháng chiến quân trong nước, ở vào buổi lễ bế mạc giai đoạn đấu tranh Đông Tiến vừa chấm dứt.

Chúng tôi xin kính chào mừng các anh.

NHỮNG GIỌT NƯỚC MẮT TRONG RỪNG GIÀ

KCQ VŨ VĂN PHƯỜNG

Hơn một tuần trước, Chiến hữu chính tổ đoàn tôi đã đưa tin trong buổi sinh hoạt. Đài Việt Nam Kháng Chiến chính thức phát thanh kể từ ngày 27 tháng 12 năm 1983 mỗi ngày ba lần. Cái tin đưa ra chỉ vụn vụn có thể mà làm thay đổi cả bộ mặt đoàn chúng tôi. Mọi người mong đợi và nao nức ra mặt. Nao nức chờ nghe tiếng nói Việt Nam Kháng Chiến lần át cả ngày lễ Giáng Sinh năm nay của đoàn 176. Dĩ nhiên tôi cũng trong trạng thái ấy.

Nó lần át thật bà con a, đã bảo lễ Giáng Sinh qua rồi, mỗi lần lễ tôi đều cầu mong bình an xuống đất nước tôi, một quê hương đang bị dọa dằn trong ngục tù Việt cộng. Tiếng rao truyền của Thiên sứ gần 20 thế kỷ trước phải chăng không dành cho dân tộc chúng tôi trong 8 năm dài lê thê đó!

Tôi không là tín đồ thiên chúa giáo nhưng bảy năm chịu sự giáo dục của các thầy dòng cổ trắng, tôi nhỏ và tin lời thiên thần "bình an dưới thế cho người thiện tâm".

Hẳn nhiên, 1983 năm trước để báo đấng cứu thế tiếng kèn đã phá vỡ màn đêm thế lương của địa cầu, thì ít nữa 1983 năm sau với sự cố gắng của những 50 triệu dân nô lệ, lưu vong, lăn sóng trong không trung phải là lời tiên ước của thiên sứ thời đại một nước Việt Nam phải được giải phóng. Năm nay, năm thứ chín, chúng tôi phải được nghe tiếng nói bất khuất phải vang lên trong không trung bao la này.

Việc gì đến sẽ phải đến. Ngày lịch sử đó đã đến với chúng tôi. Tôi phải trang trọng viết lại cái ngày lịch sử ấy một lần nữa 27-12-83.

Sau hôm Chiến hữu chính tổ báo tin, một màn bắt thăm chia 'xuất'. Sở dĩ làm cầm thế là bởi gia tài Đoàn Võ Trang Kháng Chiến 176 chỉ có cái La-dô duy nhất cũ mèm do Chiến hữu đoàn trưởng quản trị.

Trở lại chuyện chia 'xuất' tôi hơi rung tay nên chỉ bắt nhằm xuất nhì. Xuất nhì đành chờ đến đúng ngọ. Thôi thì cứ an ủi, chín năm nay chờ thì nay chờ thêm bảy tiếng đồng hồ nữa cũng chẳng làm sao. Nói thì nói thế chứ tôi ực lắm.

Ca cơm hôm nay ít hơn mọi ngày mà nuốt chẳng trôi, lùa đại mà nuốt. Ăn cơm ít nên rửa ca cũng đỡ vất vả. Tôi cố mặt tại điểm tập trung trước ngọ cả khắc mà thấy anh em cố kể đến trước mình. Tôi xà lại cạnh Chiến hữu Nam, xin một điều thuốc rê tâm sự.

- Giá chúng mình có thêm mấy cái La-dô nữa thì hay quá nhỉ?

Nam cười bảo tôi:

- Đừng lo, mai một giải phóng tôi tặng chiến hữu cái "đài" Phi lip Hòa lan của ông già tôi.

Cái anh này ba lạp thiệt, hèn ai cái gì cũng sau ngày Giải Phóng.

Nam hay rồn thế mà 176 ai cũng chịu, lỳ lẫm. Những lần được chỉ định một mình giữ khóa trên địa mới thấy Nam lỳ và dễ thương.

- Hôm nay sao Chiến hữu chính tổ chậm chạp thế...

Còn 4 phút nữa thì đến giờ phát thanh mới thấy cụ hấp tấp ra gặp anh em có lẽ đoán biết anh em sốt ruột nên cụ phán luận: — "còn sớm, còn mấy phút nữa các chiến hữu a".

Có tiếng từ gốc cây.

- Mở bây giờ được rồi, biết đâu đài ta phát sớm.

Nhiều tiếng tán đồng.

- Phải đó anh ba.

Chiến hữu chính tổ thông cảm được sự nôn nóng của anh em nên vừa đặt máy đã vội cầm cúi dò đài.

Đang nói chuyện ồn ào, bỗng mọi người im lặng. Chỉ còn tiếng sè sè của chiếc la-dô cũ kỹ. Một phút, hai phút..., rồi ba phút... vẫn chỉ có tiếng sè sè, ục ục.

- Coi lại xem, có đúng đài ta không?

- Sao chẳng thấy gì cả, hay la-dô hết điện rồi?

Mọi người ồn ào, nhưng bất ngờ, một giọng nói dứt đoạn từ trong la-dô vọng ra... "trong... lát... nghe tiếng nói Việt Nam Kháng Chiến..."

Sự ồn ào bỗng nghiêm bật. Câu nói được lặp lại nhiều lần bên giọng ca Thái Thanh "Tôi yêu đất nước tôi"

Tiếng hát và tiếng nói từ chiếc la dờ rõ ràng là có quyền lực vô hình làm cho mấy chục trái tim quay quân bên chiếc máy thu thanh ngưng đọng.

Quốc thiếu vang lên thời thức. Bất ngờ tiếng hô "nghe" của chiến hữu Đoàn trưởng khiến anh em đang ngồi, bật dậy như chiếc lò xo.

Quốc thiếu chấm dứt, mọi người trở lại vị thế ban đầu của mình.

Lời tuyên bố của Đài Việt Nam Kháng Chiến như một tiếng nổ long trời lở đất. Giọng uất nghẹn không kèm được của Chiến hữu Nguyễn Thế Hoàng đại diện Mặt Trận đúng là giọng của người dân hiền hòa bị bịt miệng vừa dành lại được tiếng nói của mình.

Gần 9 năm nay, hay phải nói rõ hơn ba ngàn một trăm sáu mươi ngày dân tộc chúng tôi bị bưng tai bịt mắt, bịt

BÀI NGỌI CA

ANH HÙNG ĐÔNG TIẾN

Từ anh gục giữa chiến trường
Tiếng quân từ đó ngang tàng dấy lên
Chiều tàn máu đỏ
Xác thù dẫm nát bàn chân
Vẳng vẳng rùng nghe tiếng gào giết giặc
Muôn đời sông núi âm vang

Tim tôi bốc ngàn bão lửa
Uất hồn ngập máu
Mặt mừng bóng dáng hùng anh
Cây lá còn ghi lời hẹn
Một ngày Giải Phóng quê hương

Chiều tàn máu đỏ
Xác thù dẫm nát bàn chân
Từ anh gục giữa chiến trường
Tiếng quân từ đó ngang tàng dấy lên...

Chiến khu, mùa Thu 83
KCQ Nguyễn Đại Năm

mồm. Cái giá hơn nửa triệu người chôn sống biển đông để nói lên công luận thế giới về sự tàn ác của bọn lãnh chúa Hà Nội tay sai Điện Cẩm Linh, cái giá quá đắt ấy chắc rằng từ nay đồng bào ruột thịt chúng tôi không phải chấp nhận nữa.

"Với ý chí da đồng gan thép, ta cất cao bài hát xung phong..." bài hát của một kháng chiến quân đang thoát ra từ máy thu thanh như tiếng thét làng Phù-Đông khi sơn hà nguy biến của cậu bé phá giặc Ân.

Rồi thì xướng ngôn viên giới thiệu về sự hình thành Mặt Trận.

Lòng căm hận của đồng bào khắp nước, được nhạc sĩ tham gia kháng chiến Nguyễn Anh Điền phổ thành lời... "nhân dân ta, hờn căm và oán hận. Công lý hòa bình phải sống trên quê hương..."

Tôi đưa mắt một vòng các gốc cây để sung sướng nhìn thấy xúc cảm của đồng đội mình.

Dững, một chiến hữu của chúng tôi đang ngồi đó, mười tháng trước đây Dững đã tìm được chúng tôi... với khẩu AK kèm tờ truyền đơn kêu gọi của Mặt Trận... Dững đã kể lại cuộc đời mình:

Sau cú ném bom dữ dội ở cảng Hải Phòng trước ngày lễ Giáng Sinh 1972 của máy bay Mỹ, lời tuyên truyền của Việt cộng đã thôi thúc anh nhập ngũ cùng với đồng bạn... Theo đường 95 Lào rồi vượt Trường Sơn để có mặt tại chiến trường B3, sau mấy tháng ký kết hiệp định đình chiến.

Vì tương miền Nam nghèo đói vì tương đồng bào miền Nam là nô lệ của Mỹ quốc.

Với lời thề "sinh Bắc tử Nam", có dịp được đổi xuống đồng bằng trong chức vụ B trưởng trong tinh đội Khánh Hòa, Dững đã thỏa lòng khi bóng dáng "Mỹ Ngụy" được quét sạch trong "Đại thắng mùa xuân 1975" của bộ đội miền Bắc.

Thế là chiến tranh kết thúc. Nhưng lời hứa mà Dững đã từng được nghe trước khi xâm nhập miền Nam vẫn chưa hề được một cán bộ khung nào nhắc đến.

Nghĩ và tin lời Đảng dạy, thanh bình Dững sẽ trở lại nơi chôn nhau cắt rốn của mình để sống với mẹ già và lũ em trong mái ấm gia đình. Nhưng mọi sự dần dần được rọi sáng. Dững thấy miền Nam không nghèo đói, không bị áp bức như Đảng tuyên truyền. Dững thấy mình chẳng giải phóng ai cả.

Thu, cô nàng đáng yêu đáng mến của Dững đang làm trong hợp tác xã huyện, cũng đã kể cho Dững nghe sự thật về miền Nam trước năm 1975. Nàng đã cho Dững thấy rằng xích tăng T54 đã nghiền nát hạnh phúc của toàn dân và để Dững hiểu rằng mình đã bị lường gạt một cách trắng trợn.

Và rồi sự thật rõ như ban ngày khi Dững được đổi về sư 5 với lệnh ban ra rõ ràng của sư trưởng.

"Các đồng chí còn có nhiệm vụ thi hành nghĩa vụ quốc tế tại các nước anh em..."

Dững đã cương quyết đi ngược lại tham vọng của nhà nước. Anh đã bỏ ngũ về sống tại Nha Trang dưới sự che chở của Thu... Ít lâu sau không tránh nổi màn lưới công an... cưỡng bách để trở lại binh đội với sự quản thúc của

Thơ

CUỘC GẶP

BẮC PHONG

Giữa một chiều buồn cảnh chùa tịch mịch
Trong gió chỉ nghe phảng phất hương trầm
Có chút băng khuâng mặt người khắc khoải
Muôn giết thương lòng phải đại hùng tâm.

Lòng xót xa nhìn sinh linh đồ thán
Nghĩa khí khách lăm xúc động kẻ tăng
Đã mấy mùa thu áo nâu độ lượng
Mở cửa tung ra đón những chim băng
Cuộc gặp chứa chan tâm tình đất nước.
Trăng đã lên cao chưa hết luận bàn
Rút gươm khách cất giọng nghe sang sảng
Vi tổ quốc thể thịt nát xương tan.

Thiên sư run tay gói kính để tặng
Khách mai lên đường đi cứu non sông
Một chén trà sen rót mời hoan hỉ?
Đại nguyện còn vang trong tiếng chuông hồng.

cán bộ. Kiếp sống vô nghĩa lý ấy kéo dài cho đến gần năm trước anh đã vạch cho mình con đường phải đi, con đường mà nhân dân cả nước đang đi.

Nay thì Dũng ngồi đó, chăm chú lắng nghe như một vi chân tu đang tham thiền. Những giọt nước mắt lăn dài trên má Dũng. Nước mắt vui mừng chắc cũng xen lẫn chút gì xót xa bởi qua khứ lăm lăm của mình.

Chiến hữu Lộc đập nhẹ vai tôi chỉ về phía sau chiếc máy. Chiến hữu Tuấn cũng kéo chiếc khăn rằn chặm mắt, Tuấn đang khóc.Ồn ào nhất có lẽ là Huân. Anh ta miệng cười toe toét đang cố gắng khoe với các bạn rằng Chiến hữu Chủ tịch đang đọc lời kêu gọi của Mặt Trận đã thăm hỏi anh ta khi anh đại diện đoàn võ trang 36 về tham dự lễ công bố Cương Lĩnh Chính Trị gần 2 năm trước. Huân cũng cố nói lên rằng: "Khi Thấy đọc lời kêu gọi đó, tôi đứng cách Thấy không quá 20 mét".

Về nhật lệnh của Chiến hữu Tư lệnh Lực Lượng Võ Trang Kháng Chiến, tuy chúng tôi có nhiều lần đã học thảo, nay nghe lại trên đài phát thanh quả là chúng tôi đã cùng nhau xác quyết lời thề son sắt Giải Phóng Việt Nam.

"Sự lương gặt không tiền khoáng hậu" là bài bình luận sôi động và hả hê với chúng tôi. Tuy giọng người đọc trầm ấm thư thả song chắc chắn là khiến bọn đầu lãnh Hà Nội cảm giận lắm.

Người đọc đó là ai? Chúng tôi chẳng hề biết nhưng giọng đọc quen lăm không khác gì giọng Bác Tám mọi ngày trên đài phát thanh Sài Gòn hơn tám năm trước. Vài tiếng cười lớn. Giọng Bác Tám kéo dài. Ủ thì cứ gọi người đọc đó là Bác Tám đi. Bác Tám gọi chúng nó là "bon đầu lãnh Việt cộng". Phải rồi đó Bác Tám à. Bác Tám gọi chúng nó là "Ác-Dãng" đúng quá Bác Tám ơi, Bác vạch trần cho thấy chúng nó "giở trò lấu cá vớt" Bác Tám nói chẳng sai, Bác Tám gọi lũ bò vàng "lũ công an lâu la" Bác Tám dùng chữ tuyệt vời. Rồi Bác Tám lại đọc thơ nữa. Nguyễn Chí Thiệu là ai mà thơ văn tuyệt vời thế hả Bác?

"Những lãnh tụ mặt hồ phù lửng cánh phàn,
Thức ăn thừa nửa phải đem chôn,
Để tránh trong dân khỏi có tiếng đồn,
Về đời sống giản đơn của người Cộng sản".
Nhà thơ biết rõ tâm địa của bọn Việt cộng qua. Ông Chí Thiệu nói đúng quá. Nghe Ông tự hỏi mà thấy đau lòng cho những con thiêu thân cuồng tín Mác Lê.

"Cuộc đời tôi có nhiều lăm lăm,
Lắm nơi, lắm lúc, lăm người,
Nhưng cái lăm to ướng phỉ cả đời
Là đã ngốc, nghe và tin Cộng sản".
Không khí sôi động bởi giọng ca Thanh Tuyên trong nhạc phẩm "Tình thư của lính". Nhạc phẩm quá quen thuộc với chúng tôi từ hơn 8 năm trước đây. Lời chào tạm biệt của đài đã làm chúng tôi luyến tiếc.

Cụ chính tổ hình như đang phỏng vấn một số chiến hữu. Còn tôi kéo tay chiến hữu Thân ngồi bên cạnh dường như đang lau nước mắt. Những chẳng những chỉ có hai đứa tôi mà là nhiều anh em khác đang kéo khăn rằn để lau khô những giọt nước mắt ứa ra vì sung sướng. Những giọt nước mắt của những chiến sĩ cách mạng trong rừng già.

Ngày 29-12-1983
KCQ VŨ VĂN PHƯƠNG.

Đại diện các đoàn Võ Trang Kháng Chiến về tham dự lễ Bế Mạc Đông Tiến.

ĐÊM GIAO THỪA TÔI NGHE TIẾNG NƯỚC TÔI

● Nguyễn Phúc Anh

Tôi bước ra khỏi phòng máy có lẽ cũng đã quá nửa đêm. Mai, anh bạn cùng sở và cũng là chiến hữu nhưng không cùng chi bộ cũng đã trút bỏ bộ đồ thợ hàn.

- Giao thừa rồi.

- Giao thừa rồi.

Anh nhìn tôi, giọng trầm đi:

- Giao thừa mà hai đứa mình vẫn phải cày như điên. Đúng là dân mất nước. Tôi cười nhẹ, niềm đau này sẽ phải nói mãi nói hoài để không bao giờ quên. Giống như Câu Tiến treo trái mật, lâu lâu lại nếm để không quên đi niềm cay đắng. Cái lạnh thấm nhanh lăm tôi rùng mình.

- Thôi đi về. Ông có cúng kiếng gì không?

- Ở thì cúng đàn bà xã. Về lại bản thờ bầy nhanh, lăm gì có những thứ linh kính như ngày xưa - chân đèn, lư hương, mai đào...

Tiếng anh lăm trong gió đêm mang về tha thiết âm vang, theo đuổi tôi suốt trên con xa lộ 17. Lăm gì có những thứ linh kính. Ôi những thứ linh kính thân thiết. Tôi nhớ cái bản thờ gỗ gụ cao vừa phải trong cái tranh tối tranh sáng ở căn nhà ngang. Chiếc bài vị có lẽ được viết từ đời ông nội tôi, màu vàng ủa với những chữ nhỏ loằng ngoằng mang cái bí hiểm đầy thân thiết như nói kết những gì đã qua và những gì sắp tới. Ôi những thứ lúc có không để ý đến, nhưng lúc mất mới thấy trân quý. Giống như da thịt mình bị đứt đi xương tủy bị nạo mất. Từ đâu đó hiện ra rõ rệt hình ảnh cha tôi mỗi đêm sau khi cúng giao thừa, ngồi trên chiếc xập rung đùi uống rượu nếp tằm, với những sợi khô mực me tôi xé sẵn nhỏ biển như từng que tằm dựng trên chiếc đĩa nhỏ men xanh. Vang lên từ phía sau bên cạnh góc ngâu tiếng mẹ tôi lao xao cùng mây đứa em gái.

Từ chỗ đậu xe nhìn lên, tôi thấy căn phòng nhà tôi vẫn còn sáng. Và có lẽ đó là căn duy nhất trong cả khu còn đèn. Cửa mở ngay khi tôi vừa lên hết cầu thang. Hải, đứa con lớn nhất cùng vượt biên với tôi, quần áo chỉnh tề. Tôi cười hỏi.

- Đi đâu mà bánh vậy.

- Đón giao thừa mà bố. Bỏ vào rửa mặt thay quần áo để lễ ông bà. Con có cái này hay lắm.

Bản thờ - nếu có thể gọi là bản thờ - được bày ở giữa nhà với hai chiếc bánh chưng gói bằng giấy bạc, một đĩa hoa quả xa lạ như táo tây, lê, nho. Chuối chỉ có bốn quả. Mấy năm này, tôi chưa bao giờ nhìn thấy chuối nguyên nải. Hải lỏi chai rượu Gin rót ra ba chiếc ly nhỏ. Bát hương là một chiếc ly đựng đầy gạo. Tôi nhìn chua xót. Lễ cốt ở thành nhưng quả thật nó thế nào ấy. Mọi thứ xa lạ, như không dính gì đến mình, đến ông bà tổ tiên mình. Tôi khó hình dung được sự tương đồng giữa rượu Gin và rượu nếp tằm. Đành xin ông bà tổ tiên tha thứ. Nơi đây không phải là Việt Nam. Tôi kính cẩn đốt ba nén hương và lăm râm cầu nguyện. Quá nhiều điều để cầu xin ông bà. Hay thật ra chỉ có một điều. Phù hộ cho con được trở về.

Hải sau khi lễ xong quay sang tôi.

- Con có cái này cho bố.

và nó lui cui bật chiếc cassette.

"... trong giây lát quý vị sẽ nghe..." - "... tôi yêu tiếng nước tôi... tiếng mẹ ru từ lúc nằm nôi..." - "trong giây lát..."

- Dầu ra vậy?

Tôi hỏi mà không nghe rõ câu trả lời. Tôi đứng sững giữa phòng, chết lặng. Đại Việt Nam Kháng Chiến chính thức hoạt động. Tôi biết tin này cả tháng rồi trong một buổi sinh hoạt chi bộ. Mới cách đây mấy ngày tôi cũng đã

đọc đi đọc lại nhiều lần trên báo Kháng Chiến. Nhưng mọi sự vẫn có vẻ đột ngột, xoay động. Tôi đứng đó, nhìn chiếc cassette như có soi mói, cố gắng tự dần. Nhịp lập đi lập lại của người xuống ngôn rõ ràng chậm rãi. "Trong chốc lát..." và rồi tiếng Thái Thanh. Ngày xưa bên Tàu có tích một nàng ca kỹ hát hay đến nỗi ba ngày sau, trong căn nhà tiếng hát vẫn còn vương vất. Tiếng hát Thái Thanh đối với tôi không chỉ âm vang có ba ngày. Tiếng hát đã ru tôi từ những ngày mới biết yêu, an ủi tôi những lúc tôi không còn là tôi, giữ gìn tôi trong những đêm khuya vắng vật. Tiếng hát Thái Thanh là của chung là của tôi, của riêng tôi. "Thoát ngàn năm thành tiếng lòng tôi".

Từ chiếc Cassette, quốc thiệu vang ra. Như một phản ứng tự nhiên tôi đứng nghiêm chỉnh. Đưa con tôi, vào lúc này tôi mới nhớ đến nó, đứng cạnh tôi nghiêm trang. Hai bố con nhìn lên lá cờ trên tường, có một cái gì xúc động tỏa ra lẫn với mùi hương lăm khuất trong căn phòng chung cư. Tôi nhớ đến đài phát thanh Sài Gòn và tiếng pháo nổ vào giao thừa phát ra từ chiếc radio Phillip màu gụ tám đèn của nhà tôi ngày xưa. Tôi nhớ đến Thăng Bình và những bãi cát trải dài dưới rừng phi lao và chiếc thiết vận xa 113. Đêm giao thừa năm đó vị trung úy chỉ huy tôi đã nói với tôi một câu tôi nhớ mãi - "mai một thanh bình, bác với tôi hề còn sông, thế nào bác cũng phải mời tôi đến đón giao thừa với bác để bỏ những Tết như Tết này". Thanh bình đã đến một cách giả tạo bịp bợm và tôi không có dịp nào để mời người chỉ huy trẻ đó đến cùng đón giao thừa. Ông hình như vẫn bị tù đầu đó tại Pleiku và tôi đang lưu lạc xứ người.

Hải, đứa con tôi, quay sang hỏi:

- Bỏ ăn bánh chưng con bố.

- Ủ, bóc một cái hai bố con mình thưởng xuân.

Tiếng của chiến hữu ngày đồng dục, minh bạch, dứt khoát. Bài tuyên bố của đài Việt Nam Kháng Chiến trở nên sống động, như tiếng sóng Cửu Long Giang, như tiếng biển Đông vỗ vào ghềnh đá đèo Hải Vân, như một giọng hò đất nện ở một đèo đất nào đó miệt Tam Kỳ Quảng Tín. "Kể từ nay toàn dân ta đã giành lại được tiếng nói... không gian bao la không còn là nơi để tiếng nói bất chính của tập đoàn Việt cộng độc quyền thao túng nữa. Nhân dân Việt Nam sẽ tự nói lên tiếng nói của mình, sẽ tự nói lên nguyện vọng của mình". Và rồi tiếng nhạc trời lên. Tiếng nhạc đơn giản nhưng hùng hồn, đi thẳng vào người nghe. Giọng ca không phải nhà nghề, nhưng đầy sức sống. Tôi như chìm vào tiếng đàn Guitar. Tôi như thấy mình ở đâu đó trong một sinh hoạt của một toán quân đang dọn chỗ đóng.

Hải đưa tôi một miếng bánh chưng. Bánh chưng trông nhợt nhạt tro trên cạnh mây miếng củ kiệu muối của Đài Loan màu vàng không giống củ kiệu gì cả. Tôi sấn một miếng lơ đắng nhai. Tiếng nói vẫn phát ra rõ ràng. Những tiếng nói thân thuộc với tôi từ nơi xa tắp nay vang lên gần gũi. Hai bố con im lặng nghe.

Tôi ăn hết miếng bánh chưng lúc nào không hay. Ăn để mà ăn, không nghe vị không thấy mùi. Nhai như một phản xạ tự nhiên. Cả người tôi, tâm hồn tôi hòa nhập vào những lời hát phát ra từ chiếc cassette. Khi bản Kháng Chiến Quân Hành Khúc vang lên, Hải nhíp chân hát theo tôi cũng hát theo nhỏ nhỏ. Hải nhìn tôi nhướn miệng cười.

- Bểng của bác Sáu biểu bố, dặn bố mua thêm một cuộn để dành.

- Ở chắc phải mua hai cuộn, một để dành, một gửi cho cậu Ngọc ở Texas. Tết này chưa gửi gì cho cậu ấy.

THƯỢNG NGHỊ SĨ PERCY TUYÊN BỐ: KHÔNG THỂ NGỪNG NGHỈ CHO ĐẾN KHI VIỆT NAM CÓ TỰ DO

Thượng nghị sĩ Charles Percy, Chủ tịch Ủy ban ngoại giao Thượng viện Hoa Kỳ đã tuyên bố "chúng ta sẽ không ngừng nghỉ cho đến khi nào tự do được tái lập trên toàn cõi Việt Nam".

Ông đã nói như trên trong dịp tham dự hội tết của đồng bào Việt Nam tại Chicago vào ngày mùng ba Tết Giáp Tý vừa qua.

Khoảng 2000 người Việt Nam đã qui tụ về hội trường Senn số 5900 North Glenwood, Chicago trong cảnh tuyết rơi trắng xóa. Hội tết do nhiều hội đoàn người Việt cùng đứng ra tổ chức nhằm tạo dịp cho người cùng nước có dịp gặp nhau trong lễ tết cổ truyền và cùng tưởng niệm về đất nước với 50 triệu đồng bào đang rên xiết dưới gông cùm đỏ.

Sau phần nghi thức chào quốc kỳ và tế lễ tổ tiên, là lời chúc xuân cộng đồng của ông Đỗ Đăng Công, Hội trưởng Hội Người Việt tại Illinois. Nhân dịp này Cộng Đồng Ty Nạn Việt Nam tại Chicago đã trao tặng một số bằng tưởng thưởng cho các viên chức Hoa Kỳ đã đặc biệt giúp đỡ người ty nạn Việt Nam và các hội đoàn trong vùng. Trong số những người được trao thưởng người ta thấy có một ông Viện trưởng Đại học địa phương, một nữ Luật sư Hoa Kỳ hai viên chức thuộc Văn Phòng Ty Nạn và một Linh mục Việt Nam - Linh mục Trịnh Việt Hùng giáo sư đại học tại Iowa trước đây, đã hy sinh rời bỏ công việc dạy học để về phục vụ cho cộng đồng ty nạn Chicago.

Đặc biệt hiện diện tại buổi họp mặt Tết Giáp Tý này người ta thấy có mặt Thượng nghị sĩ Charles Percy, Chủ tịch Ủy Ban Ngoại Giao Thượng Nghị Viện Hoa Kỳ, Nghị sĩ Roger Keats, Nữ dân biểu Marion Volini và khá đông quan khách ngoại quốc.

Ngay khi bước chân vào hội trường, Thượng nghị sĩ Percy đã thân mật thăm hỏi đồng bào ty nạn địa phương. Nhân dịp này ông đã được giải thích về một số tập tục Tết cổ truyền của người Việt Nam. Ông đứng lại trước cây đào "Cây mùa Xuân Chiến Sĩ", chăm chú theo dõi các hình ảnh hoạt động của Kháng Chiến Quân Việt Nam tại chiến khu và trò chuyện thân mật với đại diện Mặt Trận Quốc Gia Thống Nhất Giải Phóng Việt Nam khá lâu trước khi bước vô hội trường.

•Hình Bên : Chiến hữu Trần Minh Công đang trình bày cũng Thượng Nghị Sĩ Percy về những hình ảnh tại cuộc triển lãm hình ảnh chiến khu trưng bày tại khách sạn của hội trường.

Nhân dịp này chiến hữu Trần Minh Công đang công tác tại vùng Bắc Mỹ đã ghé lại Chicago để đại diện Mặt Trận chúc tết đồng bào. Tiếp theo lời chúc Tết, chiến hữu Trần Minh Công cũng đã thông báo tin vui về hoạt động của Đài Việt Nam Kháng Chiến đến đồng bào Chicago và phụ cận. Tiếng vỗ tay mừng rỡ tưởng chừng muốn vỡ rập. Thành công hoạt động của Đài Việt Nam Kháng Chiến quả là một món quà xuân ý nghĩa nhất cho những người Việt ty nạn lúc nào cũng hướng về quê hương chờ đợi ngày giải phóng.

Ngay sau phần chúc tết của đại diện Mặt Trận, Thượng nghị sĩ Percy đã bày tỏ lòng ngưỡng mộ của ông trước những thành công của người Việt ty nạn. Ông nói "tôi rất cảm phục sự thành công và lòng yêu nước của các bạn. Dù vui xuân tại đây, các bạn đã không quên dân tộc Việt Nam tại quê nhà. Các bạn cũng như tôi, chúng ta đều biết rằng chúng ta vẫn chưa hoàn tất nhiệm vụ khi đưa được một số người Việt ty nạn tới miền đất tự do này.

Chúng ta sẽ còn phải tiếp tục và chúng ta sẽ không ngừng nghỉ cho đến khi nào Tự Do được tái lập trên toàn cõi Việt Nam" (nguyên văn: We shall not rest until freedom of all Viet Nam is secured)

Câu nói của Thượng nghị sĩ Percy trên đây đã biểu lộ một lập trường rõ rệt ủng hộ Kháng Chiến Việt Nam và công cuộc tranh đấu cho tự do của 50 triệu đồng bào Việt Nam.

Được biết Thượng nghị sĩ Percy là một nghị sĩ thâm niên tại Thượng Nghị Viện Hoa Kỳ. Ông đã từng giữ chức vụ Chủ tịch Ủy ban Ngoại Giao Thượng Viện trong nhiều năm và có ảnh hưởng rất lớn tới đường lối ngoại giao của Hoa Kỳ.

Buổi tổ chức mừng xuân Giáp Tý của đồng bào Chicago và phụ cận được coi là thành công tốt đẹp. Với sự phát triển mạnh mẽ của Kháng Chiến Việt Nam, ai cũng mong có dịp sớm được ăn tết tại quê nhà.

ÂU CHÂU LẬP ỦY BAN HÀNH ĐỘNG CHỐNG BÓP MÉO LỊCH SỬ VIỆT NAM

Hai mươi sáu hội đoàn tại Paris đã cùng đứng trong Ủy ban Hành Động Chống Bóp Méo Lịch Sử Việt Nam ngay khi cuốn phim Việt Nam A Television History được đài truyền hình A2 Pháp chiếu từ 15-1-1984.

Cuốn phim Việt Nam, lịch sử qua ống kính của hệ thống PBS đã gây một làn sóng phẫn nộ khắp lục địa Bắc Mỹ vì nội dung bóp méo lịch sử, bôi nhọ cuộc chiến đấu của dân tộc Việt Nam và hoàn toàn nhằm tuyên truyền cho bạo quyền Cộng sản Việt Nam. Các cuộc biểu tình khắp nơi, những lá thư phản kháng đã gây những tiếng vang lớn khiến dư luận thấy rõ ác ý xuyên tạc lịch sử của cuốn phim. Đã có hàng chục ngàn người xuống đường phản đối, bày tỏ lòng phẫn nộ.

Trước cảnh danh dự dân tộc bị bôi nhọ, hai mươi sáu hội đoàn đã cùng ngồi lại để tập trung nỗ lực đấu tranh của toàn thể đồng bào chống lại việc xuyên tạc đây ác ý và nhằm tuyên truyền cho bạo quyền Hà Nội. Ủy ban đã thiết lập các ban kế hoạch, gồm các vị thức giả và cao niên, ban vận động kiều bào, gồm quý vị đại diện các hội đoàn, ban Báo Chí liên lạc Ngoại Quốc và ban Thư Ký và Phối Hợp. Ủy ban Hành Động Chống Bóp Méo Lịch Sử Việt Nam đã được sự ủng hộ rộng lớn của đồng bào, trong Ban kế hoạch ngoài các vị thức giả cao niên đặc biệt có sự hiện diện của cựu ngoại trưởng Trần Văn Đỗ và Giáo sư Vũ Quốc Thúc. Các bậc thức giả Pháp cũng như chi bộ cựu chiến binh Đông Dương gồm những cựu chiến binh từng có mặt ở Việt Nam cũng đã gửi thư phản kháng đài A2 về cuốn phim này.

Trong lá thư gửi tới đồng bào, Ủy ban đã kêu gọi mọi người hãy tham gia bằng những hành động cụ thể:

- Trực tiếp tham gia và vận động mọi người cùng tham gia chiến dịch chống bóp méo lịch sử Việt Nam do Ủy ban Hành Động với sự hợp tác của tất cả các hội đoàn, tổ chức người Việt Quốc Gia tại Pháp và các nước lân cận đồng loạt phát động.
- Gọi điện thoại đến đài A2 khi phim đang chiếu.
- Ký tên vào thư phản đối gửi đến giới chức trách nhiệm.
- Sẵn sàng tham gia vào các cuộc biểu tình đốt nến

thăm lạng quanh đài A2 trong những đêm phim được trình chiếu để biểu lộ sự tự trọng và lòng yêu nước, để gây xúc động và chú ý của dư luận quần chúng ngoại quốc yêu chuộng công bằng và sự thật.

- Vận động người Pháp và các dân tộc bạn khác tham gia vào các hành động này.

Sau đây là danh sách của các đoàn thể trong Ủy Ban:
 - Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam tại Paris - Ái Hữu Việt Kiều vùng Nam Paris - Hội Người Việt Ty Nạn - Hội Thanh niên Ty Nạn - Gia đình Phật Tử Quảng Đức - Đoàn Sinh Viên Công Giáo Việt Nam tại Paris - Đoàn Thanh Niên Tự Do tại Versailles - Phong Trào Thanh Niên Hành Động Xã Hội - Tổng Đoàn Thanh Niên Tự Do tại Paris - Văn bút Việt Nam tại hải ngoại - Hội Y giới Việt Nam tại Pháp - Hội Dược sĩ Việt Nam tại Pháp - Hội Hướng Đạo Việt Nam / chi nhánh Pháp - Lực lượng Quân Nhân Hải Ngoại tại Pháp - Hội chuyên viên và kỹ thuật AVITEC - Ủy ban Quốc Gia Yểm Trợ Kháng Chiến vùng Paris - Hội Người Việt Tự Do tại Clemond Ferand - Ái hữu Người Việt tại Limosin - Hội Người Việt Tự Do tại Bordeaux - Ái hữu Việt Kiều tại Ginisterre / Brest - Ái hữu Việt Kiều vùng Loiret - Cộng đồng Người Việt Tự Do tại Poitiers - Hội thân hữu Bỉ Việt tại Bruxelles - Hội Thể Thao Lạc Việt tại Bruxelles - Hội Cựu quân nhân tại Bruxelles - Cộng đồng Bỉ Việt tại Liege.

Ngoài ra Ủy ban sẽ thực hiện một cuốn phim nhằm nói lên những tội ác của tập đoàn Cộng sản Hà Nội, và những hoạt động anh dũng của những chiến sĩ quốc gia cũng như sự chiến đấu oai hùng của QLVNCH trong suốt cuộc chiến chống xâm lăng vừa qua. Cuốn phim sẽ được trình chiếu vào những ngày tới trên các phương tiện truyền thông tại Pháp.

Sau phần ứng đầu tiên của đồng bào, đài truyền hình quốc gia Bỉ đã mời đại diện Mặt Trận lên nói chuyện. Chiến hữu Trần Đức, xứ bộ trưởng xứ bộ Pháp đã nói chuyện trên đài này. Cũng xuất hiện với chiến hữu Trần Đức có giáo sư Vũ Quốc Thúc. Đây là một cuộc phỏng vấn dài sẽ được phát hình tại Pháp vào cuối tháng 2 năm 1984.

NHỮNG ĐỊA CHỈ LIÊN LẠC CƠ SỞ MẶT TRẬN & PHONG TRÀO

☐ **TỔNG VỤ HẢI NGOẠI**
 TỔNG VỤ HẢI NGOẠI
 P.O. BOX 184
 RANCHO CORDOVA, CA 95670

☐ **VỤ TUYÊN VẬN**
 VỤ TUYÊN VẬN
 495 ELLIS ST. 1133
 SAN JOSE, CA 94102

☐ **VỤ KIỀU VẬN**
 VỤ KIỀU VẬN
 P.O. BOX 408521
 CHICAGO, IL 60640

☐ **VỤ NGHIÊN HUẤN**
 VỤ NGHIÊN HUẤN
 P.O. BOX 51724
 SAN JOSE, CA 95151

☐ **VỤ TÀI CHÁNH**
 VỤ TÀI CHÁNH
 5595 E. 7TH ST. 667
 LONG BEACH, CA 90804

☐ **PHONG TRÀO QGYTKC**
 PHONG TRÀO QGYTKC
 P.O. BOX 5658
 ARLINGTON, VA 22205

☐ **BÁO KHÁNG CHIẾN**
 BÁO KHÁNG CHIẾN
 P.O. BOX 7826
 SAN JOSE, CA 95150

Khu Bộ Mỹ Châu sửa soạn cho giai đoạn sắp tới:

KHÓA HỌC PHÙNG TẤN HIỆP

QUI TỰ 400 CẤP TRƯỞNG LIÊN XỨ BỘ

"Không một tổ chức cách mạng nào có thể thành công nếu không có cán bộ tốt, chúng ta cũng sẽ không thành công nếu cán bộ không thấu triệt đường lối chủ trương của Mặt Trận, không tận tụy hy sinh và kiên trì theo đuổi lý tưởng dân tộc. Nhu cầu có cán bộ tốt và cán bộ làm việc tốt là nhu cầu thiết yếu đối với mỗi cơ sở Mặt Trận. Nhu cầu đó lại càng khẩn thiết hơn khi cán bộ của chúng ta phải sinh hoạt và làm việc trong một môi trường hải ngoại đầy phức tạp".

Chiến hữu Lê Dũng, Khu bộ trưởng Khu bộ Hoa Kỳ đã tuyên bố trong khóa học tập Phùng Tấn Hiệp được khai diễn sáng thứ bảy 18-2-84 tại San Jose.

Khóa học tập Phùng Tấn Hiệp qui tụ trên 400 cấp trưởng đã kéo dài trong hai ngày 18 và 19 tháng 2 năm 1984 tại một trường đại học, tại vùng Santa Clara. Đây là khóa học tập đầu tiên của liên xứ bộ miền Tây Hoa Kỳ trong năm 1984 và là mở đầu cho những buổi học tập sẽ được khu bộ tổ chức trên toàn thể lãnh thổ Hoa Kỳ trong năm nay.

Hiện diện trong buổi lễ khai mạc có Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng Trần Trung Sơn, các Chiến hữu Vụ trưởng Phan Vụ Quang, Nguyễn Đồng Sơn và tất cả các chiến hữu Xứ bộ trưởng.

Các cán bộ tham dự được thuyết trình và sau đó là thảo luận về căn bản chủ trương đường lối của Mặt Trận, vai trò của người cán bộ trong công cuộc đấu tranh hiện tại, kỹ thuật phát triển và điều hành một cơ sở cấp chi bộ, kỹ thuật tổ chức các buổi meeting, biểu tình, nói chuyện trước công chúng, tổ chức hội báo, vận động người ngoại quốc, vai trò của các cơ quan truyền thông trong đấu tranh.

Trong bài phát biểu tại khóa học, Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng Trần Trung Sơn đã nhắc nhở rằng vì chương trình học tập rất phong phú và nặng nề nên các tham dự viên sẽ phải tập trung cố gắng để thu thập trọn những phát biểu, thuyết trình và các kinh nghiệm được trình bày để khóa học tập xứng đáng mang danh Anh Hùng Đồng Tiến Phùng Tấn Hiệp.

Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng nói "ta sẽ học tập không mặc cảm, không thiên kiến, không chủ quan nhưng ta sẽ học tập rất kiên trì, học tập ở mọi nơi, mọi người, ở mọi hoàn cảnh".

Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng đã trình bày cùng toàn thể khóa học về những thành quả đã qua, phác họa những

Quang cảnh các cấp trưởng thuộc liên xứ bộ miền Tây Hoa Kỳ đang theo dõi phân báo cáo của Xứ Bộ Trưởng Xứ Bộ Bắc Cali.

đường hướng đấu tranh sắp tới. Chiến hữu đã thông báo về lễ bế mạc Đồng Tiến, tóm lược và giải thích những khó khăn và các thành quả thu đạt được trong giai đoạn đấu tranh căn bản này. Sau đó chiến hữu nêu ra năm công tác lớn của mọi đoàn viên Mặt Trận tại hải ngoại trong những ngày sắp tới. Thứ nhất chúng ta phải hoàn tất việc kiện toàn tổ chức. Thứ hai chúng ta phải tổ chức chặt chẽ cơ sở sinh hoạt học tập và cơ sở hoạt động. Thứ ba là đẩy mạnh đấu tranh vận dụng ở mọi nơi trong cơ cấu xã hội và chính trị của địa phương. Thứ tư là đẩy mạnh hơn nữa công tác phát động sinh hoạt toàn dân yểm trợ kháng chiến, công tác thứ năm là vận dụng dư luận và người ngoại quốc.

Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng đã kết luận về lễ nghĩa và kỷ luật của Mặt Trận. Chiến hữu nói "lễ nghĩa là sự khiêm cung với đồng bào, sự tương kính đối với các anh em chiến hữu khác. Kỷ luật là tinh thần trách nhiệm, khi đã ở trong tổ chức phải chấp hành những chỉ thị được đưa ra và phải hoàn tất cho bằng được những công tác giao phó".

Các cấp trưởng tham dự khóa học tập cũng đã được các vụ chuyên biệt thuộc Tổng Vụ Hải Ngoại thuyết trình. Mọi người đã dự đêm sinh hoạt văn nghệ đặc biệt do các Đoàn Văn Nghệ Kháng Chiến thực hiện vào tối thứ bảy.

ĐỒNG BÀO BORDEAUX KÊU GỌI

KHÔNG GỬI TIỀN QUA CƠ SỞ KINH TÀI CỦA BẠO QUYỀN

Kháng Chiến Việt Nam, còn gì khâm phục cho bằng họ đã bỏ lại sau lưng tất cả để tìm đường trở về phục vụ cho dân tộc và tổ quốc, họ quyết đập tan những kẻ nào miệng thì nhân dân dân tộc mà làm thì là đưa dân tộc vào cảnh đọa đày, nô lệ.

Họ ấy, những người Kháng Chiến Quân kiêu hùng, họ đã can đảm bước đi, một lòng vì dân vì nước. Công cuộc giải phóng đất nước để cứu nguy cho dân tộc và tổ quốc là nhiệm vụ chung của tất cả chúng ta, chẳng lẽ nào chúng ta lại thờ ơ được sao?

Vì ý thức được điều đó, các anh chị em trẻ ở Bordeaux đã đứng ra thành lập "ủy ban vận động phong trào quốc gia yểm trợ kháng chiến Bordeaux". Để quảng bá chính nghĩa và đường lối đấu tranh của kháng chiến hiện nay. Ngày 14-1-84 ủy ban đã mời đại diện của Mặt Trận Quốc Gia Thống Nhất Giải Phóng Việt Nam và đại diện của ủy ban yểm trợ kháng chiến tại Paris xuống thuyết trình về đề tài trên cùng đồng bào địa phương.

Mặc dù trời mưa và gió lớn, đồng bào và đại diện các đoàn thể ở Bordeaux như Hội Tương Trợ Người Việt Tự Do, Hội Công Đồng Người Việt, Hội Túc Cầu, Hội Công Giáo, Hội Phật Giáo đã tới đông đủ vào lúc 3 giờ 30.

Mở đầu chương trình, các anh chị em trẻ đã nghiêm trang làm lễ chào quốc kỳ và mặc niệm các anh linh đã bỏ mình cho tổ quốc và tự do, sau lời phát biểu của anh Hùng đại diện của ủy ban trẻ là tới phần trình chiếu cuốn phim "chiến đấu cho Tự Do" nội dung cuốn phim đã gây xúc động thật nhiều cho người coi, những hình ảnh các sĩ quan của quân lực Việt Nam Cộng Hòa tự sát vì không chấp nhận chế độ Cộng sản, những hình ảnh tang thương

Một đồng bào đang phát biểu trong cuộc họp mặt do ủy ban vận động thành lập ủy ban yểm trợ kháng chiến tổ chức tại Bordeaux.

của người dân Huế trong kỳ tết Mậu Thân, những hình ảnh hào hùng của các Kháng Chiến Quân và Chủ tịch Hoàng Cơ Minh trong chiến khu đã ghi đậm trong lòng dân chúng địa phương. Sau đó đại diện MTQG TNGPVN là chiến hữu Trần Đức, Xứ bộ trưởng tại Pháp đã thuyết trình và thảo luận cùng đồng bào trong tinh thần hòa nhã và lễ độ, đồng bào đã đưa ra nhiều câu hỏi và ý kiến xây dựng.

Một đồng bào đã đứng lên kêu gọi chúng ta đừng có gọi tiền qua các cơ sở kinh tài của Việt cộng. Vì tiền đó cộng sản sẽ dùng để nuôi cán bộ và mua chuộc các phần tử

tham lợi ở hải ngoại để lũng đoạn và phá rối sự đoàn kết của người quốc gia, chẳng lẽ tay mặt ta giúp kháng chiến, tay trái đưa dao cho cộng sản đâm sau lưng chúng ta. Lời kêu gọi của anh đã được mọi người nhiệt liệt hoan nghênh.

Sau đó bản Việt Nam, Việt Nam đã được toàn thể mọi người đồng ca, đồng bào ra về trong tinh thần phấn khởi và đầy hy vọng, với chính nghĩa đó, với sự đoàn kết đó chắc chắn công cuộc giải phóng tổ quốc của Kháng Chiến Quân, của chúng ta nhất định sẽ thành công.

KIM HOÀNG

LIÊN XÔ

VÀ NHỮNG TÊN ĐỒ TÊ MỚI

Đã có nhà bình luận Hoa Kỳ phải đưa ra nhận xét là dường như sau khi Andropov chết trái đất vẫn quay, đời sống vẫn tiếp tục, thị trường chứng khoán Nữu Ước vẫn còn lên giá. Nhận xét này quả cũng cần thiết để phân nào kéo dư luận Hoa Kỳ ra khỏi cơn hồi hoàng bất nguồn từ những bài báo 5 cột trang nhất, kéo qua tới trang 8, trang 10 trình bày lan man về "Vấn đề kế vị Andropov" tại Liên xô.

Người ta đã thấy báo chí Hoa Kỳ nhăm lẩn trong những dự đoán về kết quả bầu cử tại Hoa Kỳ. Khi báo chí Hoa Kỳ xét đến vấn đề thay đổi lãnh đạo tại Liên xô vẫn với những quan điểm của Tây Phương, nhìn từ góc độ Hoa Kỳ, những dự đoán của báo chí, và của cả các đài truyền hình hẳn là phải thiếu chính xác.

Chúng có lẽ hầu hết các báo đều ngạc nhiên về sự kiện Konstantin Chernenko được đưa lên kế vị Andropov trong chức vụ Tổng bí thư đảng.

Vấn đề là ai đưa lên, và với Chernenko, Liên Xô sẽ đi về đâu. Với Chernenko, thế giới sẽ phải đối phó ra sao.

Trong bài tìm hiểu này, chúng ta sẽ lần lượt xét tới cơ chế chính trị của Liên Xô, những vấn đề căn bản của chế độ Cộng sản để quốc đạo toàn khối Cộng sản thế giới. Trên nền tảng đó, ta sẽ xét tới những giải pháp của Liên Xô nhằm đạt mục tiêu Cộng sản hóa của ý thức hệ, từ đó, ta mới xét đến những vấn đề lãnh đạo trên thượng tầng chính trị tại điện Cẩm Linh.

1. Hệ thống lãnh đạo của Liên xô:

Cộng Hòa Liên Bang Xô Viết gồm có 15 quốc gia ở trong một chế độ liên bang gồm có trên một trăm sắc dân. Sắc dân Nga chiếm đa số và trong Liên Bang Xô Viết, nước Nga là quốc gia lãnh đạo. Các nước khác gồm có, từ Bắc xuống Nam, từ Tây qua Đông, các "cộng hòa xã hội chủ nghĩa" Estonia, Lithuania, Latvia, Belorussia, Ukraina, Moldavia, Georgia, Armenia, Azerbaijan, Turkmen, Kazakh, Uzbek, Krighiz và Tadzhiz (viết theo phiên âm Anh ngữ). Đại đa số lãnh thổ Liên xô hiện nằm trong "nước" cộng hòa xã hội chủ nghĩa Nga, trải rộng từ biên giới Belorussia tới Thái Bình Dương. Nói về thể chế chính trị cộng sản trên lãnh thổ Nga, có lẽ ta phải dùng đúng chữ "Liên Bang Xô Viết", hay Liên Xô mới phản ảnh đúng cơ cấu chính trị phức tạp của đế quốc này. Lãnh đạo đế quốc này là "cộng hòa xã hội chủ nghĩa Nga" nhưng người Nga cũng chỉ là một dân tộc đang bị cộng sản thống trị, y như dân tộc Việt Nam mà thôi. Đa số giới lãnh đạo Liên Xô đều xuất thân từ nước Nga, nhưng cũng có nhiều lãnh đạo đã lên địa vị thống trị từ những nước khác. Điển hình là Stalin, Người Georgia, hay Khrutchev, người Ukraine.

Mỗi "nước" trong Liên Bang đều có một đảng Cộng sản, và lãnh đạo đảng này là một tổng bí thư hay bí thư thứ nhất. Dĩ nhiên, do tầm quan trọng của một số nước trong Liên bang, có những đảng Cộng sản ở một vài nước có vị trí lãnh đạo nổi bật. Cũng do vai trò của các đảng Cộng sản địa phương này, một số nhân vật từ địa phương đã lên vị trí lãnh đạo tại Mạc Tư Khoa. Điển hình là vai trò của Ukraine, Georgia, của Bí thư thành ủy ở Leningrad, Kiev, Minsk, Tbilisi...

Các sắc dân Nga, Ukraina, Belorussia chiếm 70% dân số, cùng nói tiếng Nga và trên thượng tầng Đảng thường nắm giữ những vị trí quan trọng. Sự kiện các sắc dân khác, nhất là ở miền Nam và cực Đông Liên Xô đang chiếm tầm quan trọng ngày một lớn, đó đã gia tăng dân số, và do cấp số đảng viên, đang là một vấn đề cho Liên Xô. Từ nay đến cuối thế kỷ thì dân Nga sẽ chỉ bằng hay thua các sắc dân khác kể về dân số. Đế quốc này có thể bị những rạn nứt ngay trong cơ cấu Liên bang, xuất phát từ phản ứng dân tộc và quốc gia của những nước thành viên trong Liên Bang.

Do đó, vấn đề sắc tộc là một vấn đề có ảnh hưởng trong việc chọn lựa lãnh đạo. Kinh nghiệm của quá khứ, với Trùm đỏ Stalin, người Georgia, và những cuộc thanh trừng đẫm máu, với Khrushchev, người Ukraine, và đường lối "xét lại" khiến tập đoàn lãnh đạo trong Đảng không muốn vai trò Tổng bí thư đảng được trao cho những nhân vật thuộc các "nước" khác. Đây là yếu tố sắc tộc mà ta cần ghi nhớ.

Tương tự như tổ chức của các chế độ cộng sản khác, Liên xô được lãnh đạo bởi Đảng. Hội đồng bộ trưởng, hay Chính phủ, chỉ là bộ phận điều hành đường lối chính sách do Đảng hoạch định. Quốc hội Liên xô chỉ là bộ phận tượng trưng đại diện, giữ vai trò "hội đồng gạt" để duy trì cái vỏ dân chủ cho chế độ.

Trong đảng, bộ phận có trách nhiệm hoạch định chính sách là Bộ chính trị. Đây là bộ phận lãnh đạo tối cao của Đảng. Đảng cộng sản Liên Xô có Bộ chính trị gồm 12 người, trong đó có 6 nhân vật nổi bật, có khả năng đảm nhiệm chức vụ Tổng bí thư thay Andropov. Bên cạnh Bộ chính trị, ta phải kể đến ban Bí thư Trung ương đảng. Đây là bộ phận phụ trách các vấn đề thường vụ của Trung Ương và cũng là bộ phận có trách nhiệm chuẩn bị các đường lối chính sách cho Bộ chính trị quyết định.

Do vai trò quyết định của Bộ chính trị và Ban bí thư, những nhân vật hiện diện trong cả hai bộ phận là những người có trách nhiệm và quyền hạn cao nhất. Sau đó mới tới những nhân vật vừa là Ủy viên Bộ chính trị vừa là Bộ trưởng nhưng không phải là Bí thư Trung Ương Đảng. Đến lớp thứ ba là những Bí thư Trung Ương Đảng (Ủy viên trong Ban bí thư) kiêm Bộ trưởng. Ngoài ra, phải kể đến một bộ phận đặc biệt có trách nhiệm về vấn đề quân sự, đó là Quân Ủy Trung Ương.

Người lãnh đạo Liên Xô phải là Tổng bí thư Đảng. Ngoài chức vụ đó, hai chức vụ Chủ tịch Nhà Nước và Chủ tịch Quân ủy Trung Ương cũng quan trọng. Andropov, có lẽ vì biết rõ tình trạng sức khỏe của mình nhất, đã rất nhanh kiêm nhiệm cả ba chức vụ trên. Trong tương lai, ta có thể thấy Đảng duy trì một hệ thống lãnh đạo tập thể và phân phối 3 trách nhiệm trên cho ba nhân vật khác nhau, thay vì tập trung vào một.

Một yếu tố nữa cần được ghi nhận là tầng lớp lãnh đạo hiện tại đều đã từng chứng kiến, khi còn trẻ, những cuộc thanh trừng đẫm máu của Stalin, và cũng đã từng trải qua những sóng gió sau 1964, khi Khrushchev bị hạ bệ. Bài học của quá khứ khiến họ tuyệt đối cố tránh những tranh chấp biến thành thanh trừng, thủ tiêu hay an trí trong "viện tâm trí". Do đó, ta có thể nghĩ là trong việc tranh giành ảnh hưởng, tập đoàn lãnh đạo Liên Xô sẽ cố gắng duy trì một tinh thần hòa hoãn khác với những thủ đoạn của Stalin áp dụng khi kế nhiệm Lênin. (Tuy nhiên, theo quan điểm của một số người Nga lưu vong, Zhores Medvedev trong quyển "Andropov" và Vladimir Solovyov và Elena Klepikova trong quyển "Yuri Andropov: A Secret Passage into the Kremlin", thì dường như đằng sau việc kế vị Brezhnev cách đây 15 tháng đã có những thanh toán nội bộ giữa phe Andropov và tay chân của Brezhnev. Các chứng nhân trên đã đưa ra giả thuyết là chính nhân viên mật vụ của Andropov có nhiệm vụ bảo vệ Brezhnev đã kết thúc cuộc đời của Brezhnev. Điều này khó có thể kiểm chứng và nếu quả đã xảy ra thì việc kế vị Andropov chắc chắn sẽ còn dẫn đến nhiều biến cố đẫm máu khác. Giả thuyết này thực ra khó đứng vững vì hầu hết những nhân vật hiện tại đều đã trải qua giai đoạn kinh hoàng của Stalin và cũng rất hiếm là những tranh chấp tương tự sẽ làm suy yếu thêm hệ thống cai trị của Đảng).

Thực tế là trong hệ thống lãnh đạo trên thượng tầng Đảng, thế thức tuyển chọn người lãnh đạo là thế thức đề cử tập thể, diễn tiến theo nhiều giai đoạn thuyết phục, áp lực, thỏa hiệp giữa những khuynh hướng mâu thuẫn. Hình thức hợp đồng tuyển chọn này giải thích vì sao Đảng phải mất nhiều thì giờ "bầu thủ" thương thảo, đấu tranh nội bộ trước khi loan báo tin lãnh tụ tạ thế và tên người kế nhiệm.

Tóm lại, theo những đặc điểm của hệ thống lãnh đạo Liên xô, người kế nhiệm Andropov có thể phải là người gốc Nga, Ủy viên Bộ chính trị kiêm Bí thư Trung ương đảng, và nhân vật này sẽ được đưa lên với sự thỏa thuận của nhiều phe nhóm khác nhau. Lãnh tụ mới, Tổng bí thư Đảng, sẽ căn cứ trên quyền lực mới này củng cố vị trí của mình để giữ luôn chức Chủ tịch Nhà Nước và Chủ tịch Quân ủy Trung ương. Hoặc sẽ phải chấp nhận tình trạng thỏa hiệp lâu dài và phân chia trách nhiệm với một vài nhân vật khác, nghĩa là chỉ giữ chức Tổng bí thư đảng mà thôi.

2. Những vấn đề căn bản của Liên xô.

Chế độ Cộng sản tại Liên xô hiện đang theo đuổi hai mục tiêu và gặp nhiều khó khăn đối với từng mục tiêu. Mục tiêu thứ nhất là củng cố chủ nghĩa xã hội. Bằng một chính sách kinh tế, xã hội và cải tạo quyết liệt. Trong mục tiêu "xây dựng xã hội chủ nghĩa" này, Liên xô đang gặp khó khăn vì những lệch lạc trong hệ thống quản lý kinh tế, vì sự bành trướng nặng nề của guồng máy thư lại trong nước. Và những thất bại kinh tế tất sẽ cản trở mục tiêu thứ hai là bành trướng quyền lực của tập đoàn lãnh đạo. Trong mục tiêu này, vai trò của các nhân vật phụ trách về an ninh và quốc phòng được củng cố. Và cũng do mục tiêu tăng

ĐỒNG BÀO GIẢI THOÁT NGHỆ SĨ THÀNH ĐƯỢC NGAY GIỮA BÁ LINH

Nghệ sĩ Thành Được đã được đồng bào giải phóng khỏi sự kiểm kẹp của công an bạo quyền ngay tại giữa thủ đô Tây Bá Linh. Hai nữ nghệ sĩ Bạch Tuyết và Ngọc Giàu đã phải chấp nhận kết lại vì còn gia đình ở Việt nam.

Tin tức từ Tây Bá Linh cho biết ngay khi cơ sở Mặt Trận cơ tin xe buýt chở đoàn cải lương Việt Cộng từ Đông Bá Linh sẽ đến Tây Bá Linh vào ngày 17-2-84, một cuộc biểu tình đã được tổ chức. Đoàn cải lương do Việt cộng lập ra nhằm lấy cảm tình của đồng bào hải ngoại nên có nhiều nghệ sĩ tên tuổi của Saigon trước đây. Khi xe buýt chở đoàn cải lương đang đi trên đường phố Tây Bá Linh, đồng bào được bố trí trước đã đổ ra la ó biểu tình chặn xe lại. Giữa cảnh huyên náo hỗn loạn, các nghệ sĩ Thành Được, Bạch Tuyết và Ngọc Giàu đã được đồng bào đưa lên xe chở đi đến một nơi dự trữ trước để ty nạn chính trị. Bọn Cộng Sản Hà Nội đã họp báo nói rằng đây là một vụ bắt cóc của một tổ chức ăn cướp nhưng báo chí Tây Đức đã nói rõ sự thật rằng đây là hành động của đồng bào Việt nhằm giải phóng cho các nghệ sĩ Việt Nam. Bọn Cộng Sản Hà Nội đã tung tin rằng nếu các nghệ sĩ nói trên không trở lại với đoàn cải lương, gia đình tại Việt Nam sẽ chịu những hậu quả khốc hại. Nữ nghệ sĩ Ngọc Giàu vừa sinh con được ba tháng đã khóc lóc cùng Bạch Tuyết trở lại đoàn cải lương. Nghệ sĩ Thành Được đã quyết định chọn tự do và hiện ở Tây Bá Linh để hoàn tất thủ tục tỵ nạn chính trị.

cường hệ thống lãnh đạo của Đảng mà hệ thống bảo vệ (an ninh và quốc phòng) thường chấp nhận những nhượng bộ trong mục tiêu "xây dựng xã hội chủ nghĩa", chấp nhận những hình thức sinh hoạt không chính thống trong hệ thống kinh tế. Ngược lại, khuynh hướng bảo vệ Đảng cũng muốn nâng cao năng suất của bộ máy quản lý, thanh toán những trì trệ trong bộ máy quan liêu tại mọi cấp.

Đi từ những chọn lựa căn bản trên đây, ta thấy ngay một yếu tố then chốt: những khuynh hướng chính trong giai tầng lãnh đạo mà thế giới Tây phương thường ngộ nhận là "khuynh hướng ôn hòa hay chuyên môn" và "khuynh hướng bảo thủ hay giáo điều" chỉ là những biểu hiện của hai mục tiêu. Thành phần được coi là ôn hòa, trong thực tế chính là thành phần những người theo đuổi mục tiêu củng cố quyền lực của lãnh đạo. Họ liên kết với lực lượng an ninh và quốc phòng để trở thành những nhân vật lãnh đạo với chủ trương bành trướng thế lực Liên Xô. Andropov đã từng được mô tả là người "ôn hòa" cũng vì nguyên nhân này. Đây là khuynh hướng ôn hòa trong chính sách kinh tế và quản lý kế hoạch, nhưng rất cực đoan khi đối phó với những bất đồng chính kiến trong nước và rất triệt để trong nỗ lực tăng cường bộ máy chiến tranh của đế quốc. Khi còn là trùm mật vụ điều khiển Sở bảo vệ chế độ KGB, Andropov đã bắt rất nhiều người chống đối và cũng đã nhúng tay vào vụ mưu sát Đức Giáo Hoàng.

Nếu khuynh hướng này lên lãnh đạo, thế giới sẽ còn phải đối phó với những đòn xâm lăng mới, và cuộc thi đua võ trang chiến lược sẽ còn tiếp diễn.

Ngược lại, thành phần được coi là bảo thủ hay giáo điều quy tụ những nhân vật chủ trương quản lý kinh tế khắc nghiệt, tiêu diệt mọi hình thái sinh hoạt "phản động" trong nước và triệt để thi hành chính sách cải tạo xã hội. Chính những cực đoan của mục tiêu xây dựng xã hội chủ nghĩa sẽ khiến kinh tế Liên xô lâm vào khủng hoảng, cản trở nỗ lực thi đua võ trang và cản trở luôn chính sách bành trướng quốc tế của Liên xô. Khuynh hướng này lên lãnh đạo tất người dân trong nước sẽ vô cùng khốn đốn, bộ máy quản lý quan liêu sẽ bành trướng hơn nữa, nhưng cũng do những giới hạn đó thế giới sẽ tương đối bớt bị áp lực bành trướng của đế quốc. Chính những bế tắc trong hệ thống lãnh đạo, trong sinh hoạt kinh tế và nhất là những suy sụp uy tín của Đảng sẽ khiến khuynh hướng giáo điều tiến lên vị trí thống trị. Vì, hệ thống cộng sản luôn luôn chấp nhận hy sinh thực tế cho mục tiêu củng cố sự chính thống của ý thức hệ. Bộ máy công an và an ninh còn có thể chấp nhận thỏa hiệp với thực tế để củng cố quyền lực, chứ bộ máy

giáo điều của Đảng thì tuyệt đối bảo vệ "tính ưu việt" của ý thức hệ bằng mọi giá.

Giữa hai khuynh hướng căn bản này, ta còn thấy một số thành phần thời cơ, hay đại diện cho bộ máy thư lại, cho những quyền lợi địa phương. Những thương thảo trong các cuộc tuyên trạch trách nhiệm chính là những cơ hội mặc cả quyền lực giữa các khuynh hướng này. Tất cả đều muốn nắm giữ tối đa quyền lực, đồng thời mọi người đều rõ là những tranh chấp gay gắt sẽ làm suy yếu quyền lực của toàn Đảng, tức là quyền lực của chính họ. Do đó, trong mục tiêu tranh đoạt quyền lực, họ đều biết có một giới hạn tiếp cận không thể vượt qua. Đây là lần ranh của những thỏa hiệp, cơ sở của những tranh đoạt kế tiếp. Thành phần nào cũng muốn từ từ đưa tay chân vào những vị trí quyết định cho những kỳ tuyên trạch kế tiếp, nghĩa là đưa người vào Trung ương đảng, từ Trung ương đảng đưa vào Ban bí thư, rồi vào Bộ chính trị. Andropov đã tỏ ra cực kỳ quyết liệt trong nỗ lực này để đưa thành phần của mình vào Bộ chính trị, từ dự khuyết thành thực thụ, trong một thời gian rất ngắn. Do đó, dù chỉ lãnh đạo được trong 15 tháng, Andropov cũng đã gây dựng được một thế lực nghiêng ngả với những khuynh hướng đối nghịch, xuất phát từ hàng ngũ trung kiên của Brezhnev.

3. Chờ đợi gì ở những đồ tể mới?

Những biến chuyển ngầm trong cơ cấu chính trị, xã hội và trong thượng tầng Đảng là những dữ kiện mà ngay cả người dân Liên xô hay đảng viên trung cấp cũng không được rõ. Thế giới bên ngoài càng khó biết hơn. Tuy nhiên, xét về những vấn đề chính Liên xô đang gặp, ta có thể dự đoán ra là khuynh hướng nào sẽ được tuyên trạch để lên ngôi vị lãnh đạo. Ngược lại, qua những tuyên chọn được công bố, ta cũng có thể suy ra đường lối chính sách Liên xô sẽ thi hành trong giai đoạn tới.

Khi bài này được soạn chúng ta đã rõ là Konstantin Chernenko đã được đưa lên làm Tổng bí thư Đảng. Tuổi tác của nhân vật này (72) và kinh nghiệm về tình trạng bệnh hoạn và tê liệt của Brezhnev lẫn Andropov cho thấy là họ không muốn mỗi năm lại đưa đám một lãnh tụ. Nếu tập đoàn lãnh đạo đã phải đưa nhân vật 72 tuổi lên vị trí số một, việc tuyên trạch chưa hoàn tất. Chernenko chỉ là một giải pháp giai đoạn. Nhân vật này sẽ không tồn tại lâu dài. Ngoại trừ trường hợp coi như bất thường là hấn sẽ sống lâu, có thì giờ củng cố quyền lực và phe phái của mình, ta dự đoán là lãnh đạo Liên xô sẽ ở vào tình trạng tập thể lãnh đạo trong thời gian trung hạn, khoảng 2 năm, sắp tới. Trong trường hợp đó, vai trò Chủ tịch Nhà Nước sẽ phải được trao phó cho một nhân vật khác. Và trong thời gian vài năm tới, Liên xô sẽ trải qua nhiều đợt sóng ngầm trên thượng tầng, trước khi một nhân vật chiếm được ưu thế tuyệt đối, cầm đầu cả ba bộ phận là Đảng, Nhà Nước và Quân Đội.

Nhân vật đó sẽ là ai?

Chernenko là người thứ nhất, điển hình cho khuynh hướng bảo thủ giáo điều, cầm đầu bộ máy thư lại và đã có thời gian củng cố thế lực dưới triều đại Brezhnev. Đặc tính của Chernenko là nắm vững hệ thống Đảng, có nhiều kinh nghiệm đối phó trong nội bộ. Giới hạn của Chernenko là tuổi tác, nói năng thiếu lưu loát và thiếu kinh nghiệm đối ngoại. Trong việc tranh giành ảnh hưởng, Chernenko sẽ cần tới hậu thuẫn của đương kim Bộ trưởng Ngoại Giao Andrei Gromyko, 74 tuổi, và Dmitri Ustinov, 75 tuổi, Bộ trưởng Quốc Phòng. Hai nhân vật sau là những thành phần cột trụ và già nua nhất của bộ máy đối ngoại và võ trang quân sự của đế quốc.

Nhân vật thứ hai là Mikhail Gorbachev, 52 tuổi, thuộc cánh "trẻ" trong Bộ chính trị, một chuyên gia về canh nông kiêm nhiệm một số công tác mới được giao phó về đối ngoại và xây dựng hạ tầng Đảng, trong tầng lớp thanh niên. Đây là nhân vật trẻ nhất trong Bộ chính trị, và mới chỉ được đề cử vào bộ phận này từ 1980. Gorbachev chưa có đủ thời gian củng cố thế lực, nhưng với những ưu điểm hiển nhiên này, đối chiếu với những vấn đề kinh tế và nông nghiệp trong nước, nhân vật này sẽ có hy vọng giữ một trong ba vị trí trọng yếu còn lại trên thượng tầng. Với Chernenko ở chức vụ Tổng bí thư, Gorbachev có nhiều hy vọng lên chức vụ Chủ tịch Nhà Nước, như một thế cân bằng giữa tuổi tác của Chernenko và thế lực của các "chuyên gia" trẻ đang lên mà hấn là đại diện tiêu biểu.

Nhân vật thứ ba, có triển vọng thăng thế nhất trong tương lai vài năm tới là Grigory Romanov. Cũng là một thành phần phần nhóm người của Andropov, Romanov cũng còn trẻ, 61 tuổi, so sánh với hệ thống lãnh đạo già nua của Liên xô. Được đề cử vào Bộ chính trị từ 1976, vào Ban bí thư cách đây 8 tháng, Romanov đã từng lãnh đạo Đảng tại Leningrad và chứng tỏ những đặc tính chuyên môn rõ rệt. Có khả năng quản lý, rất cứng rắn trong việc bảo vệ ý thức hệ, rất cương quyết trong kế hoạch tăng cường bộ máy quốc phòng. Romanov lại được thu thập nhiều kinh nghiệm đối ngoại, nhất là đối với các quốc gia Cộng sản tại Đông Âu. Đây là nhân vật có khả năng nhất trong những khuynh hướng tranh đoạt quyền lực với Chernenko và sẽ được hậu thuẫn của phe nhóm Andropov trong bộ máy công an và quân đội trong nỗ lực bành trướng khả năng chiến tranh.

Ngoài những nhân vật trên, ta cần kể tới Viktor Grishin, Ủy viên Bộ chính trị từ 1957, Bí thư thành ủy Grishin, Ủy viên dự khuyết Bộ chính trị từ 1957, Bí thư

thành ủy Mạc Tư Khoa, lãnh tụ Công đoàn, có nhiều khả năng về công tác đối ngoại, nhất là trong Dê tam thế giới. Nhược điểm của Grishin chính là vấn đề tuổi tác, 69 tuổi. Đây là đại diện thứ tư của khuynh hướng già và bảo thủ sau Chernenko, Ustinov và Gromyko. Sau cùng, một nhân vật mới nổi lên từ thời Andropov là Geidar Aliyev, phó thủ tướng thứ nhất, ủy viên Bộ chính trị mới từ 1982 nhưng có nhiều khả năng về an ninh, quản lý và được Andropov cất nhắc ngay từ khi lên cầm quyền. Vấn đề của Aliyev là xuất thân từ Azerbaijan, không phải là người Nga chính thống...

Trong trường hợp tình trạng lãnh đạo tập thể kéo dài, ta có thể đoán là những tranh chấp giữa hai khuynh hướng "bảo vệ quyền lực" và "bảo vệ ý thức hệ" vẫn chưa ngã ngũ và Liên xô sẽ không có những nỗ lực xâm lược mới, thế giới sẽ có được vài năm gọi là bất căng thẳng.

Trong trường hợp khuynh hướng giao điều và thư lại của Chernenko lên vị trí lãnh đạo, đời sống dân chúng tại Liên xô sẽ vô cùng cực khổ và cũng do những thất bại trong xây dựng kinh tế, vấn đề thi đua võ trang tương đối cũng sẽ tạm lắng dịu. Với năng suất đặc biệt yếu kém của bộ máy sản xuất Liên xô, ngay cả trong lãnh vực ưu tú nhất là sản xuất chiến cụ và vũ khí chiến lược, Liên xô sẽ phải phí tổn gấp hai Hoa Kỳ để củng cố chế tạo ra một vũ khí tương tự. Đường lối cứng rắn của Tổng thống Reagan hiện đang đưa Liên xô vào thế lưng chừng, hoặc phải chạy đua và vì sản xuất quốc phòng mà kinh tế trong nước sẽ lụn bại hơn, hệ thống lãnh đạo của Đảng sẽ mất uy tín nhiều hơn. Hoặc ngược lại, phải củng cố uy tín Đảng và tiến hành cải cách kinh tế mà giảm bớt chiến phí quốc phòng, tức là từ bỏ ưu thế chiến lược hiện có. Khuynh hướng Chernenko sẽ có triển vọng đi vào giải pháp thứ hai, nhờ đó tình hình căng thẳng hiện nay sẽ được tạm chấm dứt.

Trong trường hợp thứ ba, nếu khuynh hướng củng cố thế lực đại diện bởi những Romanov và Gorbachev lên được thế thống trị, những cải tổ trong bộ máy thư lại bắt buộc sẽ tiếp diễn, đi đôi cùng những nỗ lực chiến tranh và quốc tế ở bên ngoài. Khuynh hướng này sẽ chấp nhận thỏa hiệp ở trong nước để tập trung phương tiện củng cố ngôi vị của Đảng từ trong nước ra tới quốc tế. Trong giả thuyết này, nghĩa là nếu Romanov và Gorbachev lên nắm quyền, tình hình quốc tế sẽ trải qua những khủng hoảng mới do chính sách bành trướng thế lực của khuynh hướng này.

Để kết luận, chúng ta nên lưu ý đến một số định đề căn bản trong hệ thống quyền lực của thế giới Cộng sản.

Thứ nhất, mục tiêu nguyên thủy và không thay đổi của lãnh đạo Cộng sản Liên Xô là bảo vệ quyền lực và bành trướng ảnh hưởng của chủ nghĩa trên thế giới. Cho dù khuynh hướng nào lên cầm quyền mục tiêu đó cũng không rời đổi. Khi uy tín Đảng bị sa sút và quyền lực Đảng bị đe dọa vì những hiện tượng thoái hóa trong xã hội, khuynh hướng giáo điều sẽ được đưa lên ngôi vị lãnh đạo để bảo vệ sự chính thống của ý thức hệ, bảo vệ quyền ưu việt của Đảng. Trong việc bảo vệ sự chính thống này, bộ máy quản lý kinh tế sẽ phá hoại kinh tế và làm bộ máy thư lại này nổ, lan rộng, đe dọa khả năng quân sự và quốc phòng của chế độ. Lúc đó, mục tiêu bảo vệ quyền lực lại được thành ưu tiên, trên cả mục tiêu bảo vệ sự chính thống của ý thức hệ. Đây là thói của những khuynh hướng "chuyên môn", kết hợp với những thế lực an ninh và quân đội trong chế độ. Trong giai đoạn này, bộ máy công an sẽ quyết liệt trấn an những phân tử chống đối đồng thời bộ máy quân sự sẽ tập trung những phương tiện ưu tú nhất, cho dù phải chấp nhận thỏa hiệp với thực tế kinh tế, hy sinh một vài đường lối chính thống của chủ nghĩa.

Khi lực lượng giáo điều lên cầm quyền, kinh tế Liên xô sẽ phải trải qua những khủng hoảng ghê gớm song song với một chính sách tuyên truyền cực kỳ hung hãn, xâm lược. Nhưng, cũng chính những khủng hoảng đó sẽ cản trở Liên xô tạo dựng phương tiện thực hiện chính sách xâm lược đó.

Khi khuynh hướng thực tiễn, tức là bảo vệ quyền lực trước ý thức hệ, lên cầm quyền, đời sống trong nước tương đối được nổi lỏng, nhưng bộ máy xâm lăng và trấn áp cũng được tăng cường. Đây là thời kỳ của những vụ xâm lăng thô bạo và những cuộc chạy đua vũ khí tốn kém, nguy hiểm.

Hiện nay, Liên xô đang do dự giữa hai khuynh hướng này, vì những thất bại trong nước sẽ khó cho phép chạy đua cùng chính sách cứng rắn của Reagan. Liên xô đang bị xuất huyết kinh tế vì thi đua vũ trang, vì khủng hoảng quản lý và vì tập đoàn thư lại đang trở thành thế lực bảo thủ, ngăn cản mọi nỗ lực cải tiến có thể được đưa ra. Vì có sự do dự giữa hai khuynh hướng này, Liên xô đã phải chấp nhận một giải pháp giao thời. Trong giai đoạn giao thời này, thế giới có thể lấy lại sáng kiến chủ động mà tạo ra những áp lực mới cho đế quốc. Nếu không có chính sách đối phó cứng rắn của Hoa Kỳ từ mấy năm nay, chắc chắn Liên xô đã không gặp tình trạng khó khăn hiện tại.

Vấn đề của chúng ta là phải biết khai thác giai đoạn này để tiến tới những thắng lợi mới. Nội bối rối của Liên xô chính là điều hoang mang của bạo quyền Việt cộng. Trong tình trạng đó, ta cần nỗ lực tranh đoạt thêm những lợi thế mới.

Andropov qua đời là một điều may cho thế giới, và cho chúng ta. Giai đoạn chuyển tiếp sắp tới là một cơ may cho công cuộc đấu tranh của chúng ta, và là một họa nạn lớn cho tập đoàn lãnh đạo Việt cộng.

PHƯƠNG CÁCH TIỆN LỢI VÀ HỮU HIỆU ĐỂ YÊM TRỢ PHIẾU YÊM TRỢ TỰ ĐỘNG

Vụ Tài Chánh vừa phát động một phương cách yêm trợ kháng chiến có nhiều ưu điểm, thuận lợi và nhanh chóng: "Yêm trợ tự động qua ngân hàng".

Phương cách yêm trợ tự động nhằm tiết giảm thủ tục, không phải bán tâm hàng tháng gửi chi phiếu qua bưu điện, hữu hiệu vì có tính cách liên tục và lâu bền. Phương cách này cũng sẽ giúp người đi vận động có thể vận động một cách rộng rãi nỗ lực yêm trợ Kháng Chiến.

Phiếu Yêm Trợ Tự Động được thực hiện vô cùng giản dị để dễ dàng điền các chi tiết liên hệ. Muốn có phiếu Yêm Trợ Tự Động xin liên lạc với Vụ Tài Chánh 5595 E. 7th Suite 667, Long Beach, Ca 90804, USA hoặc có thể liên lạc với các cơ sở địa phương.

Ngoài các chương trình kinh doanh để tạo phương tiện cho công cuộc đấu tranh tự lực của dân tộc, Mặt Trận Quốc Gia Thống Nhất Giải Phóng Việt Nam đã thu xếp một phương cách đóng góp tiếp tay Kháng Chiến với nhiều ưu điểm thuận lợi nhanh chóng: "Yêm Trợ Tự động qua ngân hàng".

I. Mô tả về Yêm Trợ Tự Động:

Yêm Trợ Tự Động là cho phép ngân hàng của mình mỗi tháng gửi một khoản tiền nhất định đến Quỹ Yêm Trợ Kháng Chiến. Người yêm trợ chỉ cần điền phiếu Yêm Trợ Tự Động và gửi về cho Vụ Tài Chánh, và khởi bản tâm mỗi tháng phải gửi chi phiếu Yêm Trợ Kháng Chiến.

Ngân hàng sẽ tường trình khoản này trong tờ báo cáo đúc kết mỗi tháng như thường lệ và không tính thêm một phí khoản dịch vụ nào.

Nếu muốn ngưng yêm trợ, có thể thông báo cho Ngân Hàng của mình bất cứ lúc nào để hủy bỏ Phiếu Yêm Trợ Tự Động.

II. Tiến hành:

Sau khi điền tên, địa chỉ, chi nhánh ngân hàng, số tiền ấn định yêm trợ mỗi tháng, ngày gửi trong tháng, số trương mục, và ký tên xin gửi phiếu Yêm Trợ Tự Động về cho Vụ Tài Chánh.

Vụ Tài Chánh mong mỗi quý vị tiếp tay vận động thân nhân, bạn hữu đóng góp yêm trợ qua cách thức này bằng cách viết thư kêu gọi, gửi kèm 2 Phiếu Yêm Trợ Tự Động, bản sao tài liệu hướng dẫn này đến 2 người thân, quen, mà xét thấy có nhiều nhiệt tình với công cuộc Yêm Trợ Kháng Chiến giải phóng đất nước. Những vị này đều có thể tiếp tục vận động gửi đến người quen khác như một hình thức dây chuyền.

III. Ngân khoản yêm trợ:

Công cuộc đấu tranh đến thành công giải phóng tổ quốc chắc chắn cần rất nhiều sự đóng góp tiếp tay đều đặn cụ thể. Nỗ lực lớn lao này chỉ thực hiện được với sự tiếp tay thích đáng của tất cả mọi người. Đây chính là một mục tiêu của Yêm Trợ Tự Động. Mọi người đều có riêng những loại gánh nặng trách nhiệm khác nhau. Do đó mục độ tiếp tay kháng chiến cũng tùy theo hoàn cảnh riêng của từng người. Theo nhận xét của Vụ Tài Chánh/MTQGTNGPVN, trong thời gian qua sự đóng góp yêm trợ của đồng bào thay đổi từ 1% đến 10% lợi tức mỗi tháng.

IV. Ảnh hưởng của Yêm Trợ Tự Động:

Sự vận động kêu gọi thêm một người yêm trợ tự động chắc chắn sẽ cần nhiều nỗ lực, kiên nhẫn và khéo léo, tuy nhiên khi vận động được một người sẵn sàng yêm trợ qua cách này, kết quả sẽ rất xứng đáng và lâu dài, tạo cho sự tiếp trợ của Hải ngoại với Tiền tuyến được liên tục đều đặn.

Sau khi đã vận động được sự đóng góp qua cách này người đi vận động cũng như người yêm trợ sẽ tiết kiệm được rất nhiều thì giờ, công sức trong việc nhắc nhở, thu góp, chuyển gửi, kế toán sổ sách. Thì giờ và công sức này sẽ rất cần thiết cho nhiều công tác khác của trận tuyến tại hải ngoại.

SAU ÂU CHÂU, CHIẾN HỮU TỔNG VỤ TRƯỞNG TIẾP TỤC CÔNG TÁC CÁC CHÂU

ĐẠT NHỮNG THÀNH QUA LỚN TRONG CHUYẾN CÔNG TÁC ÚC CHÂU

Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Hải Ngoại đã thực hiện chuyến công tác Úc Châu kéo dài từ trung tuần tháng một tới trung tuần tháng hai, 1984. Mục tiêu chuyến công tác là nhằm thăm viếng đồng bào đang tạm cư tại Úc và Tân Tây Lan, tiếp xúc cùng các đoàn viên thuộc Phong Trào Quốc Gia Yểm Trợ Kháng Chiến, sinh hoạt và học tập với các chiến hữu cơ sở Mặt Trận đồng thời gặp gỡ báo chí, chính khách, chính giới cũng như các thân hữu ngoại quốc.

Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng đã thực hiện năm buổi nói chuyện cùng đồng bào tại Sydney, Melbourne, Richmond, Brisbane và Wellington. Tại các buổi nói chuyện Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng đã trung thực phản ảnh những diễn tiến của cuộc đấu tranh giải phóng vô cùng hào hứng do Mặt Trận phát động và lãnh đạo. Ông cũng giải đáp những thắc mắc của mọi người về đường lối đấu tranh mới do Mặt Trận đề ra qua bản Cương Lĩnh Chính Trị.

Chiến hữu đã gặp tất cả các vị trong Ủy ban YTKC tại Sidney, Victoria, Brisbane, Auckland và Wellington. Tại các buổi này ông đã được trình bày về những thành quả to lớn trong nỗ lực vận động toàn dân tích cực tham gia yểm trợ kháng chiến.

Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng đã sinh hoạt nội bộ với tất cả các cơ sở Mặt Trận tại lục địa Úc Châu. Ông đã nêu ra những khó khăn mà người cán bộ Mặt Trận sẽ phải đương đầu và tin tưởng rằng với ý chí sắt đá, với niềm tin không gì lay chuyển nổi, các chiến hữu Mặt Trận trực thuộc Tổng Vụ Hải Ngoại sẽ hoàn tất tốt đẹp mọi công tác đẩy cuộc kháng chiến đến sớm thành công, giải thoát toàn thể dân tộc khỏi bàn tay bạo quyền Cộng sản Việt Nam.

Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng đã gặp gỡ các thân hào nhân sĩ tại Sydney, Melbourne, Richmond, Brisbane, Auckland, Wellington, Dunedin... Trong số những cuộc tiếp xúc này, chiến hữu Tổng Vụ Trưởng đã nói chuyện cùng các vị lãnh đạo tôn giáo địa phương như Hòa thượng Thích Tài Phước, Linh mục Tăng Xuân Hán, Linh mục Mai Khải Hoàn, các vị Chủ tịch hội đoàn như ông Dương Hữu Chiêu, Chủ tịch Hội Người Việt Tự Do tại Sydney. Đặc biệt trong cuộc gặp gỡ tại Queensland, Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam đã chính thức lên tiếng ủng hộ đường lối đấu tranh của Mặt Trận và sẵn sàng nhận lãnh mọi trách nhiệm đối với tổ quốc.

Trong ngày mùng một Tết, chiến hữu Tổng Vụ Trưởng đã đón Tết với hơn 1000 đồng bào tại Sydney và

cũng đã tới thăm bà Võ Đại Tôn. Trong chuyến công tác Úc Châu lần này, Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng đã gặp gỡ rất nhiều thân hữu người ngoại quốc trong và ngoài chính giới, nói chuyện về kháng chiến Việt Nam trước các cử tọa ngoại quốc như tại Hội Đồng Dân Chính Quốc Gia Úc tại United Service Club trước các thân hữu Úc tại Coalition Freedom, nói chuyện trên đài truyền hình số 1 tại thủ đô Wellington (Tân Tây Lan). Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng đã gặp gỡ và đàm đạo cùng ông Bill Gunn, Quyền Thống Đốc tiểu bang Queensland (Úc), Thượng nghị sĩ Don Cameron. Đặc biệt trong khi thăm viếng đài truyền hình số 9 tại Sydney, chiến hữu đã trình bày với những nhân vật có thẩm quyền truyền thông về nỗ lực to lớn của dân tộc Việt Nam trong quyết tâm giành lại tự do cho mình và ổn cố cho vùng Đông Nam Á. Đài số 9 đã quyết định thực hiện một cuốn phim đặc biệt dài một giờ để giới thiệu công cuộc đấu tranh hiện nay do Mặt Trận lãnh đạo. Trong tháng hai một đoàn chuyên viên đài này sẽ đến Hoa Kỳ để thực hiện một số phóng sự về các sinh hoạt đấu tranh của người Việt. Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng đã trở lại Hoa Kỳ vào ngày 10-2-1984.

TẠI VICTORIA, CHIẾN HỮU TỔNG VỤ TRƯỞNG KHẲNG ĐỊNH

TỔ QUỐC CHỈ ĐƯỢC GIẢI PHÓNG BẰNG NHỮNG HÀNH ĐỘNG CỤ THỂ

•Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng đang niêm hưỡng trước bản thảo Tô' trong ngày Tết Nguyên Đán.

•Quang cảnh hội trường trong buổi nói chuyện của Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Hải

Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Hải Ngoại đã lưu lại Victoria từ 19 đến 24 tháng 1 năm 1984. Bài ghi nhận sau đây từ Melbourne có thể coi như phản ảnh những sinh hoạt gặp gỡ của chiến hữu Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Hải Ngoại tại một địa điểm trong chuyến công tác Úc Châu.

Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng đến thành phố Melbourne vào thứ tư 18-1-84. Buổi sáng hôm sau 19-1-84, chiến hữu đã gặp gỡ sinh hoạt với ban chấp hành ủy ban YTKC tiểu bang Victoria. Sau đó chiến hữu đã gặp toàn thể các vị trong Ban chấp hành các chi bộ ủy ban khắp tiểu bang. Buổi tối cùng ngày chiến hữu đã gặp gỡ một số thân hào nhân sĩ địa phương, tiếp xúc với báo chí Việt ngữ.

Thứ sáu 20-1-84 chiến hữu Tổng Vụ Trưởng đã mở cuộc tiếp xúc rộng rãi với tất cả các vị đại diện thuộc các hội đoàn trong cộng đồng người Việt tại tiểu bang Victoria, thăm viếng cơ sở báo chí ngoại quốc. Buổi chiều chiến hữu Tổng Vụ Trưởng đã hội kiến với Chủ Tịch Hội Đồng Dân Chính Quốc Gia (National Civic Council) đồng thời là chủ bút tuần báo News Weekly.

Ngày 21-1-84, Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng đã được mời tới dự buổi văn nghệ yểm trợ kháng chiến.

Do ý muốn của các bạn trẻ, một Đại Hội Nhạc Trẻ đã được tổ chức nhằm gây quỹ mùa xuân yểm trợ kháng chiến đã được tổ chức tại Victoria, Úc Châu vào ngày 21-1-84. Đại Hội Nhạc Trẻ qui tụ hầu hết các ban nhạc trẻ

Việt Nam, và có sự tham dự của hai ban nhạc Lão. Điểm đáng ghi nhận là cảm tình của mọi giới đồng bào với nỗ lực yểm trợ kháng chiến của các ban nhạc trẻ đã khiến 1600 vé bán không còn một vé.

Trong diễn văn khai mạc, vị đại diện Ủy ban YTKC Victoria đã báo cáo cùng đồng bào và Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Hải Ngoại về những kết quả to lớn trong công cuộc vận động toàn dân chung góp công sức để yểm trợ kháng chiến quốc nội. Chỉ trong vòng một năm số cơ sở thuộc Ủy ban đã tăng hơn hai lần hoạt động tích cực khắp thành phố Melbourne. Số gia đình tình nguyện góp quỹ yểm trợ đều đặn hàng tháng đã tăng vọt rất cao. Ngoài ra còn hàng ngàn đồng bào yểm trợ bất thường trong các dịp hội họp hoặc văn nghệ.

Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Hải Ngoại đã nói chuyện với đồng bào về Kháng Chiến Việt Nam. Bài nói chuyện đã gây những xúc động lớn nơi tâm tư mọi người. "...khó khăn đến mấy, chúng ta cũng sẽ trở về. Khó khăn đến mấy chúng ta cũng sẽ lấy lại tự do, công lý, nhân quyền và nhân phẩm cho 50 triệu đồng bào ruột thịt.

"Và điều quan yếu nhất là tổ quốc Việt Nam chỉ có thể giải phóng bằng hành động cụ thể chứ không thể bằng lời nói suông, bằng sự chờ đợi viễn vông vào các thế lực bên ngoài..."

Đây có lẽ là Đại Hội Nhạc Trẻ đầu tiên trên thế giới được chính các ban nhạc trẻ tự nguyện hát để yểm trợ kháng chiến.

Hôm sau, 22-1-84, chiến hữu Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Hải Ngoại lại gặp đồng bào tại Kem Richmond. Trước cả trăm đồng bào, chiến hữu Tổng Vụ Trưởng đã trình bày đường lối của Mặt Trận Quốc Gia Thống Nhất Giải Phóng Việt Nam. Sau đó chiến hữu đã dành hơn 2 tiếng đồng hồ để trả lời mọi thắc mắc của đồng bào các giới. Một nhạc sĩ, anh Hồng Anh, trong dịp này đã hát tặng Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng một vài ca khúc chiến đấu do chính anh sáng tác.

Buổi tối chiến hữu đã dùng cơm thân mật với các đoàn viên Phong Trào Quốc Gia Yểm Trợ Kháng Chiến và các chiến hữu Mặt Trận thuộc cơ sở Victoria. Trong tinh thần cởi mở và tâm sự, chiến hữu Tổng Vụ Trưởng đã vạch rõ để mọi người cùng thấy cuộc chiến đấu của chúng ta còn vô vàn khó khăn gian khổ và ngõ lòng tin tưởng vào ý chí sắt đá của mọi người. Do lối yêu cầu đặc biệt, chiến hữu Tổng Vụ Trưởng đã ngâm bài "Tráng sĩ hè" để tặng mọi người.

Thứ hai 23-1-84, chiến hữu Tổng Vụ Trưởng đã gặp gỡ lần thứ hai với các thân hữu thuộc Hội Đồng Dân Chính Quốc Gia. Chiều cùng ngày chiến hữu đã gặp gỡ quý vị thuộc tổ chức Liên Minh Tự Do (Freedom Coalition). Trong dịp này cuốn phim chiến đấu cho Tự Do đã gây ngạc nhiên và xúc động.

Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng rời Victoria đi Brisbane, tiếp tục chuyến công tác Úc Châu vào thứ ba 24-1-84.

TRÍCH DẪN DIỄN VĂN CHIẾN HỮU TÔNG VỤ TRƯỞNG ĐỌC TRƯỚC BÁO CHÍ VÀ THÂN HỮU TẠI ÚC

Nước Úc giàu có và tươi đẹp ở cách lò lửa chiến tranh Việt Nam khoảng 3 ngàn dặm, gấp đôi khoảng cách từ Hà Nội vào tới Sài Gòn. Từ khi Sài Gòn bị lọt vào tay bạo quyền Việt cộng, năm 1975, binh lính Việt cộng đã tràn qua xâm lăng Kampuchea và hiện đã ở tới biên giới Kampuchea và Thái Lan. Cũng từ khi Sài Gòn thất thủ năm 1975, đã có trên 100 triệu người dân trên thế giới bị mất tự do. Họ đông gấp sáu lần dân số Úc, gần một nửa dân số Hoa Kỳ.

Cách đây tám năm hơn, khi Sài Gòn thất thủ, dư luận thế giới đã thở ra nhẹ nhõm, mừng thầm là một lò chiến tranh vừa được dập tắt. Một mối vì chiến tranh, thế giới đã chấp nhận việc miền Nam bị rơi vào tay Cộng sản như một "sự đã rồi". Thế giới coi đó là một cái giá phải trả để có hòa bình.

Nền hòa bình cưỡng ép và ô nhục đó không bao giờ tới. Ngược lại, chiến tranh lại còn tiếp diễn và lan rộng. Ngay nay, bán đảo Đông Dương vẫn còn là một cái cớ chiến tranh và hòa tiến Liên Xô đã được bố trí tại vịnh Cam Ranh để đe dọa TOÀN VÙNG Đông Nam Á, đe dọa luôn cả các quốc gia Đông Á, và cả Úc Đại Lợi. Lò lửa chiến tranh có thể lan rộng, phía Tây qua Thái Lan, phía Nam tới tất cả các quốc gia Đông Nam Á.

Sự khôn cùng trong xã hội Việt cộng có hai nguyên nhân: nguyên nhân thứ nhất là đường lối phi lý, phản kinh tế và phản khoa học của Kế hoạch nhà nước vì kinh tế, nơi rộng hơn, đời sống của nhân dân không bao giờ là một mục tiêu của kế hoạch. Lý do thứ hai giải thích hiện tượng trên. Mục tiêu của kế hoạch nhà nước luôn luôn là tạo dựng những phương tiện cũng có khả năng gây chiến và cũng có quyền lực của lãnh đạo. Người dân có thể đói, mọi phương tiện vẫn phải được ưu tiên tập trung vào các lãnh vực an ninh, quân sự và tuyên truyền quốc ngoại.

Công cuộc đấu tranh giải phóng đất nước Việt Nam là một bổn phận của nhân dân Việt Nam. Chúng ta chấp nhận mọi hy sinh gian khổ để hoàn thành bổn phận đó. Nhưng, nhân dân Việt Nam cũng đang chiến đấu để bảo vệ những nguyên tắc được toàn thể thế giới loài người tôn trọng và đề cao. Đó là quyền tự do, quyền tự quyết. Do đó, nhân dân Việt Nam xứng đáng được các dân tộc yêu chuộng tự do, công bằng và hòa bình trên thế giới yểm trợ.

Với quyết tâm chấp nhận mọi hy sinh gian khổ, với sự hỗ trợ của các dân tộc dân chủ trên toàn thế giới, chúng tôi chắc chắn sẽ lật đổ bạo quyền Hà Nội. Đây sẽ là cuộc chiến thắng của văn minh loài người chống lại sự ngu dân tằm tối của Cộng sản. Đây là chiến thắng của Tự do, công bằng và hòa bình chống lại sự chuyên chế.

Và sau cùng, đây là một chiến thắng của Loài Người.

Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng đang đàm đạo cùng Thượng toạ Thích Phước Huệ trong dịp công tác tại Úc Châu.

CHIẾN HỮU TỔNG VỤ TRƯỞNG THĂM BÀ VÕ ĐẠI TÔN

Trong dịp công tác tại Úc Châu, Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Hải Ngoại đã tới thăm bà Võ Đại Tôn để bày tỏ lòng ngưỡng mộ đối với gia đình một chiến sĩ. Trong dịp này Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng cũng dành tặng cháu Cu-Li, trưởng nam của ông bà Võ Đại Tôn một món quà đặc biệt. Hình trên: Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng đang thăm hỏi bà Võ Đại Tôn.

HAWAII

CHIẾN HỮU TỔNG VỤ TRƯỞNG TUYÊN BỐ :

ĐỒNG BÀO VÀ KHÁNG CHIẾN QUỐC NỘI ĐẶT KỶ VỌNG VÀO NGƯỜI VIỆT HẢI NGOẠI

Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng/ Tổng Vụ Hải Ngoại đã viếng thăm Hawaii nhân dịp chuyến công tác tại Úc.

Trong thời gian gần một tuần lễ, chiến hữu Tổng Vụ Trưởng đã tiếp xúc, thảo luận với Ban Chấp Hành, Cố vấn, và các vận động viên thuộc Ủy Ban QGYTKC tại Hawaii. Chiến hữu đã được ông Huỳnh Ngọc Thạch, Tổng thư ký của Ủy ban tường trình về hoạt động và thành quả yểm trợ kháng chiến trong năm 1983 vừa qua và kế hoạch cho năm 84. Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng đã cùng các vị trong Ủy ban trao đổi những kinh nghiệm và phương thức hoạt động để ngõ hầu gạt hái nhiều thành quả hơn trên mọi phương diện trong công cuộc vận động đồng bào tham gia góp phần giải phóng đất nước. Sau đó, vào tối Thứ bảy, ngày 7-1-84 chiến hữu Tổng Vụ Trưởng đã tham dự buổi họp mặt do Ủy Ban QGYTKC tổ chức. Thành phần tham dự gồm có các vị đại diện Tôn giáo, hội đoàn, thân hào nhân sĩ, một số đồng bào và các thân hữu ngoại quốc, phái đoàn đại diện Kháng Chiến Lào tại Hawaii. Nhân dịp này, trong phần nói chuyện, chiến hữu Tổng Vụ Trưởng cũng đã ca ngợi sự đóng góp quí báu của tất cả mọi người trong khả năng và hoàn cảnh của mình vào đại cuộc. Chiến hữu cũng đã nhấn mạnh đến sự kỳ vọng của đồng bào tại quê nhà và nhu cầu yểm trợ kháng chiến ngày một gia tăng theo sự lớn mạnh của Kháng Chiến Quân quốc nội/ Sau đó, là phần trả lời các thắc mắc của cử tọa nêu lên. Bầu không khí buổi gặp gỡ vô cùng phấn khởi và thân mật. Ca đoàn Kháng Chiến Xứ bộ với sự điều động của cô Thùy Hương, ca đoàn trưởng đã mang lại cho buổi lễ nét hào hùng của dân tộc qua những bài đồng ca hùng tráng.

Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng cũng đã viếng thăm Cộng đồng Công Giáo, Cộng đồng Phật Giáo, các hội đoàn và thân hào nhân sĩ địa phương.

Đặc biệt, chiến hữu Tổng Vụ Trưởng cũng đã tiếp xúc với các thân hữu ngoại quốc ủng hộ công cuộc tranh đấu đầy Chính Nghĩa của toàn dân ta. Tờ báo có số độc giả cao nhất, tờ Honolulu Star Bulletin đã dành phần đầu của một trang quan trọng đăng bài phỏng vấn của tờ báo này dành cho chiến hữu Tổng Vụ Trưởng. Ngoài ra, đài truyền hình KGMB băng tần 9 cũng đã phát hình buổi họp

mặt và lời nói chuyện của Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng. Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng cũng đã sinh hoạt với cơ sở Xứ bộ Hawaii trong 3 phiên họp gồm có sinh hoạt khoảng đại. Ban Chấp Hành Xứ bộ và các Ban Chấp Hành Chi bộ.

Chuyến viếng thăm của Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng đã mang lại nhiều thành quả tốt đẹp và là một chất liệu gắn bó thêm tình đồng bào, tình chiến hữu và đốt sáng thêm mãi ngọn đuốc ý chí quyết tâm GIẢI PHÓNG VIỆT NAM...

Chiến hữu Tổng Vụ Trưởng đang nói chuyện cùng các Chiến hữu.

Trong dịp kỷ niệm 25 năm sự nghiệp Điện Ảnh của mình vào mùa xuân 1983 vừa qua tại vùng Hoa Thịnh đốn, nữ nghệ sĩ Kiều Chinh đã tâm sự một câu đố: "Không có vai trò lớn hay nhỏ. Chỉ có nghệ thuật diễn xuất của người nghệ sĩ là đáng kể mà thôi, dù ở bất cứ vai trò nào."

Cũng trong tinh thần của quan niệm nghệ thuật trên, giải Oscars (còn gọi là Academy Awards) đã dành riêng cho các vai phụ một giải gọi là giải Diễn Viên Phụ Xuất Sắc. Đây đã hẳn không phải là một giải có tính cách an ủi. Tư nó đã có một giá trị riêng biệt, độc đáo. Một vở kịch, một cuốn tiểu thuyết, một cuốn phim hay, hay ngay cả một truyện ngắn có giá trị, không phải do ở sự hiện diện của các nhân vật chính hay tài năng diễn xuất của các diễn viên thủ vai chính, mà còn do nói các vai phụ. Nói cách khác, như cốt truyện chỉ là cái khung và chi tiết mới chính là bức tranh và khiến bức tranh trở nên sống động, nhân vật chính chỉ là "khúc xương" và các nhân vật phụ với những cá tính của chúng mới chính là "chất thịt" tô điểm cho "khúc xương" thêm phần tốt tươi.

Cũng vậy, tác phẩm **Kim Vân Kiều** của Nguyễn Du sở dĩ còn được truyền tụng tới tận ngày hôm nay chắc chắn không phải vì cô Kiều tài sắc vẹn toàn mà đòi lại toàn những truân chuyên. Thiếu gì các nhân vật như vậy, không chỉ trong tiểu thuyết, phim ảnh, mà còn đầy dẫy trong đời sống, lịch sử nhân loại. Cũng chưa chắc vì mối tình trắc trở giữa Kiều và Kim Trọng --- thiếu gì các mối tình đại loại, có khi còn ly kỳ gấp trăm lần hơn trong kho tình sử của loài người. **Kim Vân Kiều** sở dĩ còn được tán tụng và bàn bạc tới cả hai, ba thế kỷ sau khi được tác giả khai sinh ra nó, theo Văn Hạc Nguyễn Văn Hòe, Tác giả **Truyện Kiều Chú Giải** (Diễn Hồng tái bản tại Hoa Kỳ, 1976), cũng "không phải ở tư tưởng đạo đức, luân lý hay triết học (...). Cái giá trị tuyệt đối của truyện Kiều là ở văn chương, ở kỹ thuật miêu tả (...)" (tr. 6, sách đã dẫn)

Trong cái gọi là kỹ thuật miêu tả ấy của cụ Tiên-Điền Nguyễn Du, có cái phần miêu tả các nhân vật phụ một cách tài tình, sống động. Tài tình, sống động tới mức độ một số tên nhân vật đã đi vào ngôn ngữ Việt hàng ngày và trở nên thông dụng, chỉ cần nhắc tới người ta đã có thể hình dung ra được ngay cả tính của chúng, như các danh từ tú bà, sở khanh, hoạn thư....

Trải dài trên hơn 2000 câu thơ mô tả cuộc đời chìm nổi của Thúy Kiều, người đọc đếm được cả thấy gần 30 nhân vật phụ được nêu đích danh. Mỗi nhân vật đó là một bức chân dung đã được tác giả vẽ với tất cả sự linh động tuyệt vời, trọn vẹn, nghĩa là có trước có sau, có nhân có quả. Nói cách khác, Nguyễn Du một khi đã "đề" ra một nhân vật nào, dù rất phụ, cũng không "để" xong rồi bỏ đó, mà không thêm vào cái phần kết cuộc. Nhân vật ác sẽ bị quả báo, nhân vật thiện sẽ được đền bồi. Ác, thiện rõ rệt; hắc, bạch phân minh.

Duy chỉ có một nhân vật, không rõ vì vô tình hay cố ý về phía tác giả, đã gây nơi người đọc một cảm giác bức bối về một cái gì đó chưa toàn vẹn, không rõ ràng. Đó là Vương Quan, em trai của Thúy Kiều.

Wương Quan là một thiếu niên, có lẽ cỡ 12, 13 tuổi chi đó, khi được Nguyễn Du giới thiệu với độc giả trong dịp ba chị em Thúy Kiều đi dự Lễ Thanh Minh. Theo đó thì

*Một trai con thứ rất lòng,
Wương Quan là chủ nối dòng nho gia.*

Con nhà nho, lại là thứ để nối dõi tông đường vì là con trai út và duy nhất, đã hẳn là cậu bé họ Vương đã phải được huấn luyện kỹ lưỡng, không những về học vấn mà thôi mà còn về cả nhân cách. Học vấn, thì đây: Vương Quan tuy nhỏ tuổi hơn Kim Trọng, có lẽ nhỏ hơn khoảng 4, 5 tuổi chi đó, nhưng Kim Trọng

Với Vương Quan trước vẫn là đồng thân.

Tóm lại, hai người cùng học một lớp. Không thể nói Kim Trọng bằng tuổi Vương Quan được, vì nói như vậy, chẳng hóa ra chàng Kim thuộc cái thứ "chưa ráo máu đầu mà đã bày đặt mê gái", rất khó tin.

Vậy cho nên, nếu Kim Trọng là

*Nên phú hậu bác tài danh,
Văn chương nét đất, thông minh tính trời.*

thì Vương Quan, nhỏ tuổi hơn mà lại học cùng lớp, thì văn chương và thông minh đã hẳn đâu chịu thua Kim, nếu không nói là so về tuổi tác, có khi hơn không chừng.

Vậy ta hãy tạm coi Vương Quan là một bậc thần đồng văn chương. Chẳng những vậy, mà xem ra cậu thiếu niên còn ra chiều "lọc lõi" lắm. Đã "nếm mùi" gì chưa thì không biết, chỉ biết là cậu chính là người đã kể cho bà chị đa cảm của mình rành mạch chuyện người con gái làng chơi Đạm Tiên khi Kiều bàn khoản về nỗi

Sẽ sẽ nắm đất bên đường

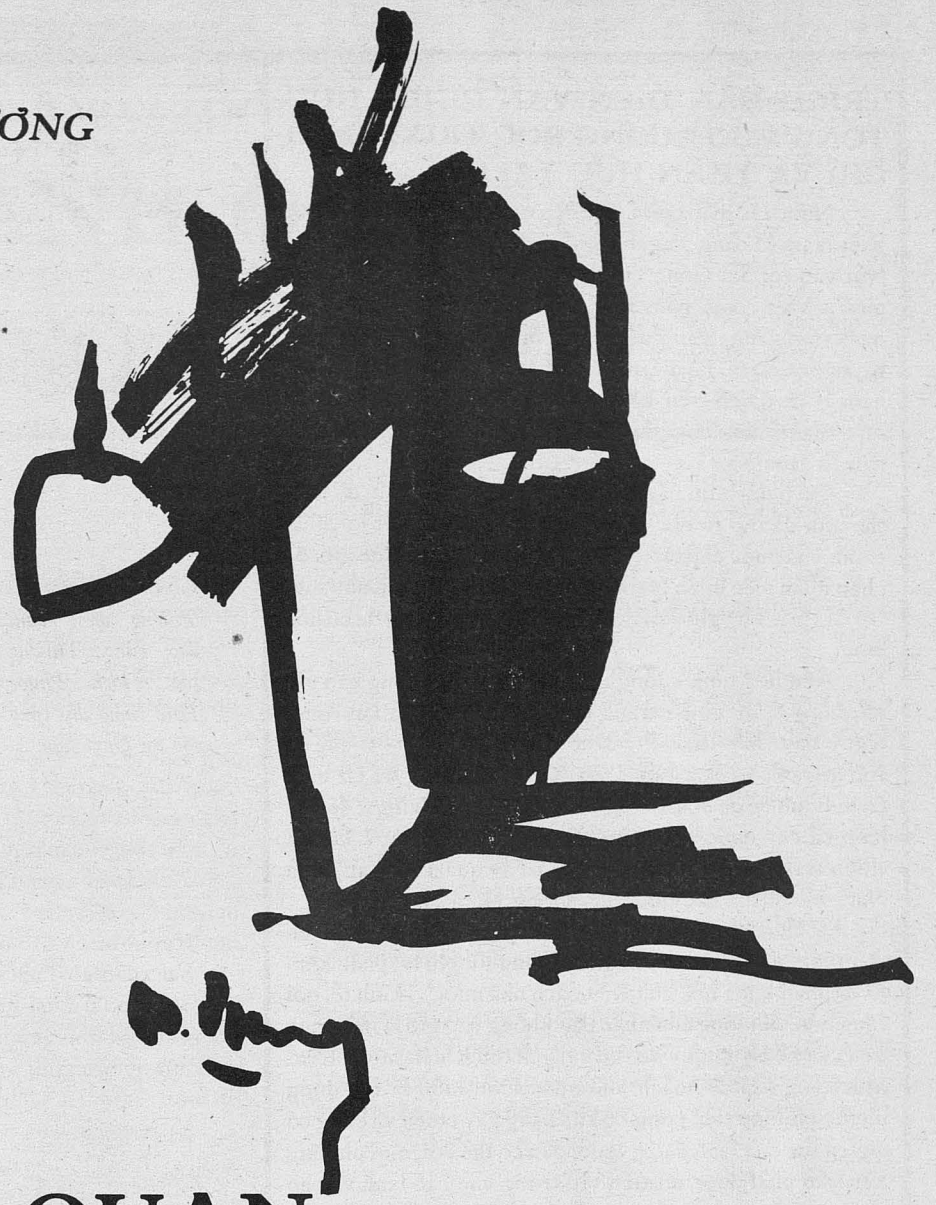
Đầu đầu ngon cỏ núi vàng nửa xanh.

Rằng: "Sao trong tiết thanh minh,

Mà đây hương khói vắng tanh thế này?"

Wương công tử đã dùng tới 11 câu thơ để kể cho bà chị nghe về đời của cô Đạm. Quá thương cảm cho người bạc mệnh, bà chị quên cả cất vấn cậu em vì sao biết được những chuyện của chốn làng chơi rành rẽ như vậy. Cũng có thể vì theo lẽ lối rở chức gia đình ngày xưa, Vương Quan tuy là em nhưng vì là con trai, nên mặc nhiên được coi như cả, tức ở trên Kiều, tức có quyền "thế phụ", có quyền nói ra câu gì thì Kiều phải nghe theo, không được cất vấn, chẳng? Điều đó cho ta thấy là với một thứ "quyền thế phụ" ấy, thì Vương Quan phải là người đã được huấn

TRÙNG DƯƠNG

VƯƠNG QUAN GIỮA CHÚNG TA

luyện cho một tinh thần trách nhiệm cao. Bởi quyền hành mà không đi đôi với trách nhiệm là thiếu căn bản, và đạo đức.

Căn cứ vào kiến thức về cả những chuyện vượt qua cả tuổi mình như vậy, Vương Quan hẳn cũng phải là một thứ nhạy cảm, hoặc ít ra chịu quan sát, ghi nhận, và đặc biệt quan tâm.

Thế nhưng những việc xảy ra sau đó đã khiến người đọc phải rút lại nhận xét trên về Vương Quan như là một người có óc quan sát và ghi nhận, có nghĩa là có ý tứ.

Khi tai họa giáng xuống nhà họ Vương vì Vương ông bị thăng bán tờ vu oan giá họa cho, bọn sai nha đã hùng hục xông vào nhà họ Vương với

Người nách thước, kẻ tay đao

Đầu trâu mặt ngựa ào ào như sóng.

Chẳng những Vương ông bị bọn sai nha xúm vào bắt trói, mà đến cả Vương Quan còn nhỏ như vậy cũng bị bọn chúng trói lại, trong khi

Đầy nhà vang tiếng rưỡi xanh

Rừng rói khung cửa, tan tành gỏi mây

Đỡ tể nhuyển, cửa riêng tây,

Sạch sành sanh vét cho đầy túi tham

Chàng cam đành nhìn cha già và em dại bị bắt trói, bị lũ sai nha treo ngược lên xà nhà khảo tội, khảo của trong rất đối thương tâm:

Già giàng một lão một trai

Một giấy vở lại buộc hai thân mình

.....

Một nhà hoang hốt ngẩn ngơ

Tiếng oan dậy đất, oán ngõ lòa mây

Hà từ van lạy suốt ngày,

Diết tai lân tuất, phủ tay tội tàn

Giường cao rút ngược dây oan

Đầu lá đã cứng nát gan, lựa người!

nên Kiều, sau một ngày nhìn cảnh cha và em chịu đau đớn, nhục nhã như vậy, tự thấy không còn chọn lựa nào khác Quyết tình nằng mới hạ tình,

"Rẽ ra để thiếp bán mình chuộc cha"

Đứng trước cảnh cha và chính mình bị hãm oan, bị đánh đập, bị làm nhục, rồi nhà cửa nát tan, thân chị gái thì bị đem bán vào chốn thanh lâu để cha và mình tránh khỏi cảnh lao tù, bạn mình là Kim Trọng thì khốn khổ vì mất người yêu, Vương Quan đã làm được những gì để rửa mối nhục tày trời đó, để an ủi bạn mình, và nhất là để đền ơn người chị đã hy sinh cả cuộc đời thanh xuân, cả mối tình đã thế non hẹn biển với chàng Kim cho mình tiếp tục sống còn?

Chỉ có hai con đường: làm giặc, và nuốt hận để dùi mài kinh sử ngõ hầu đi thi đỗ làm quan và sẽ ổn đến oán trả sau này. Làm giặc thì xem chừng Vương Quan không có gan. Mà nuốt hận để dùi mài kinh sử thì Vương Quan không có chí vì toàn gia sau đó lâm vào cảnh cùng quẫn.

Đều là sa sút khó khăn

May thuê, viết mượn kiếm ăn lần hồi

Nếu không nhờ chàng Kim, sau khi về quê thọ tang xong, trở lại chốn cũ để tìm Thúy Kiều, và khi hay tai họa của nhà họ Vương mới

Danh đường chàng mới tìm vào tận nơi.

Nhà tranh, vách đất, tá tơi,

Lầu treo rèm nát, trúc gài phen thưa.

Một sân đất cỏ dăm mưa,

Càng ngao ngán nỗi, càng ngờ ngẩn đường.

Sau khi nghe kể hết mọi chuyện, đầu lời thề nguyện chỉ có giữa chàng và Thúy Kiều, nhưng Kim Trọng đã tự trao cho mình trách nhiệm phải lo cho gia đình người yêu có một đời sống tươm tất, dù nàng không còn đó nữa. Thế nên:

Nỗi thương nói chẳng nên lời

Tạ từ Sinh mới sùi sụt bước ra

Vội vàng sửa chôn vườn hoa,

Rước mời viên ngoại ông bà cùng sang.

Sau khi đã an cư cho toàn gia của người yêu, cưới Thúy Vân làm vợ như lời gởi gắm của Thúy Kiều, một mặt Kim cho người đi tìm kiếm Kiều, mặt khác chàng khuyến khích Vương Quan tiếp tục việc dùi mài kinh sử và chính mình cũng nín đau thương để lo học hành. Kết quả là, mặc dù những "phiên muộn đêm ngày" vì thương tưởng đến người yêu không biết nay phiêu bạt nơi nào, Kim Trọng cuối cùng đã cùng với Vương Quan

Chế Viên gặp hội tràng văn,

Wương, Kim cùng chiếm bảng xuân một ngày.

Cửa trời rộng mở đường mây,

Hoa chào ngõ hạnh, hương bay dặm phần.

Người đọc không khỏi mừng cho hai chàng Vương, Kim. Riêng đối với Vương Quan, người ta chờ đợi chàng ta, sau khi mũ áo xênh xang với đường mây rộng mở, sẽ làm một trò gì ngoạn mục để rửa mối nhục do thằng bán tờ mang tới cho gia đình mình, và đồng thời phối hợp với Kim Trọng để tìm cho ra người chị lưu lạc. Nhưng không. Việc đầu tiên mà Vương Quan làm là:

Chàng Vương nhớ đến gần xa,

Sang nhà Chung lão tạ ân chu tuyền.

Cái mới làm người đọc chưng hửng! Chung lão là ai? Bất quá là một tên nha lại có công mốc nổi cho một vụ hối lộ trắng trợn! Theo cụ Tiên-Điền thì (không biết cụ có miả mai không?)

Họ Chung có kể lại gia,

Cũng trong lại dịch lại là tử tâm (?)

.....

Tính bài lót đó luôn đây (!)

Có ba trăm lượng việc này mới xuôi.

Hãy về tạm phở giam ngoài

Dặn nàng qui liệu trong đôi ba ngày.

Cụ Nguyễn Du ngày thơ? Cụ miã mai? Hay ngày xưa những kẻ móc nối cho các quan lại ăn hối lộ là những kẻ có công, đáng được coi là "tử tâm"?

Ấy vậy mà sau khi thành đạt, vinh qui bái tổ rồi, Vương Quan đã sang tận nhà Chung lão để

Tình xưa ân trả oán đền

Chứa hết. Vương Quan, sau khi ân trả oán đền cho kẻ đã móc nối cho quan ăn hối lộ mấy trăm lượng (và vì Vương gia lúc ấy không có sẵn nên Kiều đành phải bán mình!), lại còn đi xa hơn: kết hôn với con gái của kẻ đã tiếp tay đẩy chị mình vào con đường truân chuyên lưu lạc:

Gia thân lại mới kết duyên Châu Trần (!)

Trở thành con rể của một kẻ đầu nậu vụ hối lộ (thế nào mà Chung lão đã chẳng được chia chác cho chút đỉnh?), Vương Quan cũng bắt đầu một hoạn lộ thênh thạng và người đọc vẫn kiên nhẫn chờ một trò ngoạn mục do chàng khởi xướng.

Năm nay bỗng thấy chiếu trời,

Khâm ban sắc chỉ đến nơi rành rành

Kim thì cải nhậm Nam Bình.

Chàng Vương cũng cải nhậm thành Phú Dương.

Sấm sanh xe ngựa vội vàng,

Hai nhà cùng thuận một đường phớ quan.

Người đọc dần trở nên thất vọng hoàn toàn. Bởi tuyệt nhiên trước và cả sau khi đi phớ quan, Vương Quan không hề nhắc nhớ đến người chị bạc phước lấy một lần. Lại hơn nữa và người đọc cũng không thấy cả hai ông bà Vương và Thúy Vân đá động gì tới việc đi tìm Kiều. Xem chừng họ chỉ biết an hưởng phú quý, thầy kẻ một mình Kim Trọng vẫn ra công gắng sức cho người đi tìm tung tích của Kiều.

Có lẽ cuối cùng chính Kim cũng đâm bực bội về sự vô tình đó của Vương gia, đặc biệt của Vương Quan nay đã thành danh phận, nên chàng đành nhắc khéo cậu em họ:

Xây nghe thế giặc đã tan,

Sóng êm Phúc Kiến, lửa tàn Triết Giang.

Được tin KIM MỚI NHƯ VƯƠNG (!)

Tiền đường cũng lại tìm nương sau xưa.

Giá mà Kim Trọng không nhắc khéo, Vương Quan có lẽ cũng lờ lẩn, thầy kẻ bà chị muốn sống chết, trời giạt nơi nào không cần biết?

Vân Hạc Nguyễn Văn Hòe, tác giả **Truyện Kiều Chú Giải**, chú tới đây, cũng không khỏi phẫn nộ, hạ bút phán như sau: "từ trước tới giờ, chỉ thấy Kim Trọng mượn người dò la nhắn gửi tin tức Kiều, còn Vương Quan và người nhà họ Vương thì cứ im lìm. Hình như nhà họ Vương yên chí rằng đã bán Kiều đi thì thôi, không còn quyền dò la thăm hỏi nữa. Cậu Vương Quan này xét ra cũng là người "gỗ đá" như Thúy Vân, chả biết gì ngoài việc ăn học" (tr. 559, TKCG)

Nguyễn Du đã vô tình và hờ hênh trong việc xây dựng nhân vật Vương Quan chăng?

Không có lẽ? Đến những Tú Bà, Sở Khanh, Mã Giám Sinh là những nhân vật ác mà cụ về với tất cả chau chuốt tài tình đến để đời như vậy; lại cả Hoạn Thư với Hoan bà là những nhân vật thuộc loại trung, không ác không thiện mà chỉ phản ứng theo bản năng đàn bà, mà cụ còn mô tả họ một cách tuyệt vời như ta đã thấy; thì Vương Quan là một nhân vật của phe "good guys", chả lẽ cụ lại câu thả, vẽ đối về giá cho xong?

Thi hào của chúng ta lẽ nào lại hờ hênh lắm vậy? Hẳn phải có một ẩn ý chi đây chứ? Các cụ nhà nho của ta vốn thâm thúy lắm kia mà. Xử dụng ngôn ngữ theo hai, ba nghĩa một lúc vốn là sở trường của các cụ, thời nay mấy văn nhân nào theo kịp được?

Càng nghĩ tới càng thấy có lẽ cụ Nguyễn Du quả có... "thâm" thế nào ấy.

Bởi vì Vương Quan là một nhân vật có thật, chứ không phải là hoàn toàn do óc tưởng tượng của tác giả và đã được vẽ ra một cách câu thả, đối giá đầu.

Thời đại nào cũng có Vương Quan. Thời này lại càng không thiếu những Vương Quan. Vương Quan đang ở giữa chúng ta, bao quanh chúng ta. Có những Vương Quan "vô hại", "chả biết gì ngoài việc ăn học" để lo xây dựng tương lai cho riêng mình trên mảnh đất người, ù lì như cây gỗ đá. Cũng có những Vương Quan thích khoe khoang về sự am hiểu đời sâu xa của mình và thường lên mặt "thầy đời", thói kèn ngựa trong khi trống đánh xuôi. Nước mất nhà tan, thân mình phiêu bạt ra khắp bốn phương trời tha hương cầu thực, nhục nhã trăm chiều, đã từng xếp hàng trong các trại tỵ nạn để lãnh từng miếng cơm, manh áo cái quần của thiên hạ bố thí cho; đến khi đi định cư ở một quốc gia tự do lại gặp cảnh người địa phương kỳ thị, bởi tro chất chấu lên lịch sử của cha ông; và va đàng có cha, anh, bạn bè bị người cùng chủng tộc làm nhục trong các trại cải tạo học tập; đã và đang có mẹ, chị, em gái, người yêu, vợ, con bị hải tặc hãm hiếp hoặc bắt cóc đi bán cho các nhà chứa. Nhưng họ vẫn "gỗ đá" lắm. Phê phớt ăn chơi khi cơ hội cho phép. Hoặc "chả biết gì ngoài chuyện ăn học", "đi cây". Hoặc tuyên bố không dính dáng đến chính trị, quên rằng sự có mặt của họ ở hải ngoại tự nó là một thái độ chính trị - Chính trị vì chúng ta ở đây là để tỵ nạn Cộng sản (trừ phi là do cộng sản gửi ra để trả trọn lũng đoạn các cộng đồng Việt Nam tự do).

Càng nghĩ tới càng thấy nhà đại thi hào của chúng ta không vô tình hay hờ hênh tí nào. Mà thực ra, cụ Nguyễn quả có...thâm thật.

VỀ XUÂN

● Võ Hoàng

Xưa, có người xa nhà, ngày xuân về, động lòng, làm một bài tứ tuyệt, hai câu cuối:

Cử mục Mai Sơn thiên lý viễn

Kim triều xuân sắc cánh hà như

dịch là:

Ngóng núi Mai Sơn xa vạn dặm

Về xuân giờ liễu có xanh tươi

Mai Sơn ở đâu? người ngóng ở đâu mà xa nhau vạn dặm? Về xuân ngày trước, về xuân ngày nay có khác gì nhau mà lòng người không yên? Xuân của trời đất hay xuân của người mà lòng người vẫn vương vậy kia!

Xuân sanh, Hạ trưởng, Thu thu, Đông tàn. Mùa xuân, con chim Oanh, con chim én bay lượn, con chim cò-cốc, con chim thường canh kêu hót. Mùa xuân, bông mai, bông lan nở phè cánh mới. Mùa xuân, người lớn người nhỏ nhẹ phôi phối lòng.

Về xuân như vậy, ai, xa nhà, chợt hay xuân về mà không tiếc, không nhớ?

Ngó ngôi sao Đẩu, thấy chuỗi chỉ về hướng Dân, xuân tới rồi! Mà xuân tiêu như khắc trị thiên kim, làm sao để tỏa nổi lòng? Bể một cánh mai, đợi sáng ngày gỏi trạm đem về cho bạn, gọi theo đâu đó một mùa xuân, gọi theo đâu đó một tắc lòng. Kèm thơ:

Bể nhành mai xứ xa

Gửi người bạn, quê nhà

Ở đây, không gì lạ

Một cành xuân gọi là

Hỏi thứ người bạn nhận được mai, lòng có vui không? "Xuân quang cả bốn mùa trời, gió đưa trăng rước hoa mời tuyết khuyên", cái tắc lòng gói trọn bốn mùa trời xuân quang trong đó, người nhận, không vui sao được?

Nay, có người xứ xa - cũng xứ xa -, một sáng lật thùng thư, nhận tám thiệp "ông đồ già", cũng hay xuân tới. Mà xuân xứ người.

Mấy lần xuân như vậy rồi? Xuân của mình trùng nhằm Đông của người, chưa tàn đông mà xuân sắp hết, sâu thì vẫn dài đằng đẵng.

"Ông đồ già" đã không còn bút lông, bèn cầm đồ bút "đầu đạn nguyên tử". Thiệt, cũng đủ sâu, đủ bực để trách những người muôn năm cũ, bây giờ hỗn ở đâu...

Ngày Sóc năm nay, ngày thứ năm. Mồng một thuộc gà, mồng hai thuộc chó, rồi heo để trâu ngựa, mồng bảy thuộc người, mồng tám thuộc thóc. Chuyện đầu từ hồi nào kia, ta bắt tay làm công việc sớm nhứt cũng là ngày khai hạ, chớ bảy giờ, bảy ngày đầu năm vẫn là những ngày phải làm chỉ tử. Bởi hai cái tay làm, mà cái lòng thì muốn biết tới xuân, vậy mới phiền.

Người nâng lon ừng ực, nói là để quên đời nhưng thiệt ra để nhớ. Không nhớ sao lại đặt lon xuống, quẹt mỏ thờ dài: "lại thêm một mùa nữa...". Như vậy đó, rồi thì bắt đầu nói lung tung, từ chuyện năm nào, anh còn trẻ, không hề biết cụng vá gì hết mà đầu năm cũng phải theo em đi lễ chùa, trời ơi, người ta đông... Từ chuyện năm nào, còn đóng quân ở cái đồn biên giới, có người lính gốc Miền, tiếng Việt không rành, cả ngày nằm trên võng hát hoài... nếu mai không nở... Chuyện thời loạn, chuyện thời bình...

Hội tết này có gì vui? Cũng thường thôi!" Chín năm như vậy rồi, cũng thường thôi. Hội tết này có gì lạ không? "Cũng vậy thôi!" Là là ở chỗ có quyết định mới về trở cấp thất nghiệp, Vui là vui ở chuyện vừa bắt được "gióp thôm"

Sướng thiệt!

Chín năm qua, có ai ngờ.

Ra thử hành lang, dang tay rộng. Chà, rõ rõ xuân quang, hây hây phong kiếng. Ba ngày một trận, gió chẳng rung cây. Năm ngày một trận, mưa không hủ lúa. Bá tánh an nhân, vạn dân ca võ... Cả năm là xuân, xuân là cả năm, còn muốn gì hơn nữa?

Vậy mà qua cơn ảm, tỉnh cơn rượu, giữa khuya chợt thức, thì biết. Thêm một ánh lửa củi sân nhà ai đó, lược nổi bánh tét từ hôm qua, chắc chằm nhăm củi mực, tới hai mươi chín mà thấy khói nó bay là là, lên vô xóm. Nhờ cái giọng cao cao của ngoại già mắng cháu... tổ cha mày, ba bốn ngày nay trốn biệt ở đâu, mới lèo về, mấy bộ lư hương

còn nguyên hiện, làm sao mà chùi cho kịp... Rồi ba mươi, còn có một ngày cuối, sang năm... Tháng Tí này, mày đòi ngày mai kêu mầy dậy sớm sao chừng này chưa chịu ngủ, đem pháo vô cất đi, để dành mai đốt...

Đêm ở đây, ánh đèn lục lên tới mây xanh, không có khói. Đêm ở đây, tiếng động cơ nổ nối tiếp ngày, không dứt. Đêm ở đây, con bé Hélène Trần mặc quần áo thể thao, trùm mên lút đầu ngủ vùi sau hờn ba tiếng đồng hồ ngáp dài ngáp vắn trước vô tuyến truyền hình, sáng còn phải thức sớm, coi tiếp. Ở cái tuổi nó, vài năm nữa, nghe đọc:

"Ngày xuân phơi phới

Chén Xuân tăng tăng.

Đem xuân, một giấc mơ màng..."

chắc lấy làm lạ. Minh còn lạ! Từ đời nào, bà Ngô Chi Lan ngâm:

Khí trời ảm áp dướm hời dương

Thấp thoáng lâu đài vẻ ác vàng

Rèm liễu liú lo oanh hót gió

Giàn hoa phấp phới bướm chầm hương

bây giờ mình nghe, không lạ sao?

Ở tiền đồn, giá mà anh lính người Miền nghe ai đó xớ nhỏ, hoàng mai nhưt kiến báo xuân lai, chắc khoái. Càng khoái, càng hát, nếu mai không nở. Ở đây, đào nở, thì phải chờ nó tàn, nó rụng trụi lụi, hết bông, hết luôn cả lá, biết...xuân lai.

Xuân ở đây, lại lạnh. Mới kỳ!

Xuân ở đây, thì cũng không có gì lạ, nhưng vẫn thiếu một cảnh xuân, gọi là. Con chim oanh, con chim yến không khi nào thấy, tiếng cò-cốc, tiếng thường canh không khi nào nghe. Bông đào, bông lan hình như nở từ mùa hè, người lớn người nhỏ ít khi nào để ý.

Nhắc mới nhớ. Mà nhớ, rồi với cái về xuân như vậy, ai rầy rức, còn ai không rầy rức?

Mai Sơn ở đâu, người ở đây có ngóng không? Về xuân hồi đó, về xuân hồi này khác nhau xa quá mà lòng người yên được, cũng lạ!

Xuân này, có người ở nông trường bắt ngỡ đúng buổi trưa ngày mồng một, thấy trong khẩu phần có miếng thịt bằng ngón tay cái, con mắt láo liên ngó chung quanh, ai cũng có như mình! Chiều, bữa đã về còn phải họp". ...Vụ lúa Đông Xuân đạt một triệu sáu trăm bốn mươi tám ngàn héc-ta tuy thấp so với kế hoạch, nhưng vẫn tăng hai mươi lăm ngàn héc-ta so với các vụ trước. Chỉ riêng ở nông trường chúng ta đang công tác, vì rét dài, nắng hạn, vụ chiêm xuân vừa qua vẫn chưa tự giải quyết được cơ bản vấn đề ăn tại chỗ. Tuy nhiên, để chứng tỏ quyền làm chủ của giai cấp và để chứng tỏ sự đại ngộ giai cấp của nhà nước, chúng ta cũng vẫn được...". Ủa, tết rồi hả? Bữa nay là mồng một hả? Cũng biết xuân lai.

Xuân này, có người ở trại tỵ nạn đọc tờ báo mới nhứt, chương trình Đại Nhạc Hội mừng xuân mới được tổ chức công phu và tốn kém nhứt từ trước tới nay với thành phần nghệ sĩ hùng hậu nhứt ở hải ngoại tại một địa điểm thanh lịch nhứt... Cũng biết xuân lai.

Xuân này, ở một nơi bùng biến, có người trẻ xuống suối lấy nước, mang về nhành mai vừa vàng nụ, trang trọng gài trên đầu súng, miêng lăm nhăm hát một bài, đàn trẻ thờ ngây chờ mong anh trai... cũng biết xuân lai.

Về xuân, ở mỗi nơi mỗi khác vậy.

Nam California

• Một phụ nữ Hoa Kỳ đang mua một tấm lịch do phong báo chí Vu Tuyên Vận phát hành trong dịp đầu năm 1984.

THÀNH BỘ POMONA THAM GIA HỘI XUÂN GIÁP TÝ TẠI ĐỊA PHƯƠNG

Xuân năm nay lần đầu tiên hội xuân được tổ chức tại Pomona do Cộng đồng người Việt Pomona Valley phối hợp với các đoàn thể sinh viên, xã hội, tôn giáo trong vùng thực hiện. Hội chợ Tết Pomona khai mạc lúc 10 giờ sáng Chúa Nhật 29-1-84 dưới sự chủ tọa của Thị trưởng Pomona và bế mạc lúc 9 giờ đêm cùng ngày với sự nỗ lực tham gia của đồng bào Việt Nam tại địa phương. Thành bộ Pomona gồm các chi bộ thuộc Pomona, Riverside, và các vùng lân cận đã tích cực đóng góp vào việc tổ chức Hội xuân nói trên. Gian hàng của MTQGTNGPVN/Thành bộ Pomona đã trưng bày các hình ảnh ngày Công Bố Cương Lĩnh Chính Trị của Mặt Trận tại một chiến khu thuộc quốc nội, chuyến công tác hải ngoại tháng 4/83 của Chủ tịch Hoàng Cơ Minh cùng chiếu video và phát thanh băng thu âm buổi phát thanh đầu tiên của Đài Việt Nam Kháng Chiến. Gian hàng của Ủy Ban Quốc Gia Yểm Trợ Kháng Chiến Pomona, các bà, các chị trong Ủy ban đã bán thức ăn và giải khát để lấy tiền yểm trợ kháng chiến. Cả hai gian hàng lúc nào cũng tưng bừng nhộn nhịp không còn một chỗ đứng. Nơi bán thức ăn, các chiến hữu Thành bộ Pomona phải kê thêm rất nhiều bàn ra tận ngoài sân mà lúc nào cũng có một số đồng bào và thân hữu phải đứng chờ để được vào ăn yểm trợ kháng chiến. Kết quả số tiền

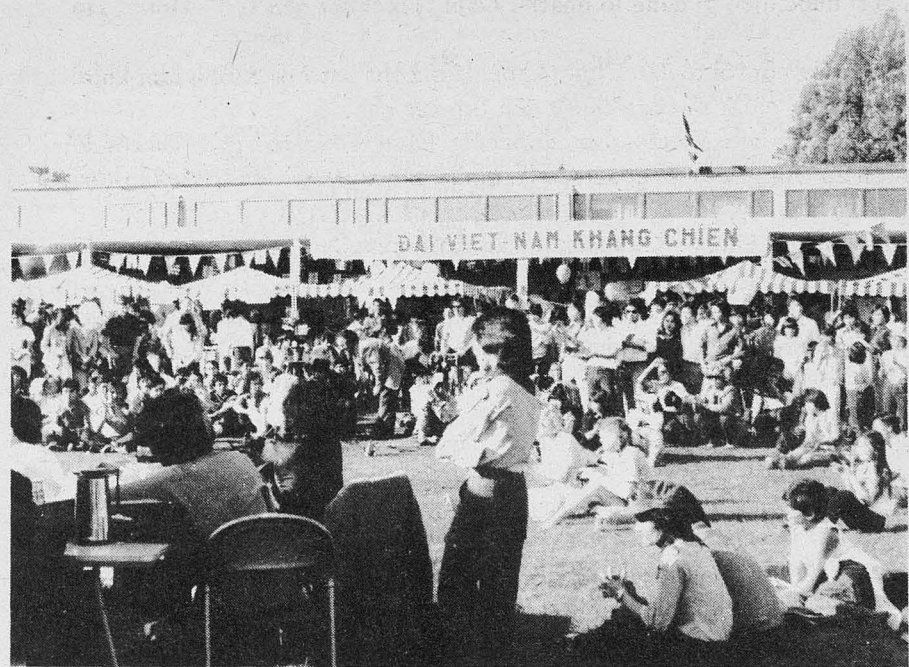
thu được dành yểm trợ kháng chiến vượt qua sự dè dặt của UBQGYTKC Pomona.

THÀNH BỘ POMONA TIẾP TÂN NHÂN DỊP TẾT GIÁP TÝ

Nhân dịp Tết Giáp Tý, thành bộ Pomona đã tổ chức một buổi tiếp tân vào lúc 12 giờ trưa ngày Chủ Nhật 5-2-84. Tham dự buổi tiếp tân ngoài các chiến hữu thuộc các chi bộ Pomona và Riverside còn có Ủy Ban Quốc Gia Yểm Trợ Kháng Chiến Pomona và vùng phụ cận, Ban đại diện cộng đồng người Việt Pomona Valley.

Nhân dịp này giáo sư Đặng Thanh Phong, Chủ tịch UBQGYTKC Pomona đã trao cho chiến hữu BS. Đoàn Trọng Thiên, đại diện Mặt Trận tại địa phương một số ngân phiếu yểm trợ kháng chiến do đồng bào gửi đến Ủy Ban trong thời gian gần đây để nhờ chuyển cho Mặt Trận. Sau đó trong phần phát biểu ý kiến, Chủ tịch cộng đồng người Việt Pomona Valley, BS. Võ Đình Hữu đã bày tỏ sự mến phục đối với tinh thần yêu nước và đức hy sinh của các chiến hữu Mặt Trận thuộc thành bộ Pomona và BS. Chủ tịch cộng đồng cầu chúc thành bộ Pomona thành đạt nhiều kết quả hơn nữa trong năm tới để góp phần đưa công cuộc kháng chiến giải phóng đất nước sớm thành công.

Thâm Tâm

HỘI CHỢ XUÂN GIÁP TÝ TẠI SAN JOSE

Thành phố San Jose năm nay lại tổ chức hội chợ Tết nhằm mục đích giữ gìn phong tục tập quán Việt Nam trong những ngày tạm thời rời bỏ quê hương.

Khoảng 20.000 đồng bào đã lui tới tham dự hội chợ Tết Giáp Tý trong hai ngày 28, 29 tháng 1 năm 1984. Qua hội chợ năm nay, người ta đã tìm thấy một vài khía cạnh của đời sống Việt Nam với tràng pháo, cây nêu, với những phòng triển lãm tranh ảnh, nghệ thuật, mỹ nghệ đồ gốm, sơn mài. Với những món ăn thuần túy quê hương đại diện cho các miền của đất nước như Hà Nội, Huế, Sài Gòn v.v... Những buổi trình diễn võ thuật, tranh giải bóng bàn, đố vui đố học, văn nghệ Phật giáo v.v...

Phòng triển lãm của Mặt Trận Quốc Gia Thống Nhất Giải Phóng Việt Nam do xứ bộ X.113 thực hiện trưng bày những hình ảnh chiến khu, hình ảnh sinh hoạt của các cơ sở, phong trào khắp nơi trên thế giới. Báo Kháng Chiến từ số 1 đến 24 cùng các ấn phẩm khác của Mặt Trận được trưng bày mỹ thuật trên các bảng đen, vách tường.

Các chiến hữu Mặt Trận thường xuyên chiếu các phim video về ngày công bố Cương Lĩnh 8-3, Xuân Chiến

Khu, Đại Hội Chính Nghĩa, các cuộc đón tiếp phái đoàn Quốc nội tại hải ngoại...

Người người ra vào tấp nập để thấy lại những hình ảnh hào hùng của Kháng Chiến Việt Nam. Lâu lâu lại được nghe băng ghi buổi phát thanh đầu tiên của đài phát thanh Việt Nam Kháng Chiến vừa được hoàn thành vào ngày 27-12-1983.

Các chị trong chi bộ và phụ nữ Diên Hồng Hayward, các anh trong thành bộ San Jose đã làm việc không ngơi nghỉ để bán báo Kháng Chiến, băng ghi buổi phát thanh đầu của đài VNKC, các sách báo và băng nhạc khác của Mặt Trận.

Đặc biệt hơn nữa, một tấm biểu ngữ vàng rộng khổ với hàng chữ "Chào mừng - Đài Việt Nam Kháng Chiến" nổi bật trên nền trời xanh San Jose, ngay chính giữa sân hội chợ với hàng ngàn người tấp nập tới lui.

Một điều hết sức đáng lưu tâm là hội chợ Xuân Giáp Tý tại San Jose đã nói lên tình đoàn kết của đồng bào tỵ nạn nơi hải ngoại. Xa quê hương nhưng luôn luôn vẫn hướng về tổ quốc, cùng bắt tay hợp tác tổ chức hội chợ để phát huy và phổ biến văn hóa Việt, đồng thời nhắc nhở đồng bào đứng quên 50 triệu đồng bào còn đang đau khổ bên quê nhà, đứng quên các chiến sĩ đang ngày đêm âm thầm trong rừng sâu nước độc, quyết tâm giành lại tự do và no ấm cho toàn dân ta.

Bắc California

• Quang cảnh tấp nập của Hội Chợ Tết Giáp Tý tại San Jose. Phòng triển lãm của Xứ Bộ Bắc Cali đã là một nơi được nhiều người viếng thăm.

Morgan City Louisiana

ĐỒNG BÀO CHUNG SỨC THỰC HIỆN HỘI TẾT

Tiếng reo hò Kháng Chiến không chỉ xuất hiện tại những nơi đồng đảo đồng bào Việt Nam tỵ nạn như California, Texas... mà ngay tại một phố thị khi nói tên chúng ta phải lắc đầu không biết, vẫn hiện diện tiếng ca họ trong tinh thần Xuân yểm trợ kháng chiến.

Morgan City, thành phố nhỏ nằm ven biển Nam của tiểu bang Louisiana, qui tụ vào khoảng 200 người Việt tỵ nạn đã nhất lòng chung góp sức thực hiện một chương trình Văn Nghệ Xuân yểm trợ kháng chiến vào lúc 3 giờ ngày 22-1-84.

Tuy là một thành phố nhỏ với số đồng bào ít ỏi, chương trình Văn Nghệ Xuân yểm trợ kháng chiến đã đạt được những thành quả, mà từ trước tới nay chưa một lần được thực hiện tại đây. Với số khán giả trên 700 người từ những vùng phụ cận đã tề tựu về Morgan City cùng nhau hướng về quê hương trong những ngày Xuân xa xứ qua nghi lễ cổ truyền; gọi lại những dư hương cũ qua những nhạc phẩm Xuân do các nghệ sĩ đến từ những nơi xa xôi như Thanh Tuyên, Diễm Chi, Minh Hiếu, Việt Dũng... Và đặc biệt với sự xuất hiện của Đoàn Văn Nghệ Kháng Chiến tỉnh bộ, Louisiana đã hưởng toàn thể khán giả vui Xuân trong niềm tin giải phóng Quê Hương không còn xa xôi nữa...

Chương trình văn nghệ xuân yểm trợ kháng chiến chấm dứt vào lúc 6 giờ chiều.

KẾT QUẢ XỔ SỐ "CÂY MÙA XUÂN CHIẾN SĨ GIÁP TÝ 84"

- * Lô hạng ba (500 đồng tiền mặt)
Vé mang số: 4725
- * Lô hạng nhì (1000 đồng tiền mặt)
Vé mang số: 6650
- * Lô hạng nhất (1.500 đồng tiền mặt)
Vé mang số: 1333
- * Lô độc đắc (5.000 đồng tiền mặt)
Vé mang số 6229
- * Chín (9) lô an ủi (mỗi lô 100 đồng tiền mặt) các vé mang số: 6220, 6221, 6222, 6223, 6224, 6225, 6226, 6227, và 6228.

Điện thoại liên lạc để nhận các giải thưởng: 254-1078 (Ông Khán, 246-4767 (Ông Trang), 347-2475 (Ông Đức), 254-1473 (Ông Quang), 1-631-3229 (Ông Thiệp), 1-272-2068 (Ông Trọng).

Các lô trúng sau ba mươi (30) ngày không có người nhận lãnh sẽ xung vào "QUỸ YỂM TRỢ KHANG CHIẾN VIỆT NAM".

Nhân dịp này, Ban tổ chức chương trình Xổ Số "Cây Mùa Xuân Chiến Sĩ Giáp tý 1984" xin góp vui cũng quý vị đã may mắn trúng giải và chân thành tri ân sự ủng hộ nồng nhiệt của tất cả đồng bào.

TẾT VIỆT NAM ĐẦU TIÊN TẠI SPARTANBURG (South Carolina)

Vào lúc 3 giờ chiều Chúa Nhật 29-1-84 (nhằm ngày 27 tháng chạp năm Quý Hợi), tại sảnh đường nhà thờ St. Francis thuộc thành phố Spartanburg, Ủy ban Yểm Trợ Kháng Chiến địa phương phối hợp với Hội Người Việt đã tổ chức một buổi họp mặt mừng Xuân Giáp Tý 1984, theo truyền thống cổ truyền của Dân Tộc.

Sau phần nghi thức chào cờ, mặc niệm, bác sĩ Nguyễn Ngọc Giệp, Hội trưởng Hội Người Việt, đồng thời cũng là cố vấn danh dự của UBYTKC Spartanburg đọc lời chúc Tết đồng bào và cảm tạ các cơ quan thiện nguyện đã giúp đỡ hầu hết người tỵ nạn Việt Nam trong thời gian qua, được an cư lạc nghiệp.

Kế tiếp, là phần thưởng thức các món ăn thuần túy Việt Nam do chính từng gia đình đồng bào tự tay mang đến và phần rút thăm tặng quà cho các thiếu nhi. Cuối cùng là phần văn nghệ mừng Xuân do ban văn nghệ hội người Việt phụ trách.

Được biết, đây là lần đầu tiên Tết Việt Nam được tổ chức tại thành phố này, và đã thu hút một số đồng bào từ các thành phố lân cận như Columbia, Greenville đến tham dự.

KHÁNG CHIẾN ÂU CHÂU TRÂN TRỌNG THÔNG BÁO

Cơ sở Kháng Chiến ấn bản Âu châu không còn đặt tại Anh Quốc và nay đã chính thức rời về địa chỉ sau:

**KHÁNG CHIẾN, COSFUL
41 RUE BARRAULT
75013 PARIS**

Khi cần xin quý vị và các chiến hữu liên lạc với địa chỉ nêu trên thay vì địa chỉ cũ ở Anh Quốc.

Trân trọng

**TEXAS:
KHẮP NỞI TỪNG BỪNG
MỞ HỘI MÙA XUÂN**

•Nhạc cảnh Hát Hội Mùa Xuân

Dallas - Fort Worth - Port Arthur

Một Đại Nhạc Hội mừng Xuân Giáp Tý để gây quỹ YTKC đã tung bừng khai diễn lúc 13 giờ ngày thứ bảy 28-1-84 tại Hội trường Skyline, Dallas.

Đại Nhạc Hội Mừng Xuân Giáp Tý đã qui tụ rất nhiều tài năng tại Dallas Fort Worth và được sự hỗ trợ của Liên Đoàn Văn Nghệ Kháng Chiến Miền Trung Nam Hoa Kỳ, Ban nhạc có hứ của UBYTKC Dallas Fort Worth, Hội Sinh Viên Việt Nam YTKC tại University of Texas (Arlington), Hội Sinh Viên Việt Nam YTKC tại Southeastern Oklahoma State University, và các danh ca Kim Anh và Việt Dzũng. Đặc biệt còn có phần xô số Xuân với nhiều lễ trúng giá trị và có các phòng chụp hình kỷ niệm Xuân cho đồng hương.

Trong bài diễn từ chào mừng quan khách, Giáo sư Đàm Trung Pháp, Chủ tịch Phong Trào QGYTKC tại Dallas Fort Worth và các vùng phụ cận, đã tường trình thành quả đáng khích lệ của UBYTKC địa phương từ ngày thành lập đến nay. Giáo sư Pháp cũng đã giới thiệu Đoàn Hướng Đạo Cảnh Sát Việt Nam (Law Enforcement Explorers Post) do thành phố Dallas, học khu Dallas, và Hội hướng đạo Hoa Kỳ đồng bảo trợ, và hai đội túc cầu thanh niên và thiếu niên Việt Nam do UBYTKC bảo trợ. Hội trường đã vỡ tay vang dội khi giáo sư Đàm Trung Pháp đề nghị việc thành lập cộng đồng Việt Nam quốc gia tại Dallas Fort Worth vào tháng 5-1984. Giáo sư Pháp nhận định "nỗ lực yểm trợ kháng chiến chỉ có thể lớn mạnh trong một cộng đồng Việt Nam quốc gia chân chính, và một cộng đồng Việt Nam quốc gia chỉ có thể có chánh nghĩa khi cộng đồng đó thực tâm yểm trợ kháng chiến".

Khoảng 1800 người đến dự Đại Nhạc Hội. Và ngay sau khi Đại Nhạc Hội chấm dứt lúc 17 giờ, Ban tổ chức đã kiểm kê chi thu và quyết định gởi đến Vụ Tài Chánh.

Cũng vào ngày 28 tháng 1, 84 Port Arthur đã tổ chức Văn Nghệ Mừng Xuân Giáp Tý với sự tham dự đông đảo của đồng bào các giới trong tinh thần vui xuân không quên tiền tuyến.

Odessa

Gặp nhau vào dịp Tết là một thông lệ hàng năm của người Việt. Nhưng năm nay hơn 150 gia đình sống rải rác tại những thành phố hẻo lánh miền Tây Hoa Kỳ, tiểu bang Texas đã liên lạc để gặp nhau không chỉ mừng Tết mà còn để nghe những tin tức mới nhất về Kháng Chiến Việt Nam. Họ đã đặt tên cho buổi gặp gỡ này là "Hướng về quê hương khổ nạn". Tám năm qua, có lẽ đây là buổi tập họp ý nghĩa nhất, qui mô nhất. Vào ngày 4-2-84, đồng bào các nơi đã kéo về Odessa. Họ từ những thành phố nhỏ xa xôi như Roswell (New Mexico) Abilens, San Angelo, Tubbock, Midland...

Sau lễ dâng hương lên bàn thờ tổ quốc phần chạo cõ mặc niệm đã được trang nghiêm diễn ra với sự đả trách của sinh viên Texas-Tech University. Chiến hũu thành bộ trưởng T-45 đã chúc Tết đồng bào. Sau đó chiến hũu liên xứ bộ trưởng Trung Nam Hoa Kỳ cũng đã trình bày cùng đồng bào về thảm trạng nhân quyền tại Việt Nam. Các tội ác của cộng sản đối với đồng bào và quê hương, lý do dẫn đến sự hình thành Mặt Trận cứu quốc như thành quả đấu tranh mà Mặt Trận đã thu đạt được trong những năm qua. Đồng thời kêu gọi đồng bào cùng nhau nỗ lực chung xây cho ngọn lửa Cách Mạng ngày một nâng cao, cùng quyết tâm thu ngắn con đường trở về đất Mẹ. Hình ảnh ngày Đại Hội Chính Nghĩa và bài diễn văn của Chiến hũu Chủ tịch MTQG TNGPVN cũng được đem ra trình chiếu - những lời nói - những cử chỉ của Chiến hũu Chủ tịch Mặt Trận đã làm xúc động hội trường. Chương trình văn nghệ Kháng Chiến phụ diễn với những bản hùng ca kháng chiến đã làm nức lòng đồng bào: Cô bay oai hùng trên thành phố thân yêu... Kháng Chiến Quân, Kháng Chiến Quân, ơi! Anh

Santa Rosa (California)

HỘI TẾT SANTA ROSA

Đồng bào Santa đã tập nập đổ về dự buổi Hội Tết trong niềm vui lớn của toàn dân với tin đải Việt Nam Kháng Chiến chính thức hoạt động. Vợ nhạc kịch Hồn Vong Phu của phân đoàn Văn Nghệ Yểm Trợ Kháng Chiến Santa Rosa đã gây một xúc động sâu xa trong lòng người dự khán về nội dung xúc tích và dân cảnh công phu.

Hình bên ghi nhận cảnh người chinh phu đang từ nhà nhìn ra cảnh bạn bè lên đường cứu nước.

Tulsa (Oklahoma)

**KHĂN TAY MỘT CHIẾC
CHO CHÀNG**

Một số chị em phụ nữ cư ngụ tại Tulsa, Oklahoma đã cũng thúc nhiều đêm để thêu khăn gửi ra tiền tuyến tặng các anh Kháng Chiến Quân trong dịp đầu xuân Giáp Tý.

Trong thư gửi cũng với khăn thêu chị em phụ nữ Tulsa đã viết "Khăn tay do chính chị em chúng tôi cũng nhau thêu nhằm bày tỏ lòng ngưỡng mộ của những người hải ngoại đối với những hy sinh vô bờ bến của các anh Kháng Chiến Quân đang ngày đêm trực diện cùng quân thù."

Hình bên là cảnh chị em phụ nữ đang cùng thêu khăn gửi ra tiền tuyến.

NGŨ NGÔN GIÁP TÝ

CHUỘT ĐỀN THỜ

Người xưa hỏi nhau: "Trị nước điều gì đáng lo nhất?". Đáp: "Lo chuột đền thờ". Hỏi vì sao. Đáp:

"Khi xây đền người ta trồng cột rồi tồ đất. Chuột khoét lỗ mà phá ở trong. Muốn hun khói thì sợ cháy cột. Có đờ nước lại e đất rã. Bắt chuột đền thờ rất khó.

Nước Ngu, có loại chuột đền rất béo. Vì nằm ngay dưới cột, chẳng ai dám làm gì. Ít lâu cột đổ, từng huyện trôi sông. Chuột nằm trong cột trôi qua nước lạ, bình chân như vại. Tới nơi, vẫn tưởng còn trong đền mà mong dân cứng quẩy thịt xối ngày dăm bảy bận. Dân rượt có cớ.

Được ít lâu, mọc thêm đôi cánh. Dù bay không được vẫn thấy mình đẹp. Vì đã giống con dơi được một nửa.

Phượng bên, cũng có loại chuột đền. Dân đói không lúa, chuột chui trong xác ướp lãnh tụ tranh ăn. Từ đó, mất lộ, lông dài, biến thành loài cú, rượt nhau trong đền, nghe như ma ăn cõ. Dân gọi đó là đền thờ quỷ. Một đêm phá đền, đào thấy bộ xương khô, nằm trên búa dưới liềm. Tán xương làm tro, đem bón cây, cây chết.

Cách ngôn: "Lại muôn loài vẫn một tánh".

em ơi tiến qua trời đông quân reo vang khắp nơi tung bừng... Trên đỉnh Hoàng Liên Sơn em có nghe quê hương mời gọi.. giữa nẻo đường thành phố em có thấy những lá truyền đơn, trong bóng đêm âm thầm nghe vọng về tiếng thúc quân của đoàn hùng binh phục quốc... đã mang đến cho mọi người tham dự niềm cảm xúc vô biên về một ngày mai trở lại Việt Nam. Đặc biệt là những vũ khúc "Lối về xóm nhỏ" và "nhạc rừng khuya" do các em nhỏ trong những y phục áo dài nâu ba tà đầu chít khăn mỏ quạ và y phục của đồng bào miền cao nguyên trông thật dễ thương và mần hài kịch số tảo quân nói về hiện tình Kháng Chiến đã được những tràng pháo tay từ hội trường vang lên nhiệt liệt.

Phân âm thực cho buổi văn nghệ rất quốc hồn quốc túy do một số thân hào nhân sĩ và anh em trong Mặt Trận tại địa phương đứng ra khoản đãi đồng bào. Số tiền yểm trợ, cũng như đồng bào muốn chia sẻ khó khăn với Ban Tổ Chức dưới hình thức hiện kim - đã được Bà Cụ Thảo - vi niên trưởng của cộng đồng gần 80 tuổi lên diễn đàn và trao trọn vẹn số tiền này đến Chiến hũu đại diện Mặt Trận để gửi về quốc nội.

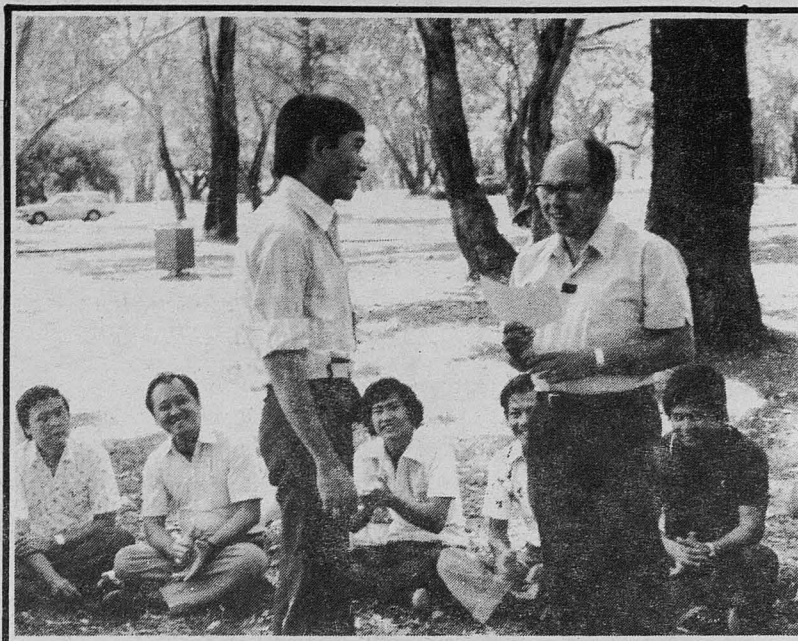
Buổi văn nghệ đã chấm dứt, đồng bào tận ngần chưa muốn ra về. Hình như còn muốn níu kéo thời gian lại để cùng chia sẻ buồn vui những tháng ngày lưu lạc và cảm thấy như có một cái gì đó âm áp đi vào tim sau khi được thông báo đải phát thanh Kháng Chiến Việt Nam đã chính thức hoạt động. Tất cả đã chia tay nhau trong niềm tin tưởng vô biên rằng chúng ta sẽ cũng nắm tay nhau về lại trên đất Mẹ.

Hawaii

CHIẾN DỊCH LÊ LỢI

Để thực thi tinh thần chỉ thị của Tổng Vụ Hải Ngoại, xứ bộ Hawaii đã phát động chiến dịch Lê Lợi nhằm kiện toàn tổ chức và phát triển cơ sở. Ban chỉ huy chiến dịch gồm có: Chiến hũu Trần Tiên Lăng, Huỳnh Lai Ngâu, Huỳnh Quang Thành. Một buổi sinh hoạt đã được tổ chức vào lúc 6 giờ chiều, ngày 31 tháng 12 năm 1983 để đúc kết thành quả của chiến dịch. Trong dịp này, tất cả các tân đoàn viên vừa tuyên thệ trong chiến dịch đã được cung cấp và hướng dẫn học tập Cương Lĩnh Chính Trị và các tài liệu căn bản. Các tân đoàn viên đã hăng say học hỏi, thảo luận vì tự ý thức được trách nhiệm của mình với tư cách là đoàn viên của Mặt Trận trong công tác vận động mọi người tham gia công cuộc giải phóng đất nước. Mặc dù, Hawaii với địa dư hẹp, dân số ít, chiến dịch Lê Lợi đã tích cực cố gắng với thành quả 15 tân đoàn viên tuyên thệ tham gia Mặt Trận, thành lập Chi bộ 3 (Chi bộ Ca Đoàn) và một số đoàn viên dự bị và cảm tình viên...

Tin từ Hawaii cho biết Ủy Ban YTKC, trong thành phần Ủy viên vận động đã có thêm một số quý vị mới. Danh sách đầy đủ của các ủy viên vận động gồm các ông: Phạm Văn Nghiệp, Nguyễn Ngọc Long Phú, Bùi Văn Trọng, Phạm Văn Niễn, Nguyễn Văn Xuân, Lâm Minh Quang, Võ Văn Tiêng, Nguyễn Đắc Dũng, Dương Quang Hiếu, Lù Anh Liệt, Lý Văn Lượm.

Tây Úc

HỌP MẶT TÂN NIÊN TẠI PERRY LAKE, TÂY ÚC

Ban Chấp Hành Ủy Ban YTKC Tây Úc đã họp mặt thân mật với các ban văn nghệ, thanh niên và thân hữu để trao đổi ý kiến về các công tác tương lai để công cuộc yểm trợ hữu hiệu hơn nữa. Trong dịp này Ủy Ban đã đặc biệt trao tặng ba giấy cảm ơn đặc biệt đến ba vị tích cực nhất trong công tác yểm trợ kháng chiến. Hình bên ông Nguyễn Trinh Tú đang nhận giấy Cảm Ơn Đặc Biệt của ủy ban.

CHIẾN DỊCH CHỮ KÝ NHÂN QUYỀN TẠI HAWAII

Đông bào tại Hawaii đã tích cực tham dự ngày biểu tình tranh đấu cho Nhân Quyền được tổ chức tại tòa nhà Hành Pháp của tiểu bang này vào cuối tháng 12 vừa qua. Đông bào đã diễu hành theo quốc kỳ qua các đường phố tại địa điểm hành lễ. Chiến dịch Chữ Ký Nhân Quyền do Mặt Trận phát động đã thu được nhiều thành quả đáng kể.

Hình bên là một phần của đoàn biểu tình.

GIỚI THIỆU CA ĐOÀN KHÁNG CHIẾN DENVER

Ca đoàn Kháng Chiến Denver tuy mới được thành lập từ sáu tháng nay nhưng đã có nhiều hoạt động đáng ghi nhận. Khởi đầu, ca đoàn chỉ vốn vẹn có chừng mười anh chị em tham dự, ngồi lại với nhau. Cụm quân nhân, sinh viên, học sinh, độc thân cũng có và ngay cả những người đã lập gia đình, bận bịu với con cái vợ chồng cũng háng hái khởi mào tổ chức thành lập ca đoàn Kháng Chiến Denver. Tôn chỉ đầu tiên của anh chị em trong ca đoàn chỉ là xây đắp tình thân giữa các chiến hữu. Và sau nữa sự việc thích ca hát, nghe ngao những bản đồng ca hoặc những bản nhạc tình tự dân tộc đã thúc đẩy mọi người trong nhóm tiến đến thành lập ca đoàn.

Điểm đặc biệt là không có một ai trong nhóm có kinh nghiệm nhiều về ca hát cũng như nhạc lý. Ban đầu, mỗi khi tụ họp lại với nhau, một người hát lên, cả nhóm vào theo. Hát sai có, hát dở cũng có, nhưng được cái là hát nhiều đâm ra quen. Lập đi lập lại mãi thì nghe cũng tạm được. Hát chưa đều thì cần phải có người đánh nhịp. Mà tìm đâu cho ra người biết đánh nhịp giỏi? Có ai dám mang tiếng là nhạc trưởng đâu. Tài cán gì. Bền bỉ phiêu... Bà con bền bỉ phiêu cho anh X. vốn anh X. biết đánh trống. Mà đánh trống thì cũng đã có kinh nghiệm múa dù, tay chân có lẽ cũng nhuyễn hơn ai hết trong nhóm. Thế là anh X. đắc cử.

Tháng 7-1983, một hội đoàn người Việt tại Fort Morgan Colorado, nhân dịp trình chiếu cuốn Video ngày công bố Cường Lĩnh của MTQGTNGPVN cho đồng bào xem, đã tỏ ý mời ca đoàn đến phụ diễn văn nghệ. Ấy, chưa gì mà đã có người biết đến rồi đây. Thế là anh chị em trong ca đoàn lèo tèo dầm bảy mạng xâm mình leo lên chiếc xe Van già trực chỉ hướng Bắc Colorado. Hội trường chỉ vừa đủ lớn để chứa chừng hơn một trăm người, nhưng cũng đủ

để làm anh chị em trong ca đoàn khớp run người. Vì được mời gấp rút quá nên phân nửa ca viên không thể tham dự được. Những bản đồng ca quen thuộc... (tuy vẫn còn xa lạ với một ít người chưa bao giờ biết hát) được cất lên thật ồn ào và bảo đảm là nghe không được hay cho lắm. Nhờ thế mới biết được rằng đồng bào ở Fort Morgan rất là hiếu khách. Hát hay hát dở gì cũng được những tràng pháo tay nồng nhiệt cổ vũ. Sau buổi chiếu phim các anh chị em địa phương đã có nhã ý mời mọi người ở lại dùng cơm trưa, hát cho nhau nghe, trao đổi những câu chuyện kháng chiến trong nước cũng như những mẩu chuyện bên lề cuộc sống hải ngoại. Chắc chắn rằng đây là một buổi trình diễn sơ khai đáng nhớ nhất và ý nghĩa nhất.

Rút kinh nghiệm lần đầu tiên và cũng nhờ những khuyến khích thúc đẩy của những cảm tình viên, ca đoàn Kháng Chiến Denver bắt đầu mở rộng vòng tay chào đón. Và thật không ngờ, khối người Việt tại Denver Colorado đã bày tỏ mối thiện cảm vô cùng nồng hậu đối với ca đoàn. Nhân số của ca đoàn Kháng Chiến Denver tăng trưởng gấp ba lần lúc mới thành lập. Đã có thêm hơn ba mươi người trẻ tuổi cũng như lớn tuổi tham gia vào đoàn Văn Nghệ Kháng Chiến Denver.

Những lần gặp nhau để tập dượt được tổ chức thường xuyên hơn, và càng ngày khoảng trống của nơi gặp gỡ càng thu nhỏ đi vì số anh chị em gia nhập tăng lên đến không ngớt. Ca đoàn Kháng Chiến tính đến nay đã đóng góp một phần không nhỏ vào những buổi Đại Nhạc Hội Xuân Kháng Chiến Giáp Tý (18/1/84) cũng như đã yểm trợ Ban Tổ Chức tại Denver xây dựng Ngày-Đồng Tâm vừa qua.

Ngoài công việc tập dượt và đóng góp văn nghệ, ca đoàn đang bành trướng những hoạt động gây quỹ kháng chiến cùng tổ chức những sinh hoạt tương trợ nội bộ. Trên đà tiến triển, năm Giáp Tý phải là một năm hoạt động tích cực của anh chị em ca đoàn Kháng Chiến Denver ■

Ca Đoàn Văn Nghệ Kháng Chiến Denver trong một buổi trình diễn.

THƯ GỬI RA TIỀN TUYẾN

Kháng Chiến xin đăng tải dưới đây một số thư do các đoàn viên thuộc đoàn Văn Nghệ Kháng Chiến Nam Cali viết cho các anh Kháng Chiến Quân đang trực diện quân thù tại quốc nội. Tâm tình của những bức thư đã nói lên lòng ngưỡng phục đối với những người đang hy sinh cuộc đời cho đại cuộc Giải Phóng, cũng như gửi gắm những ước mơ tử hải ngoại về tới chiến khu.

Long Beach, 5-1-1984

Các anh thân mến,

Xuân lại về với dân tộc Việt Nam, xuân nơi đây không có hoa mai vàng nở rộ và cũng sẽ không có pháo nổ như ở quê nhà. Sống một đời ly hương nơi đất khách, mỗi độ xuân về tôi hồi tưởng lại một khung cảnh đậm âm của mùa xuân Việt Nam đầy hương vị dân tộc. Thoi gian trôi qua chỉ để lại trong lòng người ly hương những kỷ niệm mờ nhạt. Cũng như những người Việt Nam yêu quê hương khác, tôi hoài bão có một ngày về với quê hương, dân tộc, ngày đó sạch bóng quân thù và quê hương sẽ thanh bình. Các anh kháng chiến quân đã hy sinh vượt qua mọi gian khổ để đòi lại mảnh đất tổ tiên từ gông cùm Cộng sản. Các anh vui xuân nơi rừng sâu hiểm nguy nhưng hẳn các anh vẫn cảm thấy vui vì đã hiến thân cho tổ quốc, hiểm nguy không hề nào phải không các anh?

Các anh thân mến! Hãy kiên trì chiến đấu cho một ngày mai quê hương tươi sáng và đoàn tụ. Nơi đây chúng tôi sẽ là một hậu phương luôn hỗ trợ các anh và cầu nguyện mọi sự bình an đến với các anh. Xuân về, thân chúc các anh một năm mới thật vui, đạt nhiều chiến công hiển hách.

Thân mến,

Một nữ sinh trưởng CSU Long Beach

Long Beach, Dec 29th, 1983

Cũng các anh thân mến!

Mùa xuân nữa lại về, quê hương mình giờ đây chất hoa đã nở khắp nẻo đường, các anh đang đón chào xuân ở một nơi đầy gian nguy và khổ cực. Chúng em chẳng biết lấy gì để đền đáp và nhớ đến công ơn của các anh... bằng tất cả lòng thành xin cầu chúc các anh được ổn trên ban phước gặp mọi điều may mắn để tiếp tục xây đắp và phụng sự hoài bão cao cả đó.

Ở bên ấy đời sống ra sao? Các anh phải hoạt động như thế nào? Viết thư về kể chuyện cho chúng em nghe với.

Ước mong mấy đồng chữ này là một món quà tinh thần gửi đến các anh, hẹn thu sau chúng em sẽ nói chuyện nhiều hơn.

Thôi! em xin ngừng bút ở đây. Một lần nữa chúc anh được dồi dào sức khỏe và gặp mọi điều như ý.

Em gái của anh,

California, Dec 30th, 1983

Các anh thân mến,

N. xin viết thư này gửi đến anh, đầu thư không ngoài mục đích cầu chúc anh được bình an mạnh khỏe và gặp được nhiều may mắn trên bước đường gian nguy để xây dựng lý tưởng...

Thế là hết một năm rồi anh ạ! Ở nơi ấy bây giờ chắc lạnh lắm nhỉ, California vẫn mưa nắng bất thường nhưng nhiệt độ thì không quá lạnh lùng như những miền khác trên xứ Mỹ.

Tết đến nhắc cho ta gọi nhớ tìm quên của một phần đời đã đóng đưa trong kỷ niệm, anh có cảm thấy bồi ngùi tiếc nhớ chẳng? Mọi người vẫn đón chào năm mới nhưng không quên nhớ về quê hương xa vắng đạo nào...

Cảnh sông và sinh hoạt nơi đó ra làm sao? Kể cho N. nghe với nhé!

Thôi! vài hàng N. gửi đến chúc mừng cũng như sưởi ấm tâm hồn các anh nơi giá lạnh. N. xin ngừng bút ở đây và hẹn anh vào những lá thư tới.

Thân gửi các anh kháng chiến quân,

Em là Ngọc, một cán bộ của Mặt Trận, hiện đang sinh hoạt với đoàn Văn Nghệ Kháng Chiến. Đoàn em đang "dùng lời ca tiếng hát để hun đúc ngọn lửa yêu nước trong lòng mọi người Việt Nam".

Sở dĩ em có một cái "mào đầu" dài dòng như vậy là vì muốn các anh vững tâm chiến đấu khi nghĩ rằng mình không phải chiến đấu lẻ loi.

Em biết rằng không những các anh phải trực diện với những hiểm nguy mà còn với muôn vàn khó khăn, thiếu thốn... Bởi thế, trong những phút cầu nguyện của đoàn,

(xem tiếp trang 26)

TIẾNG ĐỜI XUA ĐỘNG

Ly khách ven trời nghe muốn khóc
Tiếng đời xua động tiếng hồn căm

Kháng Chiến mở mục này để đón nhận những đóng góp từ khắp nơi. Tòa soạn tôn trọng tất cả ý kiến, lời phát biểu được nêu lên. Chúng tôi mong mỗi được đón nhận bài vở từ mọi giới để có cơ hội phổ biến những ý kiến và cảm nghĩ từ mọi phía.

Kháng Chiến kỳ này xin giới thiệu một bài viết gửi đến tử trại ty nạn của ký giả Lê Hoàng Phú. Anh Lê Hoàng Phú đã từng đảm nhận nhiều trách vụ trong ngành phát thanh trước đây. Anh là một trong những ký giả chính yếu của báo Chính Luận và là một thành viên của Việt Nam Ký Sự. Anh đã bị tù cải tạo tổng cộng 72 tháng.

TÂM TÌNH TRONG NHỮNG LÁ THƯ GỬI VỀ TRẠI TỴ NẠN

● LÊ HOÀNG PHÚ

Sungei Besi.

Với nhân số thường xuyên trên năm ngàn người, trại Sungei Besi, cách thủ đô Mã Lai độ 5 cây số, tiếp nhận hằng tháng trung bình cung 5,000 lá thư Dĩ nhiên, có người được nhiều lá, và cũng có người không có lá thư nào. Đó là nguồn tình cảm, nguồn tài chính, và các chứng từ cần thiết để thiết lập hồ sơ định cư.

Ngoài các phần riêng tư cần phải dấu kín, người ta thường trao đổi cho nhau xem thư nhà từ Việt Nam đến, hoặc thân nhân từ các nước tự do: Anh, Pháp, Đức, Úc... và đồng nhất là Hoa Kỳ.

Điều tôi muốn nói ở đây là những lá thư từ "miền đất hứa của tự do" đó. Ngoài phần tình cảm riêng tư, tự chung, hầu hết các thư đều nhấn mạnh đến 2 điều:

1/ Dặn dò thân nhân: "đừng có ra gánh vác công việc cộng đồng. Để bị tai tiếng lắm, để bị cháy lắm, vì thành phần phức tạp vô cùng. Hãy dành thì giờ học Anh Văn, để khi đến nơi để kiếm việc làm".

2/ Luôn mô tả đời sống nơi xứ người là buồn thảm, khó khăn, máy móc và cô đơn.

Chúng tôi không hề dám phủ nhận hoặc bài bác một chút nào sự lo lắng của thân nhân, trước thực tế mà chính bản thân họ đã trải qua. Chúng tôi và các bạn làm việc cho cộng đồng ở đây chỉ cảm thấy buồn, vì đã chọn một thái độ bị coi là "không khôn ngoan".

Vâng, đây đúng là một cộng đồng thật vô cùng phức tạp, vì thành viên của nó đến từ mọi giai tầng xã hội, đủ mọi lứa tuổi và trình độ. Nó phải được tổ chức gần như kiểu một "chính phủ" với các Ban, Ngành: Y tế, Giáo dục, Xã hội, An ninh trật tự, Xây cất, Hành chánh tổng quát, Tiếp liệu, Thông tin, Hồ sơ cao ủy, Kiểm thực, Điều hợp nhân lực, Nhà ở, Vệ sinh... Tất cả được điều hòa bởi một văn phòng trại gồm từ 4 đến 6 phái hợp viên (thay cho chức camp leader trước đây). Kiểm soát và chỉ đạo trực tiếp mọi công việc là Văn phòng Giám thị. Về an ninh, có lực lượng cảnh sát và lực lượng đặc nhiệm Task Force. Nhìn vào tổ chức khái lược như thế, hẳn độc giả đã thấy sự cần thiết của vấn đề nhân sự để làm việc không lương cho Cộng-Đồng. Chỉ riêng một Ban Giáo Dục, để lo việc học hành cho 5,000 người, cả người lớn và trẻ em, hoàn toàn được quyền và được khuyến khích đi học, thử hỏi phải cần bao nhiêu giáo viên? Bao nhiêu người đánh máy và in bài để phát miễn phí? Bao nhiêu người trông coi 2 thư viện suốt từ sáng đến khuya? Tổng số người phục vụ cho riêng ban này đã trên 400.

Việc điều hợp tất cả các ban, ngành như thế để sinh hoạt của trại được tiến hành đều đặn, đòi hỏi một sự hy sinh của nhiều người. Không thể trốn tránh, không thể khước từ.

Dĩ nhiên, làm việc là có va chạm, va chạm những quyền lợi vị kỷ, cá nhân. Cũng không thể tránh khỏi tình trạng một đôi khi có sự lạm dụng riêng lẻ. Nhưng không thể vì thế mà trốn tránh trách nhiệm trước mặt. Một số đồng quân - nhân, công chức, các giáo sư, sinh viên đã cùng nhau đứng ra gánh vác công việc chung đó.

Những sĩ quan này cũng chẳng giỏi Anh Văn gì mấy, vì rời trường học là họ đã cầm súng chiến đấu. Và nếu có biết chút ít thì nó cũng đã rời rớt khá nhiều trên rừng sâu, núi thẳm, nơi mà họ đã trải tâm thân tận tụy, xé xác trong 7, 8 năm dài dưới các "mái trường" cải tạo X.H.C.N.

Hơn ai hết, họ cần học lắm. Họ muốn học lắm, vì thời gian còn lại cho họ chẳng bao nhiêu. Họ cũng hiểu rất rõ những khó khăn nào đang chờ đợi họ nơi đê tam quốc gia. Nhưng nếu, họ cũng "khôn ngoan" cũng chui rúc vào các

thư viện để học cho ấm thân như một số người đang làm, thì các bạn nghĩ sao? Cộng đồng cần những người có khả năng tổ chức và chỉ huy. Không phải chỉ riêng vì nhu cầu sinh hoạt hằng ngày mà còn vì danh dự dân tộc nữa, trước mắt các dân tộc láng giềng.

Hơn nữa, Tòa đại sứ Việt cộng nằm cách trại chỉ có mấy cây số. Cách đây một năm, bọn Việt cộng vượt biên đã hoành hành trại này đến mức độ đời sống các nhân viên văn phòng trại bị thối nát, phải thay đổi chỗ ngủ hàng đêm. Sau nhiều nỗ lực, anh em đã lật ngược được thế cờ và dần dần ổn định như ngày nay. Ai yểm trợ họ? Họ làm cho ai? Vì mục đích gì? Và liệu đã hết những tay sai nằm vùng đó? Chúng chen vào hàng ngũ này để đến đê tam quốc gia chỉ vì ty nạn hay có mưu đồ? Ban an ninh trật tự của trại này, cũng như tại đảo Pulau Bidong, đã khám phá ra khá nhiều tên cộng sản mạn khai lý lịch, đội lốt người khác để vượt biên. Những nỗ lực liên tục ngày đêm và khó khăn đó có thể được coi là "thiếu khôn ngoan" chăng?

Không phải ai làm việc cũng tai tiếng, cũng xấu xa và ngay trong sự tai tiếng, cũng cần một sự kiểm soát chuẩn xác vì những thành phần xấu, bọn Việt cộng nằm vùng sẽ không ngần ngại trong việc làm chán nản những người thành tâm, thiện chí.

Những kẻ đã đi trước hãy thông cảm với người đi sau về những "đại đột" này. Xin thân nhân đừng phiến trách chúng tôi yếu sinh ngữ khi đến đê tam quốc gia. Chúng tôi, những người lính trong một cuộc chiến toàn diện, biết đạ thù đạ dày như lưới lửa trước mặt, biết có thể gục ngã, nhưng vẫn phải tiến tới, tiến về ngay hướng ấy, vì mệnh lệnh. Ở đây, chẳng ai ra lệnh cho chúng tôi, nhưng một mệnh lệnh vô hình, như tiếng kèn thúc quân âm vang từ một cõi xa xăm nào đó thúc đẩy chúng tôi. Cõi xa xăm đó dường như một dải đất ngoằn ngoèo hình chữ S, nghe xa mà thật gần, nghe như trong hồn mình vọng ra.

Xin hãy tha thứ cho chúng tôi, hồi thân nhân yêu quý. Hãy khuyên chúng tôi làm tất cả những gì để có được hạnh phúc, để có sự yên vui trong tâm hồn, để thoát khỏi sự cô đơn, buồn chán, bất đắc chí trên sự thừa thãi của tiện nghi vật chất mà các anh, các chị, các bạn đang trải qua.

Sự cô đơn, buồn chán và bất đắc chí đó có phải chăng là một biểu hiện của một sự mất mát, mất một cái gì đó, không giải thích được, nhưng quả là nó có gắn liền với cuộc sống chúng ta, và hòa nhập vào thân thể chúng ta, vào tâm hồn chúng ta, không thể thiếu được.

Nào đâu chỉ có các bạn hải ngoại mới cảm thấy nỗi buồn xa vắng đó? Người ở lại cũng đang đau buồn, bất đắc chí không ít trước một quê hương không còn là của mình, như một người từ lâu năm trở về căn nhà cũ, thấy mọi sự đã đổi thay. Tường đã được sơn màu đỏ, và tất cả đồ đạc đã đổi chỗ, hoặc thay thế. Bàn thờ cha ông không còn nữa, khách khứa tới lui nói với nhau bằng những chuyện mà lúc nào cũng có Đảng và Nhà nước. Tự nhiên, mình cảm thấy lạc lõng, cô đơn, như mình đến một nơi xa lạ.

Và nếu biết rằng mình buồn, mình khổ, mình cô đơn và bất đắc chí, thì liệu lời khuyên thứ nhất, "hãy lo học và đừng tham gia việc cộng đồng" có phải là phương cách giải quyết? Vấn đề có khi ngược lại. Phải chăng vì xa lánh cộng đồng mà, dù kiếm nhiều tiền, ta vẫn thấy buồn tủi, cô đơn?

Đây chỉ là trạm dừng chân trước ngưỡng cửa các quốc gia tự do. Và từ các trạm này, đoàn người Việt ty nạn cộng sản sẽ tỏa ra muôn phương, đi khắp nẻo địa cầu. Họ sẽ buồn lắm nếu nơi đến đó không có bóng dáng một người Việt da vàng, đầu xe hơi, nhà lầu, bờ suối thừa mứa. Chỉ cần nghĩ đến đó, họ đã kinh hoàng, sau khi đã vượt thoát khỏi một địa ngục khủng khiếp.

BÀI CA PHỤC QUỐC

Việt Nam bốn ngàn năm lịch sử
Toàn dân ta sinh tử đồng tâm
Sông dài ôm-ấp sơn-lam
Giang-sơn gấm vóc ngàn năm trường-tôn
Giông Rồng Tiên người khôn nhiệt-huyết
Bao anh-hùng hào-kiệt hiên-ngang
Giữ gìn bờ cõi giang-san
Nhân dân no ấm xóm làng yên vui
Lịch sử ta ngậm ngùi bất hạnh
Cộng Hồ vay sức mạnh Nga Tàu
Dành công đánh đuổi thực dân
Diệt người yêu nước cướp phần quốc-gia
Đảng cộng-sản một tà ngoại thuyết
Đặt lên đầu dân Việt lầm than
Bàn tay sắt máu công-an
Gieo bao tang-tóc kinh-hoàng nơi nơi
Dân cả nước suốt đời vô vọng
Trong nhà tù lao-động khổ sai
Ngày đêm đợi bữa rau khoai
Chén cơm manh áo ước hoài trong mơ
Chúng bắt dân lập thờ Bác Đảng
Học cầm-thủ vô-sản đấu-tranh
Gạt tình đoàn nghĩa em anh
Đầu cha tổ mẹ dân lành đảo điên
Đưa tu sĩ về miền kinh tế
Chùa vắng tanh, Chúa lẽ quanh hiu
Làng quê phố thị tiêu-diêu
Dân khô lau sậy gió chiều khóc thương
Trăm ngàn người đại-duyệt tan xác
Chế độ nào tàn ác nhiều hơn
Chôn vùi lịch-sử giang sơn
Máu tanh cò đỏ, oan hồn tù giam
Hồi đồng-bào Việt Nam ghi nhớ
Hận thù này muôn thuở nào quên
Triệu người như một đứng lên
Cờ reo trống thúc sừng rên tiên quân
Bài ca Phục-quốc vang lừng...

HUY LỤC

Bởi thế, hầu hết chúng tôi trong trại ty nạn, luôn tìm cách để đến nơi có người Việt.

Bởi thế, xin thân nhân tại hải ngoại hãy khuyên chúng tôi, con cháu, anh em, bè bạn quý vị hãy đến với cộng đồng, xây dựng cộng đồng, và hãy gắn liền cuộc đời mình với cộng đồng Việt Nam.

Qua bao nhiêu đợt người đến, bao nhiêu đợt người đi, chúng tôi chứng kiến không ít những ông ra chiều "tai to mặt lớn", cũng soạn thảo, đưa ra những dự án ghê gớm cho ngày mai, nhưng thực tế hàng ngày, đã trốn tránh công việc, đã lẩn tránh để khỏi bị "cháy sớm" một cách đại đột. Có phải chăng đó là thái độ khôn ngoan?

Đời sống trại ty nạn tuy có phức tạp, khó khăn, nhưng tinh thần đã đổi khác. Một luồng gió mới đang thổi vào lòng những người đến sau. Nếu ở quê nhà, bà con chẳng biết gì nhiều về sinh hoạt của cộng đồng hải ngoại, thì khi đến ngưỡng cửa tự do này, người ta vui mừng khôn xiết khi được biết những ngọn lửa đấu tranh đang bùng cháy ở khắp các nơi. Báo chí của những tổ chức quốc gia chống cộng từ Úc Châu, từ Âu Châu, và Mỹ Châu ngày càng được gửi về trại ty nạn. Vì thế mà, từ Sikhiu (Thái Lan), Pulau Bidong, Sungei Besi (Ma Lai), đến Bataan (Phi Luật Tan) và Galang (Nam Duong)... đã lần lượt đẩy lên một tinh thần Kháng Chiến, Yểm Trợ Kháng Chiến.

Mỗi tờ báo được gửi tới là anh em chuyển tay nhau đọc, thảo luận, phân tích. Anh em tìm cách phổ biến và lan truyền càng nhiều càng tốt những tin tức phân khởi ấy. Người ta không ngờ đã có những sinh hoạt sôi nổi như thế nơi hải ngoại. Hình ảnh chân thực đã đập vào mắt họ. Những bài viết đứng đắn, chững chạc và tràn đầy tình tự dân tộc đã chinh phục được tâm hồn họ.

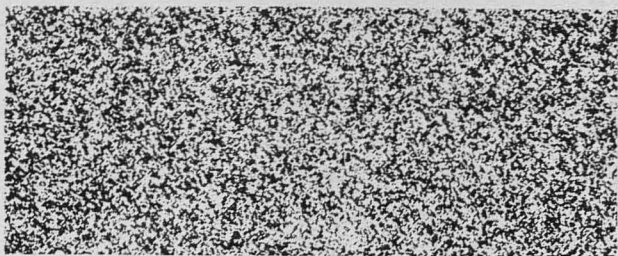
Từ đây, họ đã bắt đầu định hướng, với một hy vọng tràn đầy. Chắc chắn họ sẽ không cô đơn. Chắc chắn họ sẽ không bất đắc chí, vì họ tin là sẽ có những bạn đồng hành cùng chia sẻ.

Hạnh phúc thay cho con người khi có một hình ảnh để cho mình thương, mình nhớ, và dù có xa cách cũng chẳng thấy lòng cô đơn trong trại.

Hạnh phúc thay cho một kẻ tha hương còn có một quê mẹ để hướng về, còn có một cộng đồng để quây quần bên nhau.

Và vì thế, lời khuyên trong những cánh thư sắp tới chắc chắn sẽ đổi khác.

Những cánh thư từ Hoa Kỳ! Chúng tôi đang đón chờ các bạn để được thấy tận mắt sự đổi khác ấy. ■

GIA TRUNG VẾT ĐAU KHÔN CÙNG

MAI HÒA HIỆP

Ít ai biết đến cây số 42 trên quốc lộ 19 nếu tính từ Pleiku về Qui Nhơn có gì lạ sau năm 1975. Nhưng khi biết đến người ta sẽ mãi mãi ghê tởm và không thể dập tắt ngọn lửa căm thù nung rực. Đó là sự xuất hiện của Trại cải tạo Gia Trung. Người ta sẽ phải nhớ mãi với lòng oán thù chất ngất vì nơi đây là vùng đất màu mỡ tươi đẹp của quê hương yêu dấu nhưng bọn cầm quyền cộng sản Hà Nội đã biến nơi đây thành nơi cay độc, nhục nhằn cho hàng ngàn con người.

Được thành lập với mục đích để đàn áp và biến con người thành những con thú của thời văn minh được nuôi bằng thực phẩm gia súc. Gia Trung là tiêu biểu cho cách đối xử thô bạo, tối tệ và thâm hiểm của chế độ cộng sản Hà Nội đang áp dụng trong các trại cải tạo mà cái vỏ "khoan hồng nhân đạo" chúng vẫn thường rêu rao không thể che đậy được. Nhân phẩm và nhân quyền là chuyện hoang đường vì những món hàng xa xỉ đó không hề có ở trong các trại cải tạo mà Gia Trung là điển hình.

Nếu một buổi sáng hay một buổi chiều ở Gia Trung bạn ngồi ngắm từng đôi tù sắp hàng lầm lũi đi rầy hoặc trở về trại giam bạn mới thấy được mức độ trầm trọng về cách đối xử cay độc và cùng thâm thúy của bọn cộng sản Hà Nội. Bạn sẽ không thể nghĩ được đó là những đoàn người. Riêng tôi, lần đầu tiên bị đưa từ trại Suối Máu đến Gia Trung, nhìn những đội tù tội có cảm tưởng đó là những đám ma đói đang di chuyển. Tôi không thể nào nghĩ khác được vì những hình ảnh quái dị kia đã đập vào mắt tôi. Thực vậy thân hình hầu hết các người cải tạo ở đây gây gוע lõng lè trong bộ đồ rách rưới bẩn thỉu, đáng đi xiêu vẹo, mệt mỏi. Khuôn mặt buồn rười rượi bủng beo, nhợt nhạt. Hai mắt lộ đỏ sừng húp và đôi môi xám ngoét vêu ra. Hầu như tất cả tù nhân đều mắc chứng phù thũng hoặc suy dinh dưỡng. Đó là hình ảnh tổng quát mà tôi nhìn thấy khi vừa tới Gia Trung.

Đi sâu vào việc đàn áp và khủng bố, tù nhân ở đây bị cộng sản áp dụng rất nhiều biện pháp được che đậy một cách rất khôn khéo, rất khoa học nhưng nồng đờ cay đắng được nhân lên gấp bội so với nhà tù thời Trung Cổ. Những khám lớn của tư bản đã trở thành Địa đàng hạ giới mà các người cải tạo Gia Trung mơ ước được sống. Điều đó chứng tỏ rằng mức độ khủng bố đàn áp về phương diện tinh thần và thể xác mà người tù Gia Trung phải chịu đựng ở mức độ kinh khủng tới đỉnh.

Về tinh thần, biện pháp khủng bố được trại cải tạo Gia Trung áp dụng rất khoa học và rất triệt để.

Ngay từ bước đầu đặt chân tới trại bạn cai tù cộng sản đã áp đặt mặc cảm tội lỗi lên mọi người. Một hai ngày sau khi bước chân tới trại chúng tổ chức cho tù nhân một đợt học tập dài một tháng, được chia ra như sau: 10 ngày đầu ngồi nghe chúng kể tội, bôi lọ, chửi rủa mà chúng che đậy bằng một danh từ rất khéo và rất tử tế "lên lớp". Sau đó chúng tôi có 15 ngày để suy nghĩ và bươi móc, tổ khổ lẫn nhau nhưng được gọi một cách rất tri thức là "tư duy và thảo luận" và 5 ngày sau chốt dùng để viết bản tự thú và thú tội công khai được gọi là "tổng kết đợt học tập".

Sự ép buộc nhận tội (mặc dầu là những tội không có) như thế lâu ngày trong cuộc sống mệt nhọc mòn mỏi đã tạo cho người tù mặc cảm tội lỗi. Lẫn lẫn họ mất hết lòng tự hào, mọi giá trị đạo đức bị xáo trộn vì những giằng co nội tại. Cuối cùng, người cải tạo suy yếu tinh thần sẽ tự coi mình được nhận lãnh ân huệ tha thứ do bọn Cộng sản ban phát. Những buổi "học tập" như thế đã là áp lực đè nặng trên chúng tôi. Chúng tôi trở nên mệt mỏi bức tức trong sự bất lực nhưng luôn luôn phải kìm hãm, che giấu.

Ngoài biện pháp khủng bố bằng cách tạo cho tù nhân luôn luôn bị mặc cảm tội lỗi, chúng tôi còn bị đẩy nằm giữa làn ranh hy vọng và tuyệt vọng.

Trong lúc tuyệt vọng nhất chỉ cần một chút hy vọng

le lối cũng đủ làm ngưng lại những ý định liều lĩnh. Hiếu rờ điều đó nên khi bạn cai tù thấy tình trạng tinh thần trong trại xuống dốc có thể bước vào con đường cùng là gây rối hoặc bạo động, lập tức chúng khôn khéo vỗ an bằng cách tung ra nhiều tin tức có sức hấp dẫn và làm người tù hướng chỉ hy vọng. Ngay cả những tin có tính cách phản tuyên truyền cũng được chúng tung ra miễn sao tình trạng chống đối và bạo động của tù nhân không xảy ra. Thường những tin có sức hấp dẫn người tù nhất như: Trại sắp giải tán tuyệt đại đa số sẽ được tha về, hoặc nổi loạn đến giải thoát ở nơi này nơi kia hay tất cả tù chính trị sẽ bị trục xuất ra khỏi nước. v.v... với những loại tin tức như thế dù người sắp chết cũng phải cố hít không khí để sống. Kết cục chúng tôi lại chạy đua với những hy vọng mong manh đó, sự liều lĩnh tuyệt vọng bị ngăn chặn và thêm một số anh em chống đối có tính phối bỏ bị lộ mặt và bị bắt biệt giam.

Sau vài ngày háo hức với những hy vọng và phấn khởi, thấy tình trạng liều lĩnh không thể xảy ra lập tức chúng tôi lại bị nhân chìm trong hố sâu tuyệt vọng thăm thẳm thường xuyên bằng những đòn thù: Các anh chưa thể về vì chưa "tiến bộ" (thứ tiến bộ không cùng vì không có tiêu chuẩn) hoặc mười, mười lăm năm cải tạo không dài so với lịch sử hay tội lỗi của các anh. v.v... cứ như vậy bạn cán bộ lập đi lập lại còn chúng tôi lại bắt đầu lạng lế sống với nỗi tuyệt vọng không ngày về. Thêm vào đó hoàn cảnh gia đình eo le của mỗi người đã làm tăng sự buồn khổ và thất vọng. Nhiều người đã phát điên phát khùng khi nhận được tin gia đình hoạn nạn hay tan nát. Có những anh bạn quá đau khổ đã bật khóc một cách tự nhiên như một em bé khi nhận được loại tin như thế.

Tóm lại, ở Gia Trung chúng tôi không có quyền hy vọng và tuyệt vọng. Hy vọng thì bị kết án là luyến tiếc chế độ cũ và trông chờ cơ hội. Tuyệt vọng sẽ bị coi là thiếu thiện chí cải tạo, thiếu tin tưởng vào đường lối chính sách. Cuộc sống của chúng tôi chỉ còn là một chuỗi buồn thảm trộn lẫn trong những hy vọng bèo bọt. Tinh thần luôn bị căng thẳng và bất ổn. Đời sống kiểu mẫu tốt nhất Cộng sản đặt ra cho chúng tôi là đứng suy nghĩ một thứ gì khác ngoài chuyện ăn ỉ làm nhiều như một con trâu và chỉ có như vậy chúng tôi mới được an ổn mà thôi.

Song song với các biện pháp khủng bố việc theo dõi tư tưởng, lời nói hành động ở Gia Trung rất gắt gao. Chúng tôi chỉ được phép nghĩ, nói và làm theo những gì đã được nhốt nhét. Khi thất lộ một chuyện gì đó không phải là những món đồ cộng sản đã thối cho và nếu người mình muốn thất lộ không chắc chắn có cùng chí hướng thì đó chỉ là điều dại dột, vì khi bị phát hiện lời nói, việc làm có tính cách dị biệt với chế độ chắc chắn người đó sẽ bị kết tội phản động, bị tra tấn, biệt giam và kể cả việc xài luật rừng.

Đề theo dõi chúng tôi, ngoài một số chó săn chúng gài trong hàng ngũ tù nhân (những tên mang dòng máu hèn hạ, bội phản) Chúng còn có đội ngũ đồng đảng cai tù rất nham hiểm đội lốt mỹ tửu quân giáo. Những tên này bình thường tỏ ra rất hiền từ gần gũi để theo dõi nhưng khi tìm ra được những thành phần có tư tưởng hoặc hành động phản động trong anh em tù nhân, lập tức chúng trở mặt đánh ác và hiện nguyên hình một tên cán bộ có "đạo đức cách mạng" thực sự. Vì vậy lúc nào chúng tôi cũng cảm thấy tai họa, hình phạt gần kề và đang rình rập lẫn khuất chung quanh.

Vì hiệu năng và phạm vi của biện pháp khủng bố tinh thần rất rộng lớn nên Cộng sản đã áp dụng rất nghiêm ngặt và triệt để ở Gia Trung. Nó có tác dụng tạo cho đời sống con người luôn luôn bị xáo trộn, bất ổn, căng thẳng và buồn chán. Mục đích của biện pháp nhằm triệt tiêu sự đối kháng, tiêu hao lẫn mòn và vĩnh viễn sự minh mẫn, biến con người trở thành con thú hay sợ sệt, e dè. Đó là những cái mà ngành trại giam cộng sản Hà Nội mong muốn như vậy.

Còn về thể xác những biện pháp trừng phạt đầy dọa đều được nguy trang kín đáo. Tất cả đều được che đậy bằng vẻ tử tế nhân hậu nhưng thực chất rất cay độc, nhục nhằn, ngấm ngấm và liên tục.

Trong đời sống con người ăn và ở là hai điều kiện tối cần. Nhà giam chúng tôi ở là loại nhà xây cất kiên cố, tường gạch mái ngói đỏ, cửa được sơn phết đẹp đẽ. Dưới thêm nhà là một hàng bông kiếng, trước sân là một vườn hoa lớn, hoa nở bốn mùa. Đó là công trình chăm sóc lao khổ của các tù nhân phải kiêng nước từ các khu canh tác xa đem về tưới tắm. Trong phòng hai hàng sập gỗ thay giường nằm được chúng tôi lau chùi sạch sẽ vì chỗ nằm đã trở thành một thứ gia sản của chúng tôi tại nơi đây. Nó được đánh giá tuy theo mức độ của sự thuận tiện.

Nhìn về bên ngoài khung trang của ngôi nhà, khách tới thăm, nhất là khách Tây Phương, sẽ nghĩ rằng đây là khu cư xá độc thân lý tưởng hoặc những người ở đây đều được đối xử tử tế. Nhưng nếu chịu khó bước vào trong nhà người ta mới có thể thấy rõ sự thâm độc của cách đối xử được gói trong cái vỏ khung trang ấy. Trong phòng giam, nơi chúng tôi ở, luôn luôn nặng mùi phân và nước tiểu bởi cầu tiêu chỉ là hai cái giá đan bằng tre lót lá chuối. Nước phân chảy lênh láng ra nền nhà cầu và lưu cữu nhiều năm. Thêm vào đó cầu tiêu không được che đậy gì cả. Người ta có thể đứng ở bên ngoài kiểm soát người đang đi cầu một cách dễ dàng không sót một thứ gì.

Ngoài cái khổ của mùi phân, mùi nước tiểu và khi đi cầu ngồi xổm để bạn cai tù kiểm soát để dâng chúng tôi

còn bị quấy nhiễu bởi bọn rệp. Cứ qua một đêm, sáng dậy chúng tôi có thể bắt từ 20 đến 30 con rệp nằm ở mếp mùng. Chúng tôi không có cách nào để trừ rệp vì không có thì giờ trống và không được cấp phát thuốc diệt côn trùng. Tất cả các loại độc được đều bị cấm sử dụng vì sợ tù nhân lạm dụng để tự tử. Việc sợ tù nhân cải tạo tự tử không có nghĩa là do lòng thương xót những người cải tạo, mà chỉ vì bọn cộng sản sợ việc tự tử gây tác hại phản tuyên truyền, cũng như làm hao tổn sức lao động mà chúng đang khai thác trên đám người khôn cùng này. Một lần chun vào găm sập để bắt rệp tôi còn sợ mồi. Dưới găm là một vùng đen mun vì rệp nằm xếp lớp. Chúng tôi khổ sở nhất là những đêm vừa đổi chỗ nằm vì rệp lậ hơi lên "tổng tấn công" suốt đêm. Những đêm như vậy giấc ngủ thật chập chờn trằn trọc và gãi sốt suốt đêm. Sáng hôm sau đi lao động chúng tôi lao đao trong sự mệt mỏi.

Ở Gia Trung chỉ có ba thành phần được no béo khỏe mạnh là bạn cán bộ coi tù, gia súc và rệp. Còn người bị cải tạo đã gây càng ngày càng gây thêm vì sự bóc lột và việc cho ăn uống thiếu thốn của trại giam.

Ngày xưa cổ nhân nói: "miếng ăn là miếng nhục". Nhưng anh em trong trại cải tạo cái nghĩa bằng một nghĩa rất đen: miếng ăn là miếng nhục mà miếng nhục là miếng thịt. Miếng thịt ở Gia Trung là giặc mở vì đại nhất đối với chúng tôi. Một năm chúng tôi chỉ được trại cho ăn thịt một vài lần vào những dịp lễ lớn hoặc ăn để trình diễn khi có khách ngoại quốc đến thăm. Trước ngày được ăn thịt chúng tôi phải học tập để nghe sĩ vả, kiểm thảo, thú tội có khi kéo dài cả hai tuần lễ. Đến khi lãnh được miếng thịt nó lại không lớn hơn hai ngón tay. Đó là sự thù lao do lòng "nhân đạo" của cộng sản Hà Nội đền bù cho những ngày học tập đầy cực nhục của chúng tôi. Đó là miếng "nhục" thơm ngon và mật ngọt của thiên đường cộng sản đã ban phát cho chúng tôi vào những dịp hân hoan của chúng.

Sự thèm thường thịt đã trở nên rất trầm trọng trong đời sống mọi người cải tạo. Có những lần chúng phản công chúng tôi lên chế củ ở nhà bếp cơ quan (nhà bếp của bạn công an cai tù) chúng tôi thấy bạn cán bộ nhà bếp khui những thùng thịt hộp mang nhãn hiệu của nhiều nước như Hòa Lan, Đan Mạch, Na Uy. v.v... và xài một cách phi phạm. Những thùng đồ hộp này được viện trợ nhân đạo cho đồng bào bảo lụt qua cơ quan Hồng Thập Tự Quốc Tế và cơ quan Caritas Công Giáo. Nhưng lòng nhân đạo đó đã không bao giờ xoa dịu được những thương đau của nạn nhân bảo lụt, mà ngược lại, thế giới bên ngoài đã vô tình để lòng nhân đạo của mình vô hiệu hóa bạn người tàn bạo. Những bộ mặt phản chiến ngu xuẩn họ đã không đủ thông minh để nhận thấy điều đó hoặc họ đã thấy nhưng lờ đi để cho bạn gây tội ác Hà Nội cướp đi tất cả sự giúp đỡ dành cho nạn nhân. Họ là kẻ đồng lõa với tội ác vì đã im lặng, không thẳng thắn tranh đấu khi bạn Hà Nội dùng những viện trợ nhân đạo để nuôi dưỡng hệ thống cai tù khổng lồ và đội quân hùng mạnh để xâm lăng các nước láng giềng.

Một lần thấy chúng vút 1/3 hộp thịt trong đồng rác. Một anh cải tạo đã mon men lại moi lên và cất dấu trong người với ý định đem về ăn. Việc làm đó đã bị tên quản giáo phát giác và ngay chiều ngày hôm đó anh bạn cải tạo đã bị đem đi cùm ở nhà kỷ luật hai tháng. Lý do bị hai tháng cùm rất đơn giản anh ta bị ghep vào tội vi phạm nội qui: ăn đồ sống xít, dờ bẩn và hành động bôi bác chế độ.

Không có thịt trong bữa ăn. Các tù nhân cải tạo đã tự tìm nguồn protein ở trên rầy nơi chúng tôi canh tác. Bất cứ một sinh vật nào ăn được nằm trong khu vực canh tác cũng khó thoát khỏi tầm tay của các tù nhân cải tạo. Từ chuột, rắn rết, cóc nhái, đến cào cào châu chấu, sâu gỗ (thường được chúng tôi gọi đùa là con đống) chúng tôi đều bắt hết. Khi bắt được con chuột hay con rắn. v.v... chúng tôi tìm cách nướng và ăn một cách lén lút. Đôi khi có những sinh vật có thể ăn sống được thì cách nhanh và gọn nhất là ăn sống. Cũng nhờ những sinh vật này mà nhiều người vẫn giữ được sự sống.

Trong bữa ăn hàng ngày thực phẩm chính của người Việt là gạo. Một người không làm việc thường tiêu thụ khoảng 19 đến 21 Kg gạo một tháng chưa kể đến thêm vài Ki-lô thịt cá. Ở Gia Trung chúng tôi phải lao động rất cực nhọc nhưng chỉ được ăn tiêu chuẩn 15 Kg gạo. Trên nguyên tắc là 15 Kg gạo nhưng thực tế chúng tôi phải ăn đến hết 60% khoai, ngô, sắn. Số 40% gạo còn lại chúng trích khẩu phần của mỗi người: nửa Kg gạo để nuôi heo, nửa Kg trừ hao hạt ở kho và nửa Kg để bồi dưỡng cho cán bộ. Còn lại số gạo thực sự đi vào dạ dày chúng tôi lác đác như chó chiêu.

Tiêu chuẩn 15 Kg thực phẩm một tháng kiểu đó cũng chưa phải là mức tương đối an toàn. Nếu một cải tạo vi phạm điều gì đó hoặc không đủ sức làm việc hằng hái mà chúng gọi là "lao động trâu lười" tiêu chuẩn đó sẽ bị hạ xuống 9 Kg một tháng.

Trong số các loại thực phẩm độn thế gạo mọi người đều ngoa ngán và rất sợ ăn độn bằng củ mì. Ăn củ mì, nhất là củ mì kỹ nghệ, triển miên với nước mắm "sỉn" (3Kg mắm ruốc quây với nước muối cho cả ngàn người ăn) làm ruột gan chúng tôi nóng cồn cào. Thêm vào đấy lượng Cyanur (độc chất) trong mì kỹ nghệ khá cao. Người ta tính rằng cứ lấy chất độc Cyanur trong 5 Kg mì kỹ nghệ dùng một lúc có thể làm chết người. Sự độc hại của mì kỹ nghệ đã gây cho chúng tôi những triệu chứng như khi chột bụng cũng là lúc phân đa ra quần vì không chủ động được cơ vòng hậu môn hoặc ngất xỉu một cách đột ngột và

những biến chứng khác như mất mồi, suy yếu về đường tiêu hóa. Thực phẩm quá thiếu thốn chúng tôi phải lén lút tìm những loại cây lá có thể ăn được để thôn cho dạ dày để trấn an còn đói. Những những loại rau đó mang vào trại rất khó khăn. Nguồn thức ăn đơn quen thuộc và thuận tiện nhất của chúng tôi là vườn hoa trước sân phòng giam. Chúng tôi đã "xâm lăng" vườn hoa và đã tìm ra rất nhiều loại bông kiếng có thể ăn được.

Chiều tối đến sau một ngày lao động mệt nhọc chúng tôi bị nhốt trong căn phòng chật hẹp. Sau giờ kiểm thảo chúng tôi có một khoảng thời gian ngắn rảnh rỗi trước giờ đi ngủ. Đây là lúc còn đói tích lũy thâm niên bắt đầu hoành hành làm khổ chúng tôi. Đầu óc chúng tôi mở màng đến đủ thứ món ăn. Tưởng tượng và thèm thuồng. Để trấn an dạ dày chúng tôi thưởng mỗi một anh bạn cái tạo biết nấu nướng kể lại cách làm những món ăn cho đỡ thèm. Chúng tôi thường gọi đó là giờ ăn hàm thụ. Đôi lúc người kể những món ăn đã xuất thân diễn những động tác làm món ăn và ném ném như thật khiến mọi người ngồi nghe đều nuốt nước miếng. Khi đi ngủ đầu óc chúng tôi nghĩ quanh quẩn đến thức ăn của những con heo ở khu thâm nuôi. Chúng tôi thèm được ăn và sống phè phỡn như... Đôi sống của chúng tôi đang từ từ yếu kém thấp hèn hơn một con heo.

Nói chung trong hầu hết các trại cải tạo, điều hạnh phúc gần gũi nhất mà mọi tù nhân cái tạo mong mỏi đó là được gia đình thăm nuôi. Không còn cái gì sung sướng hơn là được gia đình đến thăm nuôi vì vừa được gặp lại người thân sau thời gian dài chia cách, vừa được ăn no ít bữa do phần quà gia đình đem lại. Nhưng đây cũng là dịp để bọn cán bộ tha hồ hạ nhục người tù cải tạo. Điều lệ thăm nuôi qui định rằng 2 tháng sẽ được thăm một lần, mỗi lần 15 phút gặp mặt và được nhận là 15 Kg quà. Đó là nguyên tắc nhưng trong thực tế mấy ai đã được hưởng sự qui định đó.

Thời gian tôi bị giam ở Gia Trung, xe Sài Gòn Pleiku chỉ có 2 chuyến một tuần. Vé bán ưu tiên cho công nhân viên nhà nước. Còn dân và thân nhân cải tạo phải mua vé chợ đen. Một lần đi thăm là một lần vất vả và tốn kém nên đối với những gia đình khá giả cũng chỉ lên thăm khoảng 4 tháng một lần. Còn những gia đình trung bình phải 7 hoặc 8 tháng mới đi thăm thân nhân cái tạo một lần. Có rất nhiều người từ ngày đến Gia Trung suốt mấy năm trước chẳng có ai thăm nom cả.

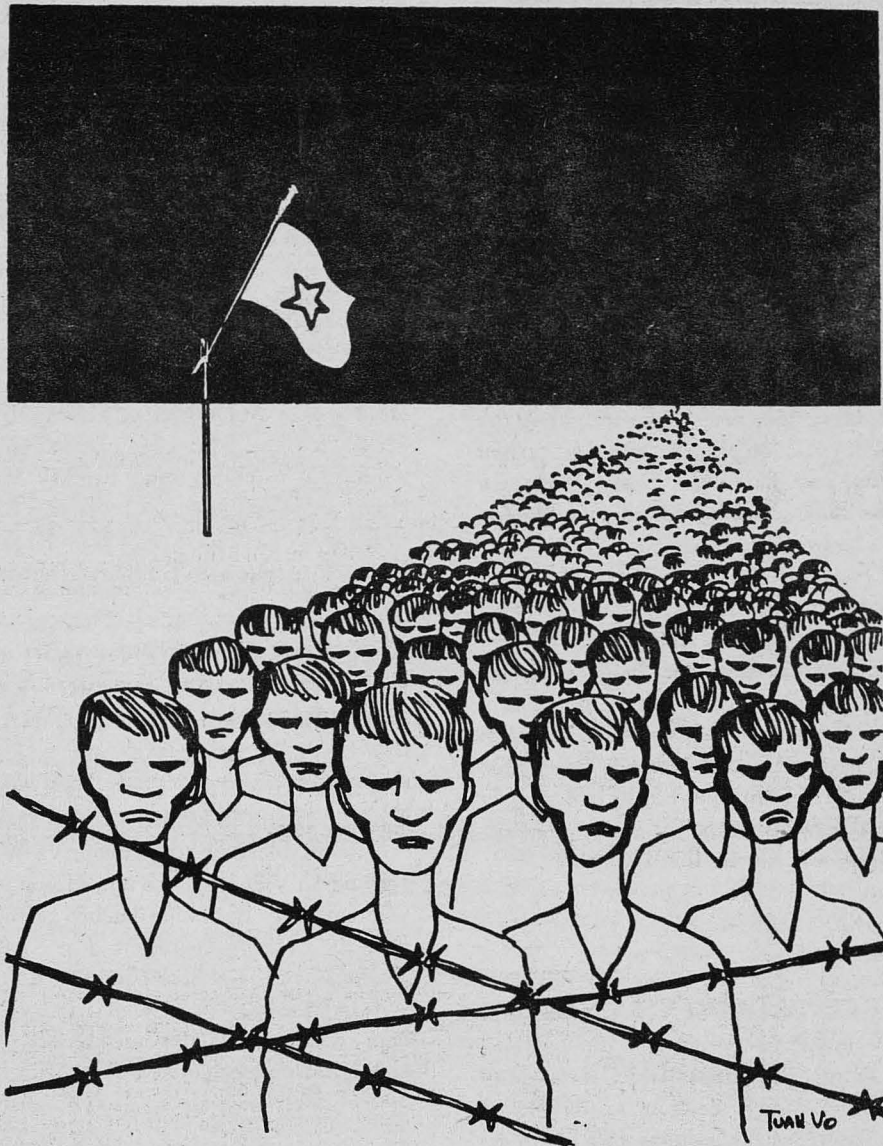
Việc thăm nuôi thật hiếm hoi nhưng chẳng bao giờ được qua đi một cách hoàn hảo êm xuôi nhưng nó tùy thuộc vào sự vui buồn của những tên cán bộ phụ trách tiếp tân. Lúc vui chúng cho gặp mặt gia đình 15 phút khi buồn có thể hai hoặc ba phút. Cơ những anh cái tạo làm chúng gai mắt nên chỉ được đến nhận quà và không được tiếp xúc với thân nhân. Trường hợp vi phạm kỷ luật sẽ không được nhận quà cũng như không được phép gặp mặt. Ở vào tình trạng như thế nếu thân nhân khéo năn nỉ, để tỏ lòng nhân đạo chúng dẫn người bị phạt kỷ luật để thân nhân nhìn mặt nhưng hai bên đứng cách xa nhau trên tấm thước. Bọn cai tù vẫn tự hào rằng chúng làm như thế nhân đạo hơn nhà tù của Tư bản.

Tiêu chuẩn 15 Kg là tiêu chuẩn ít anh cái tạo nào đạt được. Thường thì chỉ được nhận năm, bảy Kí-lô nhưng trước khi mang được vào trại phải qua một đợt khám xét rất gắt gao của bọn công an trực trại. Tất cả đồ ăn đều bị chặt, bị đục, bị sổ tung thành một mớ hỗn độn. Những món quà nào mà chúng thích hoặc làm chúng gai mắt sẽ bị vin vào vi phạm điều này điều kia và sẽ bị tịch thu thẳng tay.

Trước ngày thăm nuôi, bao nhiêu dự tính sẽ nói với gia đình đều được chúng tôi chuẩn bị sẵn. Nhưng khi gặp mặt với mấy phút phù du ngắn ngủi, với biết bao nhiêu ngỡ ngàng xúc động và nhất là sự có mặt của tên cán bộ tiếp tân ngồi lù lù trước mắt đã làm chúng tôi không nói được gì ngoài vài câu nói bâng quơ.

Việc cho phép gia đình thăm nuôi thân nhân cái tạo thực sự nhằm vào hai mục đích. Một là để tuyên truyền rằng chúng đối xử tử tế với tù nhân, mặt khác chúng bắt gia đình phải đóng góp việc nuôi nấng tù nhân qua việc cho quà. Đó là hai thâm ý mà ngành trại giam đã áp dụng việc thăm nuôi trong các trại cải tạo.

Ăn thì ít và hầu như toàn loại thực phẩm gia súc nhưng làm thì trại cải tạo bắt chúng tôi phải làm nhiều. Đội tôi 34 người nhưng phải đảm trách canh tác 19 mẫu ruộng trồng khoai, bắp, sắn, đậu. Việc canh tác hoàn toàn làm bằng tay và không có một thứ máy móc nào hỗ trợ. Một tuần lễ làm việc 6 ngày và nghỉ ngày chủ nhật. Thường thì ngày chủ nhật chúng tôi cũng không được yên ổn nghỉ ngơi. Hầu như các chủ nhật chúng tôi bị ép buộc đi làm thêm những được gọi một cách hoa mỹ là ngày Lao Động Xã Hội Chủ Nghĩa. Nếu không lao động xã hội chủ nghĩa chúng lại tổ chức các cuộc kiểm tra đồ đạc để xét bắt tất cả những đồ đạc liên quan đến sắt thép hoặc sách báo hoặc trong ngày có vài cuộc tập họp điểm danh bắt thưởng. Còn ngày thường chúng tôi phải lao động ngoài trời 8 giờ, tối có hai giờ ngồi học tập rút kinh nghiệm. Trong giờ lao động tên cán bộ quản giáo đi theo kè kè để mất rình mò và chấm điểm. Những ai làm việc chậm chạp ẻo oải sẽ bị hạ tiêu chuẩn mức ăn xuống còn 9 Kg thực phẩm một tháng và bị phê bình kiểm thảo. Vì vậy muốn dạ dày khỏi bị lép, muốn khỏi bị phiền nhiễu về việc phê bình kiểm thảo mọi người phải cố gắng làm hằng hái khi thấy bị tên quản giáo rình mò.

Trên những khu rẫy bát ngát xanh tươi, mồ hôi và sự khốn khổ của anh em cái tạo đã trộn lẫn trong từng nắm đất, trên từng gốc mì, gốc khoai. Tình trạng anh em chúng tôi đang lao động bị kiệt lực ngất xỉu xảy ra rất thường xuyên và trở thành chuyện nhàm chán trước cặp mắt đung đung của những tên công an coi tù.

Thông thường mỗi lần có người bị ngất xỉu chúng tôi sẽ diu dặt nằm vào một góc nào đó và dùng dầu nóng xoa bóp cấp cứu. Công việc này phải làm thật nhanh vì bị tên quản giáo hối thúc trở về vị trí lao động khổ sai của mình. Nhìn người bị ngất xỉu nằm chơ vơ một mình như thân củi mục chúng tôi thường nghĩ về cuộc đời và thân phận khốn cùng của mình. Có thật cuộc sống như vậy là quý giá, là đáng sống không? Liệu chúng tôi có thoát khỏi số phận bị bạc đãi như một con chó ghẻ của anh bạn xấu số kia không?

Một lần, cũng vẫn cảnh người bị ngất xỉu như mọi ngày. Tên cán bộ hung hăng đuổi tất cả tù cải tạo về chỗ làm không cho ai cấp cứu giúp đỡ người bị ngất xỉu. Tất cả đội cải tạo chúng tôi cảm cúi làm việc trong không khí im lặng ngột ngạt. Sự căm thù tức nghẹn lồng lên trong đôi mắt mọi người. Hơn một giờ sau, tới giờ giải lao, anh đội trưởng cái tạo mon men lại gần thăm chúng anh bạn đội viên khốn khổ nhưng anh vội la kinh hãi và báo cho mấy tên cán bộ đang ngồi xúm xít bồi dưỡng biết rằng người ngất xỉu đã chết. Mấy tên cán bộ chạy từa đến coi. Chỗ ngồi giải lao của anh em cái tạo trở nên nhốn nháo và có vẻ mất trật tự. Lập tức mấy họng AK 47 của mấy tên cán bộ quản chế hướng về chỗ chúng tôi nổ mấy phát thị uy, ép buộc chúng tôi phải ngồi xuống tại chỗ và giữ im lặng. Trong cái im lặng đầy cảm giận và buồn bã phủ kín nặng nề trên đám người khốn cùng, chúng tôi nghe rõ tiếng chép miệng lạnh nhạt của tên cán bộ quản giáo nói một cách tình khô với mấy tên cán bộ quản chế:

- Minh tưởng nó không đến nỗi nào. Ổi dào! thì cũng đáng kiếp.

Cái chết của một anh cái tạo ngất xỉu trong lúc đang bị ép buộc "lao động vinh quang" đã có tác dụng mạnh mẽ trong chúng tôi. Mọi người đều nghĩ về cái chết và nhìn vào thân phận mình. Tất cả trở nên xao xuyến, hoang mang và tuyệt vọng. Để biện minh và bào chữa tội ác, vài ngày sau trại đã công bố rằng anh bạn xấu số của chúng tôi đã cái tạo tiến bộ và nếu còn sống chắc anh ta sẽ được tha về trong dịp lễ lớn sắp tới.

Trước cái chết của anh bạn cùng đội, lúc đó chúng tôi mới thấm thía câu tiên tri của anh em trại cải tạo Long Giao.

"Long Giao đi để khó về
Khi đi áo ấm khi về áo quan"
Đường về của Gia Trung còn gai góc gập vạ lần ở Long Giao.

Ngoài những cái chết lai rai vì bệnh tật, vì tai nạn lao động, hoặc trốn trại bị bắn có lẽ người ta không được phép quên sự đầy dọa của nhà kỷ luật Gia Trung.

Khu phòng kỷ luật của Gia Trung luôn ở cách biệt với khu giam tập thể và có tường rào kín đáo. Bên ngoài phòng kỷ luật rất khang trang đẹp đẽ cũng có vườn bông và mười cái ghế. Nếu khách ngoại quốc đến đây sẽ mỉm cười vì nghĩ rằng tù nhân vi phạm kỷ luật cũng được đối xử

nhân ái tử tế và người vi phạm kỷ luật có vẻ vẫn được thông dong ra ngắm cảnh. Chỉ khi vào nhà kỷ luật rồi người ta mới thấy cái cay đắng tàn bạo của cái vỏ bề ngoài ấy.

Những người bị nhốt kỷ luật không có mừng mên, không được mặc quần áo ngoài trừ chiếc quần đùi để che những cái bó buộc phải che. Với thời tiết lạnh buốt như Pleiku, lại đói ăn, người bị nhốt sẽ cảm thấy lạnh khủng khiếp đến mức độ nào. Một ngày người bị giam chỉ được ăn một miếng chén cơm nhỏ với nước muối và nửa lít nước uống. Đi tiêu đi tiểu vào một cái thùng nhỏ để ở góc phòng. Có nhiều phòng thùng đựng bị rò nên nước phân và nước tiểu chảy đầm đìa ra chỗ nằm.

Người bị nhốt vì kỷ luật luôn luôn bị công chân dính vào tường bằng một công sắt. Tội vi phạm nội qui bình thường có thể bị công từ 14 ngày đến 3 tháng. Vi phạm nội qui trầm trọng hoặc tội phản động, chống đối sẽ bị công từ 3 tháng đến vô thời hạn. Tội nhẹ bị công một chân, tội nặng sẽ bị công hai chân. Những tội phản động có tính cách rộng lớn hoặc tội làm mất an ninh trật tự trong trại nhà kỷ luật lại trở thành nơi tạm giam vì chỉ ít lâu sau đó anh ta không còn có cơ hội gặp lại bạn bè và vĩnh viễn rời khỏi vùng ánh sáng mặt trời. Chúng xài luật rừng với những người anh em này.

Những buổi lao động sáng hoặc chiều, sau khi các đội cải tạo đi ra ngoài làm rẫy hết, những bệnh nhân bị nhốt trong phòng có thể nghe văng vẳng tiếng la thảm thiết vang ra từ khu nhà kỷ luật. Đó là những giờ dợt võ của những tên cán bộ trực trại và quản chế. Chúng dùng những người tù này như những mục tiêu để tập dợt. Nhưng khi hết giờ lao động, tù nhân lục tục từ rẫy trở về trại cũng là lúc bọn cán bộ trực trại, quản chế nghỉ tay và khu nhà kỷ luật lại trở lại về bình thường như không có gì xảy ra. Những mục tiêu để bọn cán bộ dùng tập võ như thế thường là các anh cái tạo bị ghép tội phản động.

Với một thứ kỷ luật gắt gao, tàn bạo và gai góc của nhà kỷ luật, hầu như các anh em bị giam sau 14 ngày khi được thả ra khu giam tập trung thường đi không vững, có người phải đi. Một số lớn được thả ra sau 3 tháng thường phải nằm bệnh một thời gian dài. Chúng tôi chưa thấy người nào nằm trong nhà kỷ luật quá một năm mà vẫn giữ được sự sống.

Đó là những nét chấm phá về Gia Trung và nó là những gì quen thuộc hàng ngày với những người bị giam giữ nơi đây. Chỉ những người nằm trong vòng kim toà của nó mới thấy chiều sâu tàn ác đã được che đậy.

Tôi muốn viết về Gia Trung bằng chính phần đời trẻ trung của tôi đã chôn vùi nơi đó. Tôi viết với ước mơ đem lại phần nào chút dịu mát của thế giới bên ngoài để bạn bè tôi còn bị giam hãm nơi đó có một chút hy vọng và có một phút được sống làm người. Tôi mong mỗi thế giới bên ngoài hãy tỉnh dậy, thoát ra khỏi giấc ngủ mê mà bọn cầm quyền Hà Nội đang ru ngủ bằng sự tuyên truyền lừa bịp.

Làm thế nào để xóa đi những vết đau khôn cùng như ở Gia Trung? Chỉ có sức mạnh Phù Đổng của Kháng Chiến toàn dân mới có thể làm được. Trong sự hạn hẹp nhỏ bé của năng lực mỗi người chúng ta hãy góp gió làm cơn bão Kháng Chiến ào ạt bể gãy hệ thống bạo tàn cộng sản. Tôi sẽ nhớ mãi Gia Trung vết đau khôn cùng

SINH HOẠT NGƯỜI VIỆT

BẠCH THƯ TỔ CÁO SAI LÂM THIÊN LỆCH CỦA PHIM: VIET NAM A TELEVISION HISTORY.

Sau khi chiếu loạt phim nhan đề: Viet Nam A Television History, cộng đồng Việt Nam trên khắp thế giới đã phản ứng dữ dội và cuốn phim được gọi là "tài liệu lịch sử của Việt Nam" này. Đồng bào đã tố cáo sự thiên lệch, bóp méo, thiếu chính xác của bộ phim mà phần lớn tài liệu được cung cấp bởi cộng sản.

Những người bạn ngoại quốc như nhà văn James Banerian cũng đã có phản ứng không kém mãnh liệt. Ông đã viết nhiều lá thư phản đối nhà sản xuất bộ phim nêu rõ sự sai lầm ấu trĩ và tính chất tuyên truyền của bộ phim. Ngoài ra nhà văn James Banerian đã cùng với một số thân hữu bạn bè chuẩn bị công bố một cuốn bạch thư nhằm nói lên chính nghĩa sáng ngời và bản chất hiếu hòa của dân tộc ta đồng thời vạch rõ những âm mưu bôi lọ lịch sử Việt Nam và đề cao tội ác của bộ phim.

Mọi sự đóng góp, ủng hộ xin liên lạc với:

James Banerian
3340 Central Ave.
San Diego, Ca 92105

TIN SINH HOẠT CỘNG ĐỒNG VIỆT NAM TẠI OTTAWA-HULL, CANADA.

Theo nguồn tin từ Hội Người Việt Ottawa-Hull (Canada) cho biết cộng đồng Việt Nam tại đây đã có nhiều sinh hoạt tập nập trong những ngày cuối năm 1983 và đầu năm Giáp Tý như sau.

Ngày 15-12-83 vừa qua, một buổi lễ phát quà Giáng Sinh tại nhà thờ Arthur vào lúc 16 giờ. Trong dịp này các trẻ em Việt Nam và các sắc tộc khác đã được phát quà Giáng Sinh trong bầu không khí thật vui vẻ.

Hội Phật giáo Việt Nam Gia Nã Đại tại Ottawa đã làm lễ kỷ niệm một năm thành lập chùa Từ An. Nhiều đồng bào Phật tử từ khắp nơi đã về tham dự.

Hội Sinh Viên Việt nam tại Đại học Ottawa đã tổ chức bầu cử Ban chấp hành mới niên khóa 84-85 vào ngày 19-1-84. Chủ tịch tân Ban chấp hành là anh Phạm Khắc Liêm.

Lớp học Việt ngữ Tây Sơn do người Việt Ottawa phụ trách được chuyển đến địa chỉ mới là Trung Tâm Cộng Đồng McNabb số 180 đường Percy-Ottawa, Canada, kể từ ngày 2-1-1984.

Hội Người Việt Ottawa-Hull vừa bầu xong ban chấp hành mới vào ngày 8-1-1984 với ông Nguyễn Tường Vũ là Chủ tịch.

CÂY MÙA XUÂN CHO TRẺ EM KHÔNG THÂN NHÂN TẠI HOA THỊNH ĐỐN, HOA KỲ.

Chương trình vận động cứu trợ trẻ em không thân nhân đã tổ chức một buổi Cây Mùa Xuân cho các trẻ em Việt Miên Lào vào ngày 4-2-84 tại trường Kenmore, Arlington, Virginia, Hoa Kỳ.

Chương trình gồm có: Lễ Tổ Tiên và chúc thọ các vị cao niên, múa lân, văn nghệ xuân, tiệc trà.

Được biết chương trình vận động cứu trợ trẻ em không thân nhân đã được thành lập vào tháng 9 năm 1983 do sự hợp tác của Tổng Hội Phụ Nữ Diên Hồng Hải Ngoại phối hợp cùng các đoàn thể tổ chức khác tại vùng Hoa Thịnh Đốn và phụ cận. Phối hợp viên của chương trình là Bà Phạm Lệ Trinh, Chủ tịch Hội Phụ Nữ Diên Hồng Hải Ngoại.

HỘI CHỢ XUÂN GIÁP TÝ TẠI CALIFORNIA HOA KỲ

Cùng với đồng bào khắp nơi trên thế giới, đồng bào Việt ty nạn tiểu bang California Hoa Kỳ đã tổ chức hội chợ mừng Xuân Giáp Tý tại khắp nơi, từ San Diego tới Santa Ana, đến Los Angeles, Pomona, San Jose...v.v...

Đặc biệt năm nay tất cả các hội chợ được tổ chức ngoài chủ đích bảo tồn văn hóa cổ truyền và phát huy truyền thống dân tộc, đồng bào còn đặt trọng tâm hướng về quê hương dân tộc.

Tại Los Angeles, hơn 50 hội đoàn người Quốc Gia đã cùng nhau tổ chức hội chợ vào ngày 29 tháng 1 năm 1984 tại trường đại học Los Angeles Community College, từ 7 giờ sáng đến 7 giờ tối.

Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam miền Nam Cali cũng đã phối hợp cùng các hội đoàn Quốc Gia tổ chức hội chợ Tết tại Westminster Community Center, Westminster.

Cộng đồng Công Giáo tại Orange County cũng tổ chức đại hội Xuân Giáp Tý vào lúc 2 giờ chiều tại thành phố Garden Grove.

Tại Pomona, Cộng đồng ty nạn cũng đã tổ chức hội chợ vào ngày Chủ nhật 29-1-84 tại trường James Madison từ 10 giờ sáng đến 10 giờ đêm.

Tại San Jose, cộng đồng ty nạn tại Bắc Cali cũng đã hân hoan đón mừng xuân mới trong chiều hướng luôn luôn không quên đất nước và dân tộc, nhất là cuộc đấu tranh của toàn dân ta hiện nay. Các hội đoàn trong Liên Hội Người Việt Quốc Gia đã chứng tỏ tinh thần đoàn kết cao độ, tổ chức thành công chợ Tết với gần 30 ngàn người tham dự kể cả những người bạn Mỹ, Mễ, Đại Hàn, Trung Hoa v.v... Giữa sân hội chợ là tâm biểu ngữ lớn "Chào Mừng Đại Phát Thanh Việt Nam Kháng Chiến" do thành bộ San Jose thực hiện là một hình ảnh đặc biệt của chợ Tết năm nay.

ĐOÀN THANH NIÊN QUỐC GIA YẾM TRỢ KHÁNG CHIẾN VÙNG KITCHENER & WATERLOO KỶ NIỆM MỘT NĂM THÀNH LẬP

Vào ngày 24-12-83 vừa qua, đoàn Thanh Niên Quốc Gia Yểm Trợ Kháng Chiến vùng Kitchener và Waterloo, Canada đã làm lễ kỷ niệm 1 năm thành lập.

Được biết vùng Kitchener và Waterloo có khoảng 1500 người Việt ty nạn cư ngụ đã góp phần vào công cuộc yểm trợ công cuộc chiến đấu bên quê nhà với sự hoạt động tích cực của Ủy Ban Yểm Trợ Kháng Chiến và đoàn Thanh Niên Quốc Gia Yểm Trợ Kháng Chiến.

Buổi lễ bắt đầu lúc 6 giờ chiều và kết thúc lúc 11 giờ đêm trong một bầu không khí hết sức tưng bừng phấn khởi. Mọi người đều cảm thấy hân diện vào một công việc mà 50 triệu đồng bào đau khổ bên quê nhà đang mong đợi.

LỄ TỔ TIÊN VÀ TẾT CỘNG ĐỒNG NHÂN NGÀY ĐẦU NĂM TẠI HOA THỊNH ĐỐN.

Vào ngày mừng 3 Tết vừa qua, cộng đồng Việt Nam tại vùng Hoa Thịnh Đốn Hoa Kỳ đã tổ chức Lễ Tổ Tiên tại Hội trường Kenmore, Arlington.

Cụ Linh Quang Viên đại diện hội người Việt Cao Niên đã đọc bài diễn văn khai mạc. Nhiều nghi thức cổ truyền đã nói lên lòng biết ơn của con cháu đối với các đấng tổ tiên, các anh hùng dân tộc.

Tham dự buổi lễ, người ta thấy có nhiều vị lãnh đạo các tôn giáo, các hội đoàn quốc gia và đồng bào mọi giới. Người ta còn thấy nhiều quan khách Hoa Kỳ trong đó có vị đại diện tòa Bạch Ốc và ông Weisner, Thứ trưởng Bộ Ngoại Giao.

Ngoài ra chợ Tết cộng đồng Giáp Tý cũng đã được tổ chức tại khu Marshall đường số 7, Hoa Thịnh Đốn, để đón tiếp 2000 đồng bào từ các vùng phụ cận đến tham dự. Nhiều gian hàng ăn, bán các món ăn thuần túy quê hương, các gian hàng trưng bày sản phẩm văn hóa Việt Nam. Đặc biệt hàng bán bánh Tôm Cổ Nghi và Thạch Dakao với hàng chữ phía trên: "Vui xuân không quên Kháng Chiến" đã được đồng bào chiếu cố nồng nhiệt. Nhiều gian hàng khác do các hội đoàn tổ chức, cá nhân phụ trách đã tạo thành "một chợ Tết Việt Nam trong lòng thủ đô nước Mỹ".

BAN VĂN NGHỆ ĐẤT VIỆT TẠI PASADENA

Với mục đích để các bạn trẻ thanh niên, sinh viên, học sinh đóng góp tuổi trẻ vào nỗ lực gây dựng một môi trường lành mạnh vui tươi hướng về đồng bào đất nước, tạo cơ hội để những người trẻ trở thành những nhân tài của đất nước sau này, ban văn nghệ Pasadena được thành lập ngày 12-8-82.

Ban văn nghệ Pasadena trong thời gian qua đã thực sự hòa mình vào những sinh hoạt của đồng bào hải ngoại trong tiến trình đấu tranh của toàn dân hiện nay. Những người trẻ Pasadena đã cất cao lời ca tiếng hát trong các dịp Tết Âm Lịch, Tết Trung Thu, lễ ra mắt Ủy ban Yểm Trợ Kháng Chiến, Đại Hội Xuân YTKC 1984, ngày Quốc Hận tại Westminster v.v...

Để đáp ứng với nhu cầu và tình thế mới, Ban văn nghệ Pasadena đã được đổi tên là Ban văn nghệ Đất Việt Pasadena vào tháng 11 năm 1983.

Địa chỉ liên lạc: Nguyễn Trung Nam 430 N. Wilson Ave, Pasadena, CA 91106, USA. Điện thoại: (818) 796-0803.

CHƯƠNG TRÌNH TẾT NGUYÊN ĐÁN TẠI CHÙA GIÁC VIÊN, OKLAHOMA, HOA KỲ.

Tin từ Oklahoma City cho biết Hội Phật Giáo Việt Nam tại Oklahoma đã tổ chức một "chương trình Tết Nguyên Đán" kéo dài nhiều ngày tại chùa Viên Giác.

Chương trình bắt đầu từ 1-2-84 đến ngày 5-2-84 (Tức từ đêm 30 Tết đến mừng 4 Tết). Ngoài ra đại lễ cầu an đầu năm cũng được tổ chức vào ngày 9-2-84. Chủ nhật 12-2-84, có thuyết pháp đầu Xuân. Lễ Thượng Nguyên cũng đã được tổ chức tại chùa vào ngày Chủ nhật 19-2-84 (20 tháng Giêng).

Nhiều tăng ni, Phật tử từ khắp nơi đã kéo về tham dự.

TRUYỀN HÌNH VIỆT NAM TẠI NAM VÀ BẮC CALI, HOA KỲ.

Cộng đồng ty nạn Việt Nam tại Nam và Bắc Cali, Hoa Kỳ vừa thực hiện được chương trình truyền hình Việt Nam để đồng bào theo dõi tin tức và hình ảnh bằng hình ảnh. Hai chương trình truyền hình này được thực hiện do hai nhóm riêng biệt.

Tại Nam Cali, chương trình được phát hình mỗi sáng thứ bảy từ 8 giờ và do một nhóm chuyên viên điện ảnh phụ trách. Buổi phát hình đầu tiên vào lúc 8 giờ sáng thứ bảy 21 tháng 1 năm 1984.

Riêng tại Bắc Cali, một nhóm chuyên viên từ Việt Nam phối hợp với các chuyên viên Hoa Kỳ tổ chức chương trình truyền hình đặt tên là Việt Nam TiVi. Giờ phát hình được ấn định từ 10 đến 11 giờ mỗi sáng chủ nhật. Buổi phát hình đầu tiên là ngày chủ nhật 11-3-1984.

ĐẠI HỘI VĂN HÓA KỲ I TẠI ĐẠI HỌC CALIFORNIA STATE UNIVERSITY, HOA KỲ

Hội Sinh Viên Việt Nam tại đại học California State University, Sacramento (CSUS) Hoa Kỳ vừa tổ chức Đại Hội Văn Hóa Kỳ I vào ngày 11 tháng 2 năm 1983 tại khuôn viên của trường.

Chương trình gồm có:

- Thuyết trình đề tài: sự đối kháng của dân Việt Nam thể hiện qua văn thơ hiện đại do giáo sư Tạ Văn Khôi phụ trách.

- Giải văn chương Việt Nam.

- Đồ vui để học (Văn học, Sử, Địa Việt Nam)

- Giải bóng chuyền.

- Văn nghệ phụ diễn do sinh viên các trường đóng góp, gồm các bài hát ca ngợi quê hương, ca ngợi sức đấu tranh hào hùng của dân tộc.

Gần 200 người đã tham dự Đại Hội Văn Hóa Kỳ I trong bầu không khí hết sức náo nức, phấn khởi. Các sinh viên từ các trường khác, đồng bào tại Sacramento đã thảo luận sôi nổi và đóng góp nhiều ý kiến hết sức xây dựng.

TRƯỜNG VIỆT NGŨ TẠI ÚC

Hội phụ huynh học sinh Việt Nam đã tổ chức nhiều cơ sở dạy tiếng Việt cho con em Việt Nam tại N.S.W (Úc Châu).

Kể từ năm 1980, trường Việt Ngữ tại đây đã phát triển không ngừng, đã góp phần rất lớn vào công việc bảo tồn tiếng Việt và văn hóa Việt Nam. Ba vùng có đồng người Việt cư ngụ là Marrickville, Bankstown và Bonnyrigg đều có cơ sở của trường.

Vào đầu năm 84, trường sẽ giảng dạy tiếng Việt từ lớp vỡ lòng đến lớp ba. Nhiều giáo chức Việt Nam đã tích cực tham gia đóng góp vào công tác giảng dạy, góp phần vào sự thành công của trường Việt Ngữ tại đây.

NGUYỆT SAN DÂN CHÚA THAY ĐỔI ĐỊA CHỈ

Linh mục Việt Châu, SSS, Chủ nhiệm nguyệt san và Giám đốc cơ sở Truyền Thông Dân Chúa vừa thông báo trụ sở mới của Nguyệt san như sau:

1- Địa chỉ Nguyệt San: P.O. Box 13455, New Orleans, La 70185 USA (như cũ)

2- Số điện thoại mới (504) 392-1630

3- Địa chỉ trụ sở Dân Chúa (mới) 2689 Highland Dr - W, Gretna, La 70053 USA.

NHÀ XUẤT BẢN NGÀN LAU TẠI SAN JOSE

Trong cao trào đấu tranh hiện nay, vấn đề bảo tồn và phát huy Văn Hóa Việt Nam cũng được coi là một Mặt Trận hết sức quan trọng.

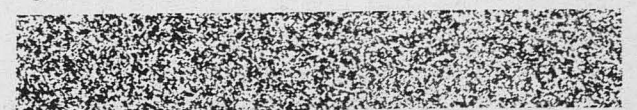
Trong chiều hướng đó, một nhóm bạn trẻ tại San Jose (Hoa Kỳ) sau một thời gian nghiên cứu và chuẩn bị đã thành hình nhà xuất bản. Ngoài ra, Ngàn Lau còn chủ trương xây dựng một phong trào sáng tác có chiều hướng đi lên trong cộng đồng người Việt hải ngoại.

Hiện nay Ngàn Lau đã cho tái bản cuốn Thần Tháp Rùa của Vũ Khắc Khoan, xuất bản cuốn Bông Hồng Cho Mẹ của Đức Chính thuộc nhóm Ngàn Lau.

Trong tương lai với chủ điểm giới thiệu các tác giả mới có nhiều triển vọng, đồng thời gây phong trào sáng tác tại hải ngoại, Ngàn Lau sẽ cho xuất bản nhiều tác phẩm có giá trị như tập thơ "Vườn Lên Từ Đau Thương" của Huy Toàn, "Chim Hót Trong Lòng" và "Thêm Hoàng" của nhà văn Nhật Tiến.

Địa chỉ: 282 N. 1st Street, San Jose, CA 95113, USA.

Buổi ra mắt nhà xuất bản Ngàn Lau được tổ chức vào ngày 18-2-1984 tại địa chỉ trên.

QUỸ YẾM TRỢ KHÁNG CHIẾN

NGƯỜI PHỤ TRÁCH: PHAN VỤ QUANG

VỤ TÀI CHÁNH/ MTQGTNGPVN
5595 E. 7th St. -667
LONG BEACH, CA 90804 — USA

NHỮNG LỜI CHÚC CHÂN TÌNH

Trong số Kháng Chiến tân niên vừa qua trong "Quỹ Yếm Trợ Kháng Chiến" đã phải gác lại một kỳ để nhường chỗ cho các tin tức liên hệ tới đài phát thanh "Việt Nam Kháng Chiến"... Nay hết Tết Tây rồi lại Tết Ta đều đã qua rồi nhưng suốt năm chẳng có lúc nào được nói chuyện Tết Vụ Tài Chánh cũng cảm thấy thiếu thốn, thôi thì xin quý thân hữu cho được đề cập đến chuyện ngày xuân chút đỉnh để bắt đầu năm mới.

Mỗi năm vào dịp này người ta thường chúc nhau không ngoài ý nghĩa của ba chữ: Phúc, Lộc, Thọ. Một người nếu được thụ hưởng đầy đủ cả ba mặt: phúc, lộc, thọ thì còn ước ao gì hơn nữa! Nhưng đó chỉ là lời chúc tụng của những người sống trong một hoàn cảnh không bị xao động bởi các biến cố. Còn người Việt tỵ nạn chính trị ở rải rác khắp nơi trên thế giới, trong lòng luôn ưu tư đến tai họa do loài quỷ đỏ giáng lên dân tộc Việt Nam, thì lời chúc nhau trong dịp Giáng Sinh và Năm mới mang một ý nghĩa sâu sắc và tích cực hơn. Họ chúc nhau làm sao cho ngày giải phóng Việt Nam cho chóng đến, họ cầu nguyện các đấng thiêng liêng thêm sức cho người đang dấn thân đấu tranh với quân thù...

Trong dịp mừng Chúa giáng sinh và mừng Năm mới vừa qua, Vụ Tài Chánh có nhận được nhiều thư chúc mừng, có những thư từ xứ bằng giá Thụy-Điển, Na Uy, có những thư từ miền Nam Mỹ xa xôi như Brasil, Argentina, có những thư từ miền sa mạc gió cát Trung-Đông... Nội dung lời chúc vẫn là một: chúc cho kháng chiến chóng thành công, chúc cho Việt Nam thân yêu chóng trở lại tự do, hạnh phúc. Như lời chúc của chiến hữu TH như sau: "Trong dịp Giáng Sinh 83 và Tết dương lịch 84, tôi kính chúc các chiến hữu một mùa Giáng Sinh và một năm mới đầy chiến thắng. Trong đêm 24-12-83, tôi sẽ đi lễ ở Abu Dhabi, tôi sẽ cầu nguyện Chúa Hải-Đông thêm sự nhân nại và cố gắng cho các chiến hữu. Tôi sẽ xin Chúa đóaai thương nước Việt Nam chúng ta và xin Chúa ban sự an lành cho các chiến sĩ kháng chiến ngày đêm chống giặc".

Nhân dịp xuân Giáp Tý, Vụ Tài Chánh xin kính chúc các thân hữu và chiến hữu một Năm mới đầy đủ sức khỏe, tích cực hoạt động yếm trợ kháng chiến, tích cực vận động bạn bè, bà con tham gia các Ủy ban yếm trợ kháng chiến tại địa phương và tích cực một lòng một dạ thúc đẩy cuộc chiến đấu chống bọn Việt cộng và xâm lăng Xô viết chóng đến ngày thành công.

THÊM MỘT PHONG TỤC MỚI TRONG ĐỜI SỐNG NGƯỜI VIỆT NAM.

Kể từ ngày có Phong Trào Yếm Trợ Kháng Chiến, xã hội ta đã có thêm nhiều phong tục mới. Bắt đầu là Nguyên Quốc Anh Kim, tại Đan Mạch, ngày em mới sanh ba má em đã cho em một lon yếm trợ kháng chiến, lúc em được một tuổi tiên khai ông đã được gửi tới "Quỹ Yếm Trợ Kháng Chiến" để góp phần vào công cuộc giải phóng đất nước. Kế đó là Đặng Ngô Thanh Thoại tại Canada, ngày em 5 tuổi, bao nhiêu tiền quà sinh nhật em đã trọn vẹn gửi đóng góp cho Quỹ Yếm Trợ Kháng Chiến. Rồi tới cập tân lang và tân gái nhân tại California Hoa Kỳ, sau khi trao nhẫn biểu tượng cho tình nghĩa lứa đôi họ đã cùng hãnh diện nhận lon tiền yếm trợ kháng chiến biểu tượng cho mối tình đối với quê hương dân tộc cả hai cùng chia xẻ. Trong tinh thần này vào ngày 7/12/1983 một đôi uyên ương tại Hikone, Nhật Bản (trong chỗ thân tình được gọi là cặp Sự-Thủy) đã tiên một bước xa hơn, để đánh dấu những giờ khắc đầu tiên của cuộc sống chung, cô dâu và chú rể đã đem hộp yếm trợ kháng chiến đến trước quan viên hai họ để nhận những phong bao... mừng đám cưới!

Nếu đem câu chuyện này ra kể cho thanh thiếu niên Âu Mỹ chắc họ chẳng hiểu nổi; mà quá khó hiểu thật, một sự khó hiểu đáng yêu của dân tộc Việt Nam, một dân tộc xưa kia đã ngăn cản được bước tiến của quân Mông Cổ và ngày nay đang cương quyết phá tan ách thống trị của bọn Việt cộng và bè lũ Nga xô.

GẶP TRƯỜNG HỢP NHƯ THẾ NÀY, BẠN PHẢI LÀM GÌ?

Nếu bạn muốn mua ít thức ăn, thì bạn phải đi đến các chợ, dù cho đó là chợ Mỹ, chợ Nhật, hay chợ Việt. Nếu bạn muốn yếm trợ kháng chiến, thì bạn gửi tiền mặt hay check đến Vụ Tài Chánh hoặc báo Kháng Chiến, hay Ủy Ban Yếm Trợ Kháng Chiến tại các địa phương. Chuyện quả thật là dễ ợt, phải không các bạn? Nhưng nếu bạn lâm vào trường hợp như sau: bạn muốn ủng hộ kháng chiến, nhưng bạn không biết địa chỉ Vụ Tài Chánh, bạn không

đọc báo Kháng Chiến, bạn cũng không biết Ủy Ban Yếm Trợ Kháng Chiến địa phương nằm ở đâu, thì bạn phải làm gì? Cũng là chuyện dễ ợt, xin bạn theo dõi một đoạn thư của một thân hữu vừa gửi đến Vụ Tài Chánh "... ông Võ Văn Hạnh ở Mulberry, Florida nhờ chúng tôi chuyển số tiền này đến Mặt Trận Quốc Gia Thống Nhất Giải Phóng Việt Nam để yếm trợ các kháng chiến quân đang đương đầu với giặc Cộng. Ông là người sinh sống bằng nghề chài lưới, không thông thạo Anh ngữ, không quen lối gửi tiền bằng check, và không biết gửi về đâu, nên chúng tôi đành dùng check của chúng tôi để chuyển số tiền của ông Võ Văn Hạnh về cho Mặt Trận..."

Hễ có lòng thành muốn đóng góp, hễ có quyết tâm đóng góp cho được, thì đâu ở hoàn cảnh nào, khó khăn đến mấy đi nữa, thì cuối cùng vẫn đạt được ước nguyện. Trường hợp ông Võ Văn Hạnh không phải là trường hợp duy nhất mà chỉ là một trường hợp điển hình, nói lên cái ước vọng chung của người Việt tỵ nạn: muốn thấy quê hương Việt Nam chóng thoát ách bạo tàn của loài quỷ đỏ.

TÔI BIỂU CHIẾN SĨ CÁI ÁO MỚI

Vụ Tài Chánh nhận được một bao thư từ cụ Cao Thị Liên, trong thư có 15 Mỹ kim và một đồng chữ nét run: "Tôi biểu chiến sĩ cái áo mới".

Tuy tiền nào cũng như nhau nhưng chính vì nét chữ chân tình của bà Mẹ Việt Nam mà Vụ Tài Chánh đã chẳng nỡ để chung lần 15 đồng vào chỗ tiền đã nhận được (nếu Việt cộng thấy thì chúng sẽ bảo là tình cảm vật đây). Chiến hữu Lê-Đông Phương của Vụ Tài Chánh đã có sáng kiến giải quyết vấn đề, chị xung phong mang tiền đi mua vải và đã may đủ ba tấm áo, thật đúng là người góp của người góp công và nhờ đó Vụ Tiếp Vận có được ba tấm áo của Mẹ và chị chiến sĩ để gửi về tiền tuyến.

CỦA ÍT LÒNG NHIỀU CỦA CHI BỘ VANCOUVER.

Nhân dịp xuân về chi bộ Vancouver đã có nhã ý gửi tặng chiến hữu Chủ tịch Mặt Trận và các kháng chiến quân mười tấm vé số và yêu cầu đăng các số lên mặt báo để nếu may mắn trúng thì mọi người đều biết đó là các vé số của Chiến hữu Chủ tịch và các kháng chiến quân. Bấy giờ thì muộn mất rồi vì số đã xổ và chỉ có vé 16441 là sứt trúng 20 Mỹ kim mà thôi.

Cũng trong luồng tư tưởng này Vụ Tài Chánh đã nhận được từ chiến hữu Phan Văn Cao tại miền Nam California một (chứ không phải là mười) tấm vé số để tặng kháng chiến, nhưng chắc là để tránh sự hồi hộp cho chiến hữu Chủ tịch và các kháng chiến quân, tấm vé số của Phan huynh là tấm vé đã trúng 50 Mỹ kim.

Yếm Trợ Kháng Chiến là hành động vừa nói lên tâm lòng vừa góp phần cụ thể vào nỗ lực giải phóng đất nước. Chiến hữu Phan Văn Cao đã hơn người vì đóng góp luôn cả vận hên của mình cho kháng chiến... Vụ Tài Chánh xin được phép thay mặt chiến hữu Chủ tịch và các kháng chiến quân để cảm ơn chi bộ Vancouver và chiến hữu Phan Văn Cao.

NAM PHỤ LÃO RỒI ẬU.

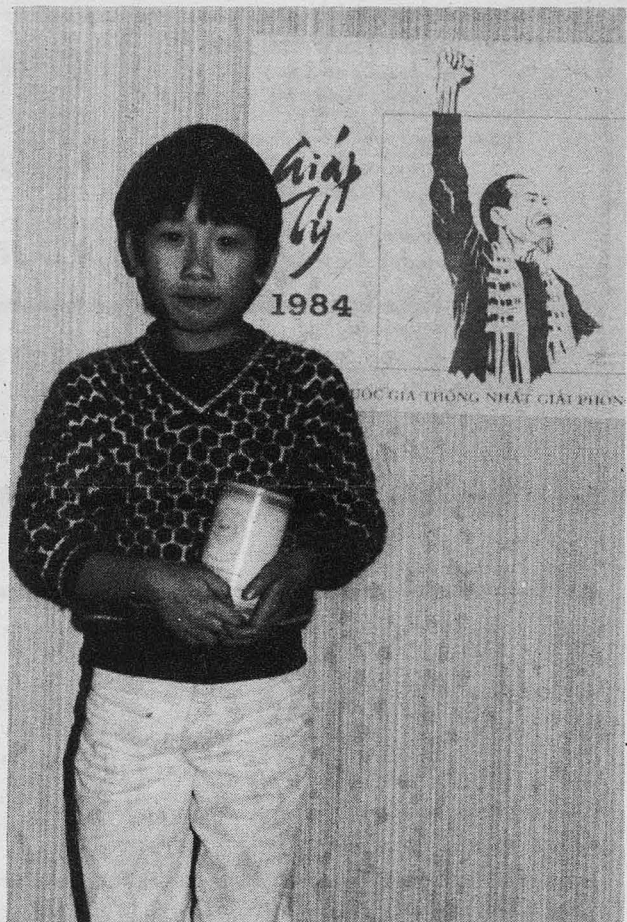
Trong dịp đầu năm Vụ Tài Chánh đã nhận được đóng góp Yếm Trợ Kháng Chiến từ mọi giới trong đó phải kể tới các em thiếu nhi Việt Nam. Bốn em Hiên, Hà, Nguyễn và Phong trong gia đình họ Hồ tại Ottawa, vốn là những thành viên kỹ cựu của Quỹ Yếm Trợ Kháng Chiến, đã gửi 65 gia kim tiền các em đi lượm ve chai và để dành được. Trong thư các em viết:

"Chúng cháu nguyện xin Chúa phù hộ cho tất cả chúng ta sớm thành công để cùng nhau trở lại quê nhà. Chúng cháu cũng hằng đem nguyện cầu Đức Mẹ ban bình an, trí thông minh, kiên nhẫn và cần cù cho tất cả thiếu nhi Việt Nam kể luôn cả các cháu đang lạc lõng trên khắp thế giới mau học thành tài để mai đây chúng cháu cùng về phụng sự đất nước thân yêu của chúng mình..."

Nếu tại Ottawa có Hồ gia tứ hổ thì bên trời Âu tại tỉnh Como, Ý Đại Lợi thiếu nhi Việt Nam cũng không thua gì, các em Ngô, Man, Văn, Hoa đã tổ chức in thiệp xuân để bán lấy tiền yếm trợ kháng chiến. Nhìn tâm thiệp trình bày đơn sơ nhưng nồng đượm tình quê hương với lời chúc mừng đầu năm bằng Việt, Hoa và Ý ngữ chúng tôi đã nhìn thấy thể hiện rõ rệt là cuộc kháng chiến giải phóng đất nước là sự nghiệp chung của toàn khối nhân dân từ Nam chí Bắc, của mọi sắc dân đã chung vai sát cánh cùng nhau tại đồng bằng sông Hồng sông Cửu. Bốn thiếu nhi Việt Nam đã gửi tới UBYTKC vùng Lombardia và Toscana 254, 250 Ý kim với thành phần chung góp như sau:

- Em Trương Minh Ngô sinh quán tại Kiên Giang — 172.500 Ý kim
- Em Tiền Tú Văn sinh quán tại Thái Bình — 41.750 Ý kim.
- Em Lô Man sinh quán tại Tây Ninh — 25.000 Ý kim.
- Em Tiền Thủy Hoa sinh quán tại Hà Nội — 15.000 Ý kim.

Ngoài ra Vụ Tài Chánh cũng nhận được 21 Mỹ kim của em Giang Tú Trinh, 7 tuổi, đóng góp cho quỹ kháng chiến. Tuy chưa đủ tuổi để thành đoàn viên Mặt Trận nhưng theo báo cáo của tỉnh bộ Tú Trinh lại là người đạt thành tích cao nhất trong công tác phổ biến báo Kháng Chiến. Vậy xin hân hạnh giới thiệu cùng thân hữu và chiến hữu xa gần tấm hình nổi lên cảnh "nhất hô vạn ứng" của chiến hữu Giang Tú Trinh và Chiến hữu Chủ tịch Mặt Trận.

Em Giang Tú Trinh, 7 tuổi

KẾT QUẢ CUỘC RÚT THĂM QUÀ TẶNG YẾM TRỢ KHÁNG CHIẾN NHÂN DỊP XUÂN GIÁP TÝ

DO ỦY BAN QGYTKC MIỀN BẮC CALI TỔ CHỨC NGÀY 11-2-84 TẠI SAN JOSE, CALIFORNIA

- * Lô độc đắc: Một xe hơi Datsun Sentra 84: số 06973
 - * Lô thứ nhì: Một giàn máy hát Sansui: số 16571
 - * Lô thứ ba: Một máy video tap Pannasonic: số 20089
- 30 lô an ủi 100 Mỹ kim những vé tận cùng băng số 841.
- 60 lô 50 Mỹ kim những vé tận cùng băng số 594 hay 754
- 150 lô 20 Mỹ kim những vé tận cùng băng số: 982, 246, 545, 287, 442.

Ghi chú:
Vì lý do sơ sót do ấn loát, các vé được in với 3 con số được coi như có 2 con số "00" ở hàng ngàn và hàng chục ngàn, cũng như các vé ấn loát với 4 con số sẽ có 1 số "0" ở hàng chục ngàn, cho những lô trúng có 5 lần câu quay. Thành thật cáo lỗi.

Các vé trúng xin liên lạc với UBYTKC Bắc Cali. P.O. Box 3621 Santa Clara, CA 95055. Các lô trúng An Ủi có thể liên lạc với các cơ sở địa phương / MTQGTNGPVN.

Thời hạn lãnh vé trúng kể từ ngày 11-2-84 đến hết ngày 11-5-84. Sau thời hạn kể trên, các vé trúng sẽ hết giá trị, các lô trúng sẽ được đưa vào Quỹ Yếm Trợ Kháng Chiến.

San Jose, ngày 11 tháng 2 năm 1984
ỦY BAN DIỄN HỒNG / UBQGYTKC BẮC CALI

(tiếp theo trang 20)

em luôn cầu xin hồn thiêng sông núi ban cho Mặt Trời của chúng ta nhiều may mắn và nghị lực để thu ngắn ngày về quê hương.

Em thân chúc các anh, chị được hưởng một mùa xuân thật vui tươi và một năm mới thật nhiều may mắn, thật nhiều nhiều phước lành và phủ trợ của ơn trên, và có một ý chí sắt son để ngày chúng ta nắm tay nhau hát bài ca Hội Ngộ không xa...

Cypress ngày 31 tháng 12, 83

Các anh thân mến,
Thế mà một năm nữa đã qua đi rồi các anh ạ! Mùa xuân đang về trong lòng mọi người Việt Nam chúng ta. Mùa xuân là mùa của sum họp thế mà đau khổ thay! Đã chín năm nay dân tộc ta không có được một mùa sum họp chỉ vì lũ cộng tham tàn. Đã bao năm qua, các anh trải qua bao nhiêu gian khổ, chiến đấu không ngừng. Đèo Bà Xiủ, Hồ Than Thở và còn nhiều nơi khác nữa vẫn là những nơi các anh phải lui tới và chắc chắn còn nhiều nơi nguy hiểm hơn nữa mà các anh phải trực diện. Xin các anh nhận lời Yên, một cán bộ hoạt động trong đoàn văn nghệ kháng chiến lòng kính phục tinh thần dân thân cao độ của các anh. Mặc dù các anh sẽ gặp nhiều trở ngại nơi chiến khu nhưng với "một thân thể trắng kiền trong một tinh thần minh mẫn" như chiến hữu Chủ tịch văn từng nói, Yên tin rằng các anh sẽ vượt qua mọi trở ngại.

Mùa xuân đang về trong im lặng trên khắp quê hương ta, trong chiến khu và tại hải ngoại này, Yên xin được chúc các anh một năm dồi dào sức khỏe, giữ vững niềm tin để chúng ta cùng chiến đấu để giải phóng Tổ Quốc thân yêu của chúng ta.

Chúng ta cùng quyết tâm Giải Phóng Việt Nam.

1 tháng 1, 1984,

Các anh thân,
Bây giờ, mùa xuân đang về. Ở đây cũng có bánh chưng, dưa hành. Cũng sẽ pháo nổ, cũng sẽ mừng tuổi, lì xì tung bừng. Những vấn đề thiếu thiếu làm sao cái hương vị tết ở quê nhà. Vấn đề không thực cái gọi là đậm ấm hương xuân.

Thế còn các anh ăn tết làm sao? Bằng "Trăng Chiến Khu?" Bằng những cơn hành sốt rét? Bằng những cuộc hành quân cam go? Bằng tất cả mọi thiếu thốn vật chất! Eo ơi, nghĩ đến mà thấy phục các anh quá.

Đã có nữ chiến hữu tiên tuyến chưa các anh? Chỉ biết "em gái hậu phương" thì đông lắm, và cũng "công tác tốt" nữa cơ. Thế nào mà chẳng có một ngày các cô sẽ trở về góp phần với các anh. Để chúng mình còn có thêm những địa danh thật để thương như là: đường mòn Hồ Chí Minh, trạm cô Đâu Bụng - song song với đèo Bà Xiủ hiện có. Phải không các anh?

Chẳng biết chúc các anh gì hơn ngoài ý chí quyết đấu gạt hái nhiều thắng lợi và sức khỏe dồi dào. Giữ hộ nhau niềm tin tay súng, các anh nhé!

Ngày 2 tháng 1 năm 84

Các anh thân mến,

Thêm một năm mới lại đến, mùa xuân này, Hậu xin chúc các anh gặp được nhiều may mắn, thật nhiều vui vẻ, và giữ gìn sức khỏe để có nhiều nghị lực ngày đêm chiến đấu, và ngày trở về sẽ không còn xa, đó là điều mong muốn của mọi người.

Hậu hy vọng những lời chúc giản dị này sẽ mang lại cho các anh được một chút niềm vui, và màu sắc của một mùa xuân. Đời sống sinh hoạt của các anh ra sao? Mặc dù Hậu chưa được tận mắt thấy, nhưng Hậu có được nghe những chiến hữu đã về thăm chiến khu, và những lời Cầu Tịch Hoàng Cơ Minh kể lại, và Hậu cảm thấy mến phục lòng hy sinh của các anh, đã đem đến cho Hậu cũng đồng bào ta một mùa xuân đầy ao ước và một năm mới nhiều hy vọng.

Hậu là một chiến hữu thuộc đoàn Văn Nghệ Kháng Chiến miền Nam Cali, dù là hát không hay, nhưng cũng xin gia nhập vào đoàn Văn Nghệ, bởi vì "chỉ có hát ca thôi". Hậu cảm ơn anh Trần Thiện Khải đã tặng cho đoàn Văn Nghệ Miền Nam Cali một bản nhạc do anh sáng tác, bản ấy nghe hay lắm anh ạ.

Hậu hy vọng lần này và những lần kế tiếp, Hậu sẽ được chia sẻ những gì vui buồn của các anh, hoặc ngược lại, Hậu cũng sẵn sàng gửi tới những niềm vui mà Hậu có. Hậu xin gửi lời chào, đến các anh.

Đoàn Kết và Quyết Thắng.

Yểm Trợ Kháng Chiến: danh thiếp thu nhỏ 77%, 30 Mỹ kim / 1 kỳ đăng. Danh thiếp và chi phiếu xin đề Kháng Chiến, gửi về Toà soạn

<p>NGÂN HÀNG TIẾT KIỆM & TÍN DỤNG DELTA (DELTA SAVINGS) 8860 BOLSA AVENUE - WESTMINSTER - CALIFORNIA (Góc Bolsa & Magnolia) (714) 891-8711 TIỀN LỢI - AN TOÀN - KINH ĐẠO NGÂN HÀNG TIẾT KIỆM & TÍN DỤNG VIỆT MỸ ĐẦU TIÊN PHỤC VỤ CÔNG ĐỒNG</p>	<p>Bus. 839-7378 Res. 997-2301 TRINH XUAN TUNG Real Estate Broker SAIGON ĐIA ỐC CTD Realty 4415 W. First St. Santa Ana, CA. 92703</p>	<p>HỢP LỢI RESTAURANT 2830 TRAVIS (Bus.) (713) 529-9417 - (Res.) (713) 651-1632 Đáp lại thân tình của Quý Khách và các Bạn Hữu đã ủng hộ và chiếu cố HỢP LỢI trong 8 năm qua tại Houston. Chúng tôi tăng cường Đầu Bếp Tàu Hồng Kông đến với nhiều món ăn Hoa Việt thật hấp dẫn, cũng nhiều món nhậu Việt Hoa danh tiếng.</p>	<p>TRUNG TÂM NHA KHOA SOUTHWEST HOUSTON NỮ BÁC SĨ NHA KHOA HỢP NGUYỄN, D.D.S. DOCTOR OF DENTAL SURGERY Tốt nghiệp Đại Học Nha Khoa - University of Southern Ca, Hoa Kỳ CHỮA RĂNG - LÀM RĂNG GIÀ CHỈNH NHA - GIẢI PHẩu NHA KHOA HILLCROFT PROFESSIONAL BLDG. 3838 Hillcroft, Phòng 325, Lầu 3 Houston, Texas 77057 Xin vui lòng điện thoại lấy hẹn DT: (713) 266-0366 (Mặt tiền là Black's Pharmacy. Xin đi cửa bên)</p>
<p>Bác Sĩ Nha Khoa NGUYỄN THỊ NGỌC DIỆP Nha Khoa Tổng Quát Thứ Hai - Thứ Bảy: 10 A.M - 6 P.M. Chủ Nhật: 10 P.M - 5 P.M. (trong khu vực chợ Hòa Bình) 9114 Bolsa Ave. Westminster, CA 92683. Tel: (714) 895-2626</p>	<p>Nữ Bác Sĩ Nha Khoa NGUYỄN NGỌC THANH DMD TIẾN SĨ NHA Y KHOA HOA KỲ DOCTOR OF DENTAL MEDICINE GENERAL DENTISTRY 2231 S. Bristol St. Santa Ana, CA 92707 (714) 966-0171 - 966-0172 1510 E. 7th St. Long Beach, CA 90813 (213) 435-4332 Trang bị máy móc, dụng cụ Nha Khoa tân tiến nhất hiện nay để đảm bảo tối đa sự an toàn và thoải mái cho bệnh nhân.</p>	<p>VIETNAM KITCHEN RESTAURANT Nhà Hàng Bà Tuệ NHÀ HÀNG DUY NHẤT MANG LẠI VINH DỰ CHO THỨC ĂN THUẬN TÚY VIỆT NAM, ĐƯỢC CÁC BÁO ANH NGỮ XẾP VÀO MỘT TRONG NHỮNG TIỆM ĂN NGON NHẤT TẠI HOUSTON. 2929C Milam Houston, TX 77006 (713) 520-7106</p>	<p>Bác sĩ HOÀNG NGỌC ĐÌNH Y KHOA TỔNG QUÁT * Sản Phụ Khoa - Thẩm Thai - Hộ Sản - Kế Hoạch Gia Đình * Các Chứng Đan Nhức - Phong Thấp - Chảy Điện - Châm Cứu Điện Tử Southwest Medical Center Tel: 777-7605 6565 De Moss, Suite 122 Houston, Texas 77074 Xin điện thoại hẹn trước</p>
<p>(714) 554-6233 Bác Sĩ VŨ QUANG BÀN Bệnh Nội Thương và Tổng Quát Người Lớn • Trẻ Em Bệnh Đái Bã • Thẩm Thai • Ngừa Thai Trung Tâm Y Khoa Riverview 1919 N. Fairview, Phòng 117 Santa Ana, CA 92706 Thứ Hai đến Thứ Sáu 9 giờ sáng - 7 giờ chiều Thứ Bảy: 9 - 2</p>	<p>3701 W. McFADDEN, SUITE E SANTA ANA, CA 92704 (714) 775-1358 Bác sĩ: VŨ TƯ NHƯỢNG (Nhân: Medical và Bảo hiểm) Giờ khám bệnh: Thứ hai đến thứ sáu Từ 9 giờ sáng đến 7 giờ tối Thứ bảy từ 9 giờ đến 3 giờ chiều</p>	<p>FAMOUS BRANDS AT DISCOUNT PRICES MAXIMUM Discount FURNITURE Open: Mon. - Fri.: 10am - 8pm * Sat.: 10am - 6pm Sunday: 12am - 5pm 9199 S. Gessner Houston, TX. 77074 Tel. 772-8382 11500 Gulf Freeway Houston, TX. 77034 Front Row Center From Alameda Mall Tel. 943-1915</p>	<p>VAN BINH Self Defense Academy UNIFIED MARTIAL ARTS - HOP VO DAO Taekwondo - Vietnam Congfu - Judo - Aikido - Kendo 5800 S.W. FREEWAY HOUSTON, TX. 77057 (713) 683-6161 15142 BELLAIRE HOUSTON, TX. 77083 (713) 568-0833</p>
<p>Bác sĩ PHẠM ĐẶNG LONG CƠ MD American Board of OB-GYN Sản phụ khoa • Hiếm muộn Kế hoạch hóa gia đình 9637 Bolsa Ave. Giỏ khám: Thứ 2-6 - 9:30 am-7 pm Westminster, CA 92683 Thứ 7 - 10 am-4 pm (741) 531-2091 Có Y tá Việt Nam</p>	<p>BÁC SĨ NGUYỄN THANH THUY NHI KHOA, CHUYÊN MÔN BỆNH TRẺ EM NỮ BÁC SĨ NGUYỄN BÍCH TUYẾT NGUYỄN THUY NGOC Sản phụ khoa, thẩm thai, dịch thân để kế hoạch hóa gia đình PROFESSIONAL ARTS CENTER 12302 GARDEN GROVE BLVD GARDEN GROVE, CA 92643 (Phòng 26-27 trên lầu) GIỎ LÀM VIỆC Thứ Hai đến Thứ Sáu 9g sáng đến 7g chiều Thứ Bảy 9g - 3g</p>	<p>TRUNG TÂM NHA KHOA Bác Sĩ DANG TAN BUU DOCTOR OF DENTAL MEDICINE (D.M.D.) Giáo sư đại học Nha Khoa Texas, Houston & ASSOCIATES 708 TUAM ST. HOUSTON, TEXAS 77006 (713) 521-0525 (713) 521-0526 GIỎ LÀM VIỆC: MON - SUN 9 AM - 8 PM HOAC THEO HEN</p>	<p>Bác Sĩ HỒ TẤN PHƯỚC Tốt nghiệp Chuyên Khoa Giải Phẩu Hoa Kỳ Giải Phẩu Toàn Khoa Người Lớn và trẻ em. Giải Phẩu Tai, Mũi, Họng, Giải Phẩu các loại Bướu. Giải Phẩu Cấp Cứu, Giải Phẩu các bệnh Phụ nữ. Giải Phẩu Tim, Phổi, Lông ngực và Mạch máu. DOCTORS CENTER Xin vui lòng hẹn trước 7000 Fannin D.T. (713) 791-1748 Lầu 17, Phòng 1780 Điện Thoại 24/24 giờ Houston, Texas 77030</p>
<p>Bác sĩ NGUYỄN MẠNH ĐẠT Bác sĩ NGUYỄN HỮU HÙNG Bệnh Nội Khoa và Y Khoa Tổng Quát Internal Medicine & General Medicine ĐT 714, 895-3936 hoặc 3937 9118 Bolsa Avenue (góc Bolsa và Magnolia) Westminster, Ca 92683 Giờ khám bệnh: Thứ Hai đến Thứ Bảy từ 9 giờ sáng đến 7 giờ chiều Xin hẹn trước Nhận Medical và Bảo hiểm</p>	<p>B.S. VŨ ĐÌNH HỮU M.D. B.S. LÊ MINH ĐỨC M.D. Y VIỆN POMONA POMONA MEDICAL CLINIC 945 E. Hotel Suite E. Pomona, CA. 91766 Tel. (714) 623-8502 • Bệnh trẻ em ; • Khám định kỳ trẻ em lành mạnh - Y Khoa Gia Đình • Chích ngừa - Khám nhập học - Khám tổng quát • Hướng dẫn dinh dưỡng - Kế hoạch gia đình</p>	<p>MAP'S VIDEO 3232 S. Main (Trong Thương Xá Tam Đại) Houston TX 77002 TEL: (713) 522-1468 * Bán và cho thuê băng Video, truyện đủ loại. * Bán hàng nhạc. * Nhận quay Video Tape, đàm hỏi, lễ cưới, sinh nhật.</p>	<p>Một Cơ Sở Mỹ Thuật Chuyên Nghiệp của người Việt tại Hoa Kỳ ĐÁP ỨNG MỌI NHU CẦU VỀ MỸ THUẬT: • Sáng tác mỹ thuật và trình bày đủ loại • Vẽ các loại tranh theo đề tài của quý vị • Vẽ chân dung theo hình (Oils & Pastels) • Họa đồ kiến trúc & trang trí, mọi dự án lớn nhỏ • Bảng hiệu quảng cáo & các vật dụng quảng cáo • Mọi dịch vụ ảnh thuật mỹ thuật (Đẹp & Rẻ) Đặc biệt design logos / letterheads độc đáo, in danh thiếp chủ nhà: Rẻ & đẹp. \$19.50 1 ngàn tấm 2806 Canary Ln. Humble, Texas. 77396 (U.S.A.) (713) 441-2540 MCA có khả năng phục vụ quý vị ở Hoa Kỳ cũng như tại các nước trong Thế Giới Thứ Do. Quý vị đặt hàng bằng thư. Mọi thứ sẽ trao trả tới nơi sau khi hoàn tất.</p>
<p>PHỞ HOA Phone (714) 542-7558 2317 W FIRST STREET SANTA ANA, CA 92703</p>	<p>TRUNG TÂM SÁCH BÁO BẢNG NHẠC VIỆT NAM DÂY DÙ NHẤT TRONG VÙNG TỬ QUỲNH nhạc tuyền (714) 531-4284 9575 BOLSA AVE (AT MINI MALL) WESTMINSTER, CALIFORNIA 92683</p>	<p>Free Estimates • Insurance Claims 25% Off Fast Delivery • Job Guaranteed Labor With This Card LEE'S BODY SHOP CORPORATION PAINTING • BODY AND FRAME WORK COMPLETE AUTOMOTIVE REPAIRS DOMESTIC AND FOREIGN Mr. Lee (713) 526-1355 1525 Elgin At Crawford Houston, TX 77004</p>	<p>GULF FREEWAY TOYOTA TONY TRAN 11711 GULF FREEWAY HOUSTON, TEXAS 77034 (713) 943-3970</p>
<p>DT: (714) 836-7601 VIỄN ĐÔNG Supermarket Mở cửa 7 ngày trong tuần Từ 9 AM đến 9 PM 2331 WEST FIRST ST. • SANTA ANA • CALIFORNIA 92703</p>	<p>STUART BARASCH Attorney At Law 304 S. Broadway, Suite 534 Los Angeles, CA. 90013 (213) 621-7622</p>	<p>To's Auto Repair (PHÍA SAU BIG "A" AUTO PARTS) NHẬN SỬA TOÀN DIỆN CÁC LOẠI XE MỸ VÀ NGOẠI QUỐC ICH TO D.T (713) 981-7124 8880 BELLAIRE, B AT S. GESSNER HOUSTON, TEXAS 77036</p>	<p>ALIEF CAR CARE CENTER GOODYEAR NGUYỄN DUY HUÂN 11150 Beechnut Houston, Texas 77072 (713) 879-1707</p>

anh đi giải phóng quê nhà chúng tôi hải ngoại thiết tha góp phần

Tel: (714) 839-9287

Nhà Hàng THÂN HỮU
Vietnam House Restaurant
VIETNAMESE & CHINESE CUISINE

14282-Suite 2 BROOKHURST
Garden Grove, California 92643

Weekdays: 9 AM - 10 PM
Weekends: 9 AM - 11 PM
Wednesday Off

Bác Sĩ LÊ ĐÌNH TUÂN
BỆNH NỘI KHOA & Y KHOA TỔNG QUÁT
INTERNAL MEDICINE & GENERAL MEDICINE

GIỜ KHÁM BỆNH:
- Từ Thứ Hai đến Thứ Sáu: 9 am đến 7 pm.
- Thứ Bảy: 10 am đến 5 pm.
- Nhận Medical và Bảo Hiểm.

2324 Montpelier Dr. Suite 6
San Jose, CA 95116 DT: (408) 729-7666

1449 Park Ave. Suite 3
San Jose, CA 95126 Tel.: (408) 295-2530
(408) 295-2531

**BÁC SĨ NHA KHOA
TÔN THẮT THỌ**
Nha Khoa Tổng Quát

Giờ làm việc:
Thứ hai đến thứ bảy:
9 g sáng đến 6 g chiều

Nhận MEDICAL
& BẢO HIỂM

**Bác sĩ
VŨ NGỌC OÁNH**

General Psychiatry - Child Psychiatry
Bác Sĩ Chuyên Khoa về Thần Kinh và Tâm Trí

63 S. 12th St. TEL: (408) 998-8464
San Jose, CA 95112

Khám bệnh theo giờ hẹn
Nhận Medical & Bảo Hiểm

TRUNG TÂM BẢO HIỂM STATE FARM
**HỒ QUANG NHỰT
NGUYỄN GIANG**

345 E. SANTA CLARA ST. SUITE 101, SAN JOSE CA 95113
(Góc đường Số 8 và Santa Clara St)

VĂN PHÒNG: 298-5444
298-5475
298-5473
TU GIA: 274-9606

GIỜ LÀM VIỆC:
Thứ Hai đến Thứ Sáu: 9AM - 6PM
Thứ Bảy: 10AM - 3PM

**Bác Sĩ Nha Khoa
NGUYỄN DƯƠNG-CHI**

GIỜ KHÁM BỆNH: 1680 Westwood Dr. #C
Thứ hai - Thứ bảy San Jose, CA 95125
9 giờ sáng - 6 giờ chiều (408) 723-3400

Phone: 408-995-0ANH
995-6264

Bác Sĩ VŨ THỊ THỰC-OANH

259 Meridian Ave., Suite 5, San Jose, California 95126

GIỜ LÀM VIỆC:
Thứ 2 - Thứ 6: 9:00AM - 6:00PM
Thứ 7: 9:00AM - 2:00PM
Nhận Bảo hiểm và Medical

Bác Sĩ NGUYỄN HOÀNG HẢI
Bệnh nội thương, Giải phẫu người lớn trẻ em
Bệnh phụ nữ và sản khoa
Bệnh ngoài da

120 N. 4th St. Suite D San Jose, CA 95112
Tel. (408) 292-7017

Giờ làm việc
Ngày thường: 9AM-7PM
Thứ Bảy: 9AM-3PM

**NƠI PHÒNG THẦU BẢNG:
TRINH QUAN**

BẢNG CỦA QUÝ VỊ SẼ ĐƯỢC THẦU BỞI:

- Chuyên viên số 1 của Phòng Thầu Bểng
- TRINH QUAN
- TRINH QUAN NGUYỄN HỮU SAIGON CŨ
- VÀ BÀ HUYNH.

(Muôn có Liste băng nhạc và cài lồng, xin vui lòng gửi cho tiền cước: US \$ 2.00 - 15.00 Fr. 5-DM. Sẽ được trừ lại trong lần mua bảng đầu.

Mme. Jennès Lê Thị Huỳnh
9, Place d'Elbeuf - 42300 Roanne (FRANCE)

Có nhận thầu chọn tưng hải Mua 10 hàng/đồng tặng 4 bảng và một món quà

Telephone: (408) 295-9839

Nữ Bác Sĩ NGUYỆT MEHLERT, M.D.
TRỊ BỆNH TỔNG QUÁT

Giờ khám bệnh: Xin lý hẹn trước

Phòng mạch: 696 E. Santa Clara St., Suite 110
San Jose, California 95112

**Bác sĩ Nha Khoa
NGÔ VĂN TUÂN D.D.S**

Tốt Nghiệp Doctor Of Dental Surgery Tại Đại Học U.S.C Hoa Kỳ

- CHUYÊN KHÁM VÀ CHỮA RĂNG
- LÀM RĂNG GIÀ CÁC LOẠI
- NHA KHOA PHÒNG NGŨA

NHẬN MEDICAL VÀ BẢO HIỂM

1706 Willow St. Suite F San Jose, CA 95125 TEL: (408) 448-7753

Bác Sĩ DƯƠNG QUANG LỘC
Diplomate American Board of Family Practice
Bác Sĩ Gia Đình

D.T.: (408) 923-8080 XIN HẸN TRƯỚC

200 N. Jackson Ave. Suite C San Jose, CA 95116

GIỜ KHÁM BỆNH:
• THỨ HAI - THỨ SÁU:
Sáng 9-12, Chiều 1-6
• THỨ BẢY: 10-3 g chiều

ASIAN AUTO
Complete Automotive Service

- Brake - Transmission - Clutch
- Tire repair, computer balance
- Air conditioner

OFFICIAL SMOG STATION

4156 Monterey Hwy. San Jose, CA. 95111
Tel: 224-9024

國際海鮮菜館
QUỐC TẾ RESTAURANT

98 S. Fourth Street San Jose, CA. 95112
155 E. San Fernando St. (408) 289-8323

MINH'S body shop

302 E. Taylor, San Jose, CA 95112

Complete Auto Repair and Paint
Foreign and Domestic

Truck Painting Specialists
Factory Color Matching
Free loan car. Towing Available.

Telephone: 408-298-4534
298-4535

Bác sĩ HUỖNH THÊM
Nhi-Khoa và Y-Khoa Gia-dinh

259 Meridian Ave., Suite 7 SAN JOSE, CA. 95126
(408) 280.5051 (408) 280.5052

Giờ làm việc:
Thứ hai-thứ sáu: 9-6 giờ
Thứ bảy: 9-2 giờ

**TỦ SÁCH VĂN HỌC
NHÂN CHỨNG**
P.O. BOX 147 GARDEN GROVE, CA 92642

ĐÃ XUẤT BẢN
TAN THEO NGÀY NẮNG VỘI

DU TỬ LÊ, Tập truyện 1983
Ấn phí 7 Mỹ Kim
Ngoài Hoa Kỳ và Canada 9 Mỹ Kim

ĐÔNG DƯƠNG MARKET
Oriental Food & Gifts

Chuyên bán thực phẩm Á-Đông.
Quà tặng.

514 WILSON ST. San Jose, CA. 95112
SANTA ROSA, CA 95401 (707) 523-0179

Tuan Q. Le
Res. (707) 575-9273

MÀI GỬOM PHỤC QUỐC

- Truyền dã sử Việt Nam của Huỳnh Dung.
- Tác phẩm viết cho những anh hùng Việt Nam xưa và nay
- Tác phẩm nung nấu lòng yêu nước của những người Việt Nam mong chờ ngày Phục Quốc.

Giá bán tại Thụy Sĩ là 14 Frs.
Các nơi khác kể cả cước phí 88 U.S.
• Đặt mua xin để Trống Sơn
Case P. 70
3047 Bremgarten - Switzerland

FARMERS INSURANCE GROUP

TRAN NAM
AGENT

BUS (408) 292-9775
(408) 292-9776

AUTO • HOMEOWNERS • HEALTH • LIFE • COMMERCIAL

380 NORTH FIRST STREET
SECOND FLOOR • SUITE 203
SAN JOSE, CA 95112
CẠNH CHỢ ĐẠI CHỨNG

RES (408) 294-4719

KIM PHUONG JEWELRY
Buy, Sell, Trade and Repair

精工鑲石 chuyên mua bán vàng 24k, 18k, 14k
và các loại ngọc thạch, hạt xoăn
có thợ sửa chỗ lấy liền

826 Franklin St. (Chinatown)
Oakland, Ca 94607 Phone: (415) 444-8249

金鳳金飾公司

MINH ĐỨC - DƯƠNG NGUYÊN

Địa điểm mới: 127 N. 4th St, San Jose, CA 95112
(Tee cũ, cạnh nhà hàng Maxim) Tel: (408) 998-3044

- * Bán Vải - Thuốc Tây - Thuốc Bắc.
- * Gói quà - Mua \$50 vải được tặng 1 chai trụ sinh.
- * Khám bệnh do danh sư Bắc Thần 50 năm kinh nghiệm chuẩn mạch miễn phí.
- * Bán thuốc bổ thận, xuất tinh sớm, công hiệu nhất.

Kính mời.

**NHÀ THUỐC TÂY
KIM'S PHARMACY**

NGUYỄN TIẾN LẬP
Tiên Sĩ Dược Khoa

1180C TULLY RD. SAN JOSE, CA. 95122 (408) 298-7211
226-7432

EXPRESS ART PRINTING
TIM NGUYEN

(408) 287-8665
14 S. Almaden Ave.
San Jose, CA 95113

GIỜ KHÁM BỆNH
Thứ Hai - Thứ Bảy
10 giờ sáng - 6 giờ chiều

Bác Sĩ PHAN KIM NGUYỄN
TOÀN KHOA VÀ GIẢI PHẪU

317 9th St. -102 Telephone: (415) 465-6464
Oakland, CA 94607

LIEU'S SHELL SERVICE
294-8819

SPECIALIZING IN FOREIGN CARS
OFFICIAL SMOG STATION
COMPLETE AUTOMOTIVE SERVICES

DEALER LIEU TRAN 1155 TULLY ROAD SAN JOSE, CA. 95122

CALI AUTO SALES & SERVICE
350 W. San Carlos, San Jose, CA 95110
(Góc PREVOST St.)

- NƠI MUA BÁN, ĐỔI & SỬA CHỮA CÁC LOẠI XE
- VAY TIỀN ĐỂ ĐANG TRONG NGÀY, LÃI XUẤT THẤP
- GIÁ RẺ NHẤT, BẢO ĐẢM VÀ ĐÚNG HẸN

XIN LIÊN LẠC
Mr. HAI
Mở Cửa 7 Ngày Trong Tuần
Thứ 9:00 am Đến 7:00 pm Phone Service 24/24
(408) 292-6844

N.V. AUTO FRAME & BODY SHOP
Straight Frame & Body Matching Color

671 No. 13th St. SAN JOSE, CA 95112 TELEPHONE (408) 292-2265

Son Tran
TRANSO SEWING COMPANY

130 E. 12TH STREET OAKLAND, CA 94606
(415) 834-1352

Kinh Do Restaurant
Vietnamese Cuisine
Oriental Food

2596 Homestead Rd. Open Hours
Santa Clara, Ca. 95051 9 AM to 10:30 PM
Phone: (408) 248-3206 Closed Mondays

TIỆM BÁNH MÌ PHÁP
Le Croissant
FRENCH BAKERY AND PASTRY

EL PASEO DE SARATOGA SHOPPING CENTER
100 EL PASEO DE SARATOGA • SAN JOSE, CA 95130
TELEPHONE: 408-866-0203

KIM SƠN SUPER MARKET
1937 E. TULLY ROAD, SAN JOSE CA 95122 - Tel: (408) 729-3200

- Bán đủ các loại thực phẩm Á-Đông.
- Đồ biển: Cá - Thịt - Tôm - Cua.
- Các loại trái cây tươi, rau cải tươi.
- Bán cao đơn hoàn hảo, sẵn nhưng, quế yến.

TIẾP ĐÁI NÔNG HỮU
MỞ CỬA SUỐT TUẦN TỪ 9 AM TỚI 7:30 PM

QUÁN CÁ PHÉ VẤN NGHỆ
Thống bõm

1900 MONTEREY RD. SAN JOSE TEL (408) 287-5043

TỪ THỨ HAI ĐẾN THỨ SÁU
5 giờ chiều đến 11 giờ 30 tối
THỨ BẢY VÀ CHỦ NHẬT
9 giờ 30 sáng đến 12 giờ 30 tối

Tiệm Vàng TRẦN ĐẮC
trước là Trần Đắc tại Cà Mau

Jewelry & Gifts

Mua Bán Vàng Lá và các loại Nữ Trang,
Ngọc Thạch, Hạt Xoăn & Vỏ Hổng Kéng

79 So. Third Street Downtown San Jose, CA 95113 Đóng cửa: Thứ Hai
(408) 295-2126 (408) 295-6811

Minocart Studio

- GRAPHIC DESIGN
- TYPSETTING
- OFFSET PRINTING
- PUBLISHING
- PHOTOGRAPHY
- ADVERTISING

380 N.1ST ST., SUITE 101, SAN JOSE, CA. 95112 (408) 279-3311

**HÀNH HẠNH GIỚI THIỆU
CƠ SỞ XUẤT BẢN NHÂN VĂN**
phát hành tháng 7 năm 1983:

TRONG LÒNG CÁCH MẠNG
tập truyện ngắn Võ Hoàng, ấn phí 4 mỹ kim.

GÓC BỀ BÊN TRỜI
truyện dài Võ Hoàng, ấn phí 5 mỹ kim.

Bạn đọc đặt mua, xin gửi thêm một mỹ kim cước phí cho mỗi cuốn và gửi về địa chỉ:
NHÂN VĂN, P.O. BOX 21638 San Jose, CA. 95151 USA

WHOLESALE RETAIL
VO-THANH-HOA

POST STREET AUTO EXCHANGE
Mua bán - Trao đổi các loại xe

OFFICE: 731 POST STREET SAN FRANCISCO, CA. (415) 441-8996
HOME: 150-20TH AVE. SAN FRANCISCO, CA. (415) 751-5587

NHÀ HÀNG VIỆT NAM
Năm 1972
THE CHERRY FLOWER

124 Columbus Ave. (Near Jackson)(chợ Tàu)
San Francisco, Ca. 94133 Điện thoại: 398-9101

NEM NƯỚNG,
CHAO TÔM &
CÁC THỨ GỎI

TRƯA 11-2:30
CHIỀU 5-10

TIỆM VÀNG & HỘT XOĂN
JEAN-TRANG

845 E Santa Clara Street, San Jose, CA 95113
Điện Thoại: (408) 287-7685 hoặc 287-7641

MUA BÁN VÀNG LÁ
CÁC LOẠI NỮ TRANG
Ngọc Thạch, Kim Cương

BÁNH MÌ THỊT NGUỘI
BA LỆ

Danh tiếng nhất tại San Francisco - San Jose - Los Angeles
Địa chỉ mới: BA LỆ 225 E. Santa Clara St, San Jose Ca 95113

- Giờ mở cửa:
Suốt 7 ngày trong tuần.
Ngày thường từ 7 giờ sáng đến 11 giờ đêm
Cuối tuần và ngày lễ từ 5 giờ sáng đến 1 giờ đêm

Nhân đề "phủ Văn khon thi" sự
Yêu gian trường kiểm quai thu phang
Nguyễn Du.

CHƠI ĐỒ CỔ

Trong những thú tiêu khiển của người đời, có cái thú cực kỳ tao nhã, có khi cũng cực kỳ tốn kém, là thú chơi đồ cổ.

Đồ cổ quý vì đẹp, có khi vì những công dụng được truyền tụng mà khó kiếm chứng nhưng chắc chắn quý vì hiếm. Hiếm vì ... cò.

Một bát nhang vẽ vân hoa lý có cái đẹp thanh tao, đôn giản. Nhưng có lẽ ta quý vì vật đã trải biết bao hưng phế từ đời Lý, đời Trần mới truyền đến ta, nằm im lìm trong tủ kính. Ít ai dám đem ra dùng vì công dụng nguyên thủy của vật. Những gia đình đem đôn và thống cổ ra hứng nước mưa có lẽ chỉ đếm được trên đầu ngón tay. Một đĩa trái cây loại điều Thanh Hóa nuốt nà óng ả chẳng thua gì đồ điều khi đời Tống bên Tàu cũng khiến ta phải dụi dăng trên quý, giữ gìn rất mực. Nghe nói trái cây dùng trong đĩa sẽ tươi lâu hơn, ăn vào ngọt ngào hơn. Điều đó mấy ai biết được, mấy ai đánh giá là đúng hay sai? Chẳng lẽ đĩa cò lại có công dụng tương tự như ... tủ lạnh? Nhưng ta vẫn quý vì nó hiếm, nó đẹp, và nhất là vì những yếu tố tình cảm kết tinh trong nó, vượt qua thời gian đầu bể để còn tồn tại đến ngày nay, trong tủ thờ bày giữa nhà.

Có người thì chỉ mê chữ cò. Ngày nay, còn mấy ai giữ được thủ bút của những cụ Phan Thanh Giản, Nguyễn Đình Chiểu hay Trịnh Hoài Đức? Đi lên tới Cao Bá Quát thì nghe chừng càng xa xăm lắm. Cái đẹp trong thư pháp họ Cao như thế nào, ta cũng khó tưởng tượng được. Chỉ biết Cao Chu Thần nổi danh chữ đẹp, ngoài tài thần thánh thơ văn đã hiển nhiên. Nếu có mảnh giấy viết của ông, dù chỉ là mảnh giấy khát nỡ chẳng hạn, hẳn là ta sẽ giữ gìn không kém gì một tấm thiệp Lan Đình của "Thảo Thánh" Vương Hi Chi, hay một bài ký viết từ tay Trương Húc, Mễ Phê...

Đồ cổ, tất phải đẹp, phải quý. Và càng hiếm càng quý, càng cò càng quý. Quý đến nỗi có người phải làm đồ giả. Không biết thực giả, đời vẫn quý trọng đồ giả như đồ thật. Và ngàn vàng cũng dám buông ra.

Nhưng, nói chung, chơi đồ cổ cũng chỉ là một thú chơi. Và đồ cổ, tự nó cũng chỉ là đồ... chơi. Đồ chơi của người lớn, lắm tiền nhiều của. Biết bao gia đình hoạn nạn đã phải đem vật dụng trong nhà ra bán ngoài chợ. Trong đó, cũng có thiếu gì những từ khí, điều khí quý báu vô ngần, do ông bà để lại. Bán với giá rẻ mạt, để độ nhật qua ngày. Để mua của đút gổ nạn. Truyền từ người này qua người khác, vật quý đến tay người sành điệu với giá gấp trăm gấp ngàn. Hiếm ai có được cái may, phải nói là cái duyên, mua được đồ quý với giá rẻ. Phân đồng, đã chơi đồ cổ là phải có nhiều. Và nhất là có nhiều tiền.

Sau mỗi cuộc đời đời dâu biển, ta lại thấy một số đồ cổ bị quẳng ra giữa chợ.

Sau 1975, dân chúng Sài Gòn mới được thấy một số

sách cò và quý, bọc bì da, chữ vàng, năm la liệt cũng sách dầy nuôi heo, trừ mụn cóc, cũng sách học làm người, và tiểu thuyết ba xu với những giấy vụn lấm cốm khác. Và trong những ngày tao loạn đó, trên đường Cá Hấp Bụi Quang Chiêu, thiên hạ ít người bỏ tiền mua sách quý. Phần lớn mua tự điển, sách bói toán hay sách dạy nghề. Để tìm ra giải pháp cho đời sống trước mắt.

Sau 1975, dân Sài Gòn quanh khu Nguyễn Công Trứ, Nguyễn Văn Sâm, trở ra tới Hàm Nghi Chợ Cũ mới lại được thấy đồ cổ đủ cỡ bày ra lòng chông ngoài vỉa hè. Những điều màu mỡ gà, bát cổ xanh Huế được bày ngổn ngang bên những đài bán dẫn, ví xách tay và giày dép cũ. Chỉ có vài ba nhà sưu tầm cổ ngoạn mới biết giá trị của vật, mua về với giá hời, bán ra một vật cũng dư ăn được nửa năm. Bán cho người ngoại quốc. Dân ta mấy ai mua làm gì, làm sao đem xuống ghe vượt biển?

Ngoại quốc mua đồ cổ đều là người Âu Châu. "Chuyên gia" Liên Xô thì chỉ tìm mua quân "dìn" để quốc, hay "đài" tư bản. Họ chưa tìm tới những vật vô giá và vô nghĩa đó!

Cũng với người, vật quý Việt Nam cũng vượt biển ra ngoài. Nuôi béo một số cán bộ Hải quan ở Tân Sơn Nhất: Không đứt lót, ai đem ra được? Vật quý Việt Nam cũng được nhà nước xuất cảng lấy ngoại tệ trả nợ, mua súng. Viện bảo tàng Sài Gòn đã sạch trơn đồ cổ, chỉ còn lại lư thưa mây hồn đá đem từ Phú Thọ vào làm cảnh. Gọi là tàn dư của Văn minh Đông Sơn Hòa Bình! Đồ cổ miền Nam cũng không thấy trưng ở Hà Nội: Chúng đã được xuất khẩu ra nước ngoài, và trở về thành súng đạn.

"Cách mạng vô sản" là thế đấy.

Đã nói đến người và vật vượt biển, đã biết tiếc những bảo vật của quê hương, ta cũng phải tiếc cho những người tài của quê hương, sống dật dờ nơi đất khách. Nếu chưa chìm mất tấm giữa biển.

Người tài của Việt Nam nay ở đâu? Cái tài đó, dùng vào việc gì?

Câu hỏi mới khó trả lời.

Cụ Vương Hồng Sển, một bậc cha già của đồ cổ Việt Nam, vì cụ thương quý đồ cổ như con cái trong nhà, đã từng kể về những hiện tượng đồ cổ giả. Đã nói là hiếm tất phải quý, và có đồ quý là có đồ giả. Cụ nói về một bức tranh ngựa. Hẳn là của một tay danh họa Trung Hoa. Con ngựa uống nước được vẽ khéo lắm sao mà nhìn trong mắt ngựa, ta còn thấy bóng của nó, hắt từ mặt nước lên. Đồ giả ở đây cũng là... đồ thật, cũng từ ngọn bút họa sư mà ra. Đó là những bản bồi phía sau bức tranh, mực in qua giấy lụa còn nguyên nét sắc sảo của nguyên bản.

Chỉ khác bức họa thật là trong ánh mắt con ngựa, ta không thấy bóng của nó.

Nhà Phật có nói về hiện tượng thật giả như mắt cá tống là hạt trai. Trẻ con thì chẳng biết gì về lẽ chân nguy mà chỉ biết điều các thầy pháp:

"Đom đóm bay qua,
Thầy tống là ma!
Thầy ù thầy chạy..."

Người biết thật giả thì tìm tới mắt ngựa, và không bao giờ lại nhầm mắt cá với trần châu. Chẳng khi nào đem củi mục làm trầm hương đốt trên bàn thờ. Chỉ những tay mơ, hoặc yếu bóng vía, hoặc muốn học làm sang mới thấy đom đóm bỏ chạy, hoặc mua đồ sứ Chợ Lớn mà tưởng đồ Giang Tây. Đây là mới nói đến những người không có khả năng thẩm định đối tượng, trông gà hóa cuốc.

Nhiều người khác lại đem chính những thâm lương lấm lấm đó đo lường nơi mình. Đổng bao trong Nam vấn nhẹ nhàng phân biệt con công và con gà lôi. Dĩ nhiên, khi thấy gà lôi nháy múa, không ai nhìn ra con công cả. Nhưng mấy ai biết là gà lôi lúc đó đang nghĩ mình là con công? Nhầm lẫn thật giả ở người, ta còn chữa được. Ở chính ta, nghe chừng lại khó chữa. Khó đến độ sau thâm kịch 75 ta vẫn thấy gà lôi nháy múa.

Cũng tại người đời coi trọng giống công hơn giống gà mới có nạn gà lôi xòe cánh cụt ngùn và xam ngắt để được thành công.

Sau thâm kịch 75 của cả nước, chúng ta đã mất nhiều thứ lắm. Trong đó, có cả thú chơi đồ cổ. Nhưng, những ngộ nhận thật giả dường như vẫn chưa mất.

Ngày nay, ở trong nước, đồng bào ta cần bát sênh hơn đĩa cò. Và cần cốm gạo trong bát sênh nhiều hơn trái thơm trong đĩa cò. Cũng do hoàn cảnh thực tế, và cực kỳ phức tạp mà những quan niệm về giá trị đã thay đổi, và phải thay đổi. Đời sống có những quy luật thúc bách của nó, nhiều khi xóa mờ những quy luật của thẩm mỹ. Dân ta đang lao vào một cuộc đấu tranh mới, cuộc đấu tranh của sống còn, của tồn tại. Trong cuộc chiến đấu đó, ta đã đành gác những vui thú riêng tư về cái đẹp, cái quý, cái cò. Sau đấu tranh, và do đấu tranh, ta sẽ trở về những thú chơi đồ cổ. Ta đấu tranh để vật quý Việt Nam không bị tráo cướp hay bị đóng thùng xuất cảng. Và trong đấu tranh, rất nhiều vật vô nghĩa ngày xưa sẽ trở thành vô giá sau này.

Ta sẽ quý tấm khăn phủ mặt người anh hùng kháng chiến hơn một bức họa cò của một danh sư nào đó thời xa xưa. Ta quý vì nó lưu giữ cái khí tiết thiêng liêng của những người lâm lý và nhân nhục hiến thân cho tổ quốc, cho sự nghiệp giải phóng đồng bào. Điều chúng ta quý sẽ không chỉ giới hạn trong cái cò và cái hiếm, ta quý những giá trị tinh thần kết tinh trong đồ vật, ta quý những quan điểm thực tế và hào hùng của cả một dân tộc đã chấp nhận muôn vàn hiểm nguy mà đi vào chiến đấu chống lại bạo lực. Ta sẽ biết quý những vật hết sức tâm thương mà do sự sáng tạo của dân tộc đã biến thành khí giới tiêu diệt kẻ thù để giải phóng Tổ Quốc.

Cho hay, thời bình hay thời loạn, mỗi thời lại có những quan niệm về đời sống, về bồi phận, về thẩm mỹ khác nhau.

Trong bài "thành hạ khí mã", Nguyễn Du có than về nỗi niềm của con ngựa già, bị bỏ dưới chân thành. Nổi lòng con ngựa đó vẫn là cái khí của loài ngựa quân tử, cái chí của loài ngựa chiến.

"Ôn người, đời vẫn không câu cạnh,
Nợ nước, già đầu ngớt vẫn vương".

Cái tâm trạng "cơ lai bất câu nhân", "lão khứ hoài báo quốc" là tâm trạng của loài ngựa quý. Nếu có bức họa, ta sẽ thấy ánh trong mắt ngựa cái hùng khí của cát bụi sa trường. Loài ngựa đó, chắc chắn không chịu làm ngựa kiếng, ngựa thờ, để người đời tạc thành gổ, năm tháng hương khói sắc sưa. Đời nay, giữa cơn tao loạn e chề này, Nguyễn Du chắc đã phải bức bối về cái ưu tư của những loài ngựa kéo, thóc gạo đầy tàu mà vẫn chỉ mong được thành ngựa gổ trong đền. Hương khói nghi ngút đến cầu bản.

Dân ta đang tạm quên thú chơi đồ cổ, phải đem loài ngựa gổ đó ra làm củi. Không biết sẽ đun được mấy bát nước sáo.

Vũ T. Văn

PHIẾU MUA BÁO

HỌ và TÊN: _____ Điện thoại: () _____

ĐỊA CHỈ: _____

NHẬN 24 SỐ BÁO. Từ số _____ đến số _____

Mua Báo: _____ Ngày _____ tháng _____ năm _____

Yểm Trợ Quỹ Kháng Chiến: _____ Ký tên: _____

Tổng Cộng: _____

● Chi Phiếu Xin Đố: KHÁNG CHIẾN ●

GIÁ BÁO KỂ TỪ SỐ 8, THÁNG 11/1982

	Hoa Kỳ	Gia Nê Đại	Á Châu	Nhật	Âu Châu	Anh	Pháp	Úc	Tân Tây Lan
1 số	\$1 US	\$1.5 US	\$2 US	500 Yen	1.2 Pound	1 Pound	12 Fr	\$1	\$1.5 Úc
24 số	\$20 US	\$30 US	\$40 US	10000 Yen	24 Pound	20 Pound	220 Fr	\$20	\$30 Úc

**LƯU Ý ĐỌC GIẢ DÀI HẠN
VỀ**

"NHÃN GỎI BÁO"

1. Sáu số cuối 002028 ghi rõ đọc giả Thủy My mua báo từ số 2 đến số 25.
2. 2421 là số thứ tự của đọc giả Thủy My trong danh sách nhận báo dài hạn của ban phân phối. Chữ T là mẫu tự đầu tiên của tên họ người nhận báo.
3. Mỗi khi thay đổi địa chỉ, ngoài việc thông báo cho bưu điện xin quý vị thông báo ngay cho toản soạn để chúng tôi kịp cho đủ kiện vào máy điện toán ngõ hầu tránh nhầm lẫn. Nếu báo bị thất lạc không nhận được xin liên lạc ngay với tòa soạn.

THÙY MY 02421T002028
432 VICTORY ROAD
KING, N.Y 21105